

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

9031.575

Harbard College Library

THE GIFT OF

SAMUEL ABBOTT GREEN, M.D., OF BOSTON.

(Class of 1851.)

14 Nov. 1888.

9.31.575

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

THE

PHILOCTETES

OF

SOPHOCLES.

LONDON: JOHN W. PARKÉR AND SON.

••. • . • •

THE

PHILOCTETES

OF

SOPHOCLES.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

THE

0

PHILOCTETES

OF

SOPHOCLES.

WITH EXPLANATORY NOTES

BY WILLIAM HAIG BROWN, B.A.

OF PEMBROKE COLLEGE, CAMBRIDGE; SECOND MASTER IN THE GRAMMAR SCHOOL, RICHMOND, YORKSHIRE.

LONDON:

JOHN W. PARKER, WEST STRAND.

M.DCCC.XLVII.

9,31,575

11 November 1970*

Gid 1

To complet A. Green

Rocte 1

PREFACE.

THE present edition of the Philoctetes was undertaken with the intention of supplying to the lists of School Literature a copy of that drama available for the use of those less advanced in the Greek language: and it is hoped that, by avoiding prolix disquisition and attending to the more pressing wants of School Readers, the Editor will benefit them by a study which has proved by no means unprofitable to himself.

The work was commenced at the suggestion of a gentleman, whose talents for imparting instruction have been fully attested by the high honours won by his pupils at the Universities, while a long experience in tuition has added great weight to his opinion that a series of the dramatic authors in the form of the present tragedy would be an acceptable addition to the educational books of the present day. It is sincerely hoped that the efforts of the Editor will aid in the realization of that opinion.

As the researches of the great scholars of Germany are the basis on which his own knowledge of Sophocles rests, the Editor can scarcely lay claim to originality: the more immediate debts to

them have been duly acknowledged, as far as limited means of reference would allow, and care has been taken that the principle of "suum cuique" might be as little as possible infringed.

The text of Dindorf has been followed with one or two slight exceptions, which the metre or the sense seemed to demand. Such are καταυλισθείς for κατακλιθείς in v. 30; εἴ τιν for εἴ τις v. 699; εἶρπε for ἔρπει v. 701.

The design of the work having been thus briefly stated, it merely remains to express a hope that by this and similar endeavours the path to an appreciation of those noble monuments of the human intellect, which are to be found in the writings of the Greek tragedians, may be rendered more inviting, and that the reception of these labours may prove that the Editor has not been mistaken in the plan upon which he has bestowed them.

W. H. B.

RICHMOND, Yorkshire.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

'Απαγωγή Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ 'Οδυσσέως καθ' 'Ελένου μαντείαν, ὂς κατὰ
μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδώς χρησμοὺς συντελοῦντας πρός
τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ 'Οδυσσέως νύκτωρ ἐνεδρευθεἰς,
δέσμιος ἤχθη τοῖς "Ελλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνω. ὁ δὲ
χορὸς ἐκ γερόντων τῶν τῷ Νεοπτολέμω συμπλεόντων.
κεῖται δὲ καὶ παρ' Αἰσχύλω ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ
Γλαυκίππου*. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρύσης 'Αθηνας βωμόν ἐπικεχωσμένου,
ἐφ' οὖπερ 'Αχαιοῖς χρησθὲν ἢν θῦσαι, μόνος
Ποίαντος ήδει παῖς ποθ' 'Ηρακλεῖ συνών.
ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δεῖξαι στόλῳ,
πληγεἰς ὑπ' ἔχεως ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
"Ελενος δ' 'Αχαιοῖς εἰφ' ἀλώσεσθ' "Ίλιον
τοῖς 'Ηρακλέους τόξοισι παιδί τ' 'Αχίλλεως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρά Φιλοκτήτη μόνῳ.
πεμφθεἰς δ' 'Οδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* Olymp. xcu. 3. i. e. B.C. 410.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

XOPOΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ώς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΟΔ. 'ΑΚΤΗ μεν ήδε της περιβρύτου χθονός
Λήμνου, βροτοίς ἄστειπτος οὐδ' οἰκουμένη,
ἔνθ', ω κρατίστου πατρός Έλλήνων τραφείς
'Αχιλλέως παί Νεοπτόλεμε, τον Μηλιά
Ποίαντος υἰον έξέθηκ' εγώ ποτε,
ταχθείς τόδ' ἔρδειν των ἀνασσόντων ὕπο,

v. 1. μèν] The apodosis is in v. 15. In Soph. Trach. vv. 6
 27. there is a similar use of μèν—δè.

5

ηρεί 'here,' 'before your eyes.' This is a frequent use of \ddot{v} δε in Tragedy, as in $\dot{\tau}$ δν \dot{d} νδρα $\dot{\tau}$ δνδε, i.e. $\dot{\epsilon}$ μέ.

v. 2. ἀστειπτος] The more correct form of this adj. is dστειπτος, as it is derived from ἐστίβημαι: the same remark applies to στειπτή, v. 33. This desolation is only to be understood of a certain part of Lemnos; for Homer represents it as a flourishing place during the Trojan war. Iliad xxi. v. 40.

οὐδ' οἰκουμένη] 'much less inhabited.' Comp. Œdip. Col. v. 39. ἄθικτος, οὐδ' οἰκητός.

- v. 3. τραφείε] 'bred.' This construction of the past participle with the simple genitive is by no means a rarity in the tragic writings. Comp. Œd. Col. v. 1322. μητρός λοχευθείς. ib. 1323. Eur. Or. v. 491. The same licence is extended to verbal adjectives; Œd. Rex. v. 1437. θνητῶν φανοῦμαι μηδένος προσήγορος. Philoct. 1067. Const. τραφείς πατρός κρατίστου [ἀνδρός] 'Ελλήνων.
- v. 4. Νεοπτόλεμε] This word is read in four more frequently than in five syllables. It is read in five at Eur. Or. 1655. The contraction is similar to that in θεδε and its cases, and to that of such genitives as Άχιλλέως.

Mηλια] In adjectives ending in -η̂s and -εν̂s pure, the Attics make the acc. in \hat{a} , not $\hat{\eta}$. Comp. $d\phi v\hat{a}$ v. 1114, ενκλε \hat{a} v. 1422.

v. 6. Comp. Œd. Col. v. 850. ὑφ' ὧν ἐγω Ταχθείς τάδ' ἔροω. 80PH, PHIL. νόσφ καταστάζοντα διαβόρφ πόδα·

ότ' οὕτε λοιβής ήμὶν οὕτε θυμάτων
παρήν ἐκήλοις προσθιγεῖν, ἀλλὶ ἀγρίαις
κατεῖχ' ἀεὶ πῶν στρατόπεδον δυσφημίαις,
βοῶν, ἰύζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ήμὶν λόγων·
μὴ καὶ μάθῃ μ' ἤκοντα κἀκχέω τὸ πῶν
σόφισμα, τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
ἀλλὶ ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν,
τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ

- v. 7. νόσφ καταστάζοντα, &c.] 'Having his foot dripping through a cankering disease.' For the construction, comp. Ajax,
 v. 10. κάρα στάζων ἰδρῶτι, and Eur. Supp. v. 586. στόμα αφρά καταστάζοντα.
- v. 8. ημίν] The shortening of the last syllable of this word is confined almost entirely to Sophocles. See Porson, Pref. Hec.
- v. 9. προσθιγεῖν] 'to put our hand to.' Matthiä compares 'attingere rem' in Cicero, Att. ii. 22. Orat. contra Rullum, ii. 12.
 - v. 10. κατείχε] 'kept filling.'
- v. 12. ἀκμὴ=καιρὸs] Ajax, 811. οὐχ ἔδρας ἀκμή. Elect. 22. ἔργων ἀκμή. ib. 1328. ἀπηλλάχθαι ἀκμή.
- v. 13. $\epsilon\kappa\chi\epsilon\omega$] 'waste.' Comp. the Lat. 'effundere.' Virg. 'Ibi omnis effusus labor.' Georg. iv. 491.
- v. 14. $\tau \hat{\varphi} = \hat{\varphi}$] The article is used for the relative for the sake of the metre by Æschylus and Sophocles, very rarely by Euripides.
- ν. 15. τα λοίφ' ὑπηρετεῖν] = τα λοιπα ὑπηρετιίματα ὑπηρετεῖν. Comp. ν. 1024.
- v. 16. $\pi \acute{e} \tau \rho a = \ddot{a} \nu \tau \rho o \nu$. Elmsl. Med. v. 1326. $\dot{e} \nu \tau a \ddot{v} \theta a$, ' in this island.'
- v. 17. τοιάδ', ''ν' ἐν ψύχει μὲν, &c.] τοιάδ', ''να = τοιάδ' ἐν τ̄. Translate, 'of such a nature as to have in it (lit. that there is in it) a double seat to catch the sun in winter, while in summer the breeze sends sleep through the hollow abode.' The double seat means one seat at one side and one at the other side

πάρεστιν ενθάκησις, εν θέρει δ΄ υπνον δι' άμφιτρητος αὐλίου πέμπει πνοή.
βαιον δ' ενερθεν εξ άριστερας τάχ' αν 20 τδοις ποτον κρηναιον, είπερ έστι σων.
α μοι προσελθων σίγα σήμαιν είτ' έχει χώρον προς αὐτον τόνδε γ' είτ' άλλη κυρει ώς ταπίλοιπα των λόγων συ μεν κλύης, εγω δε φράζω, κοινα δ' εξ άμφοιν τη. 25 ΝΕ. αναξ 'Οδυσσευ, τουργον ου μακραν λέγεις.

δοκώ γαρ οίον είπας αντρον είσοραν. ΟΔ. ανωθεν, η κάτωθεν; ου γαρ εννοώ. ΝΕ. τόδ' εξύπερθε, και στίβου γ' ουδεις τύπος.

of the cave, so that the occupant might enjoy both morning and afternoon sun in winter.

- v. 21. $\sigma \hat{\omega} \nu = \sigma \hat{\omega} o \nu$.
- v. 22. The subject of $\epsilon \chi \epsilon \iota$ is \hat{a} . This verse presents an exception to Porson's canon, 'that when the verse ends with a cretic foot |---| the syllable preceding this foot must be short.' Pref. Hec. Porson himself wished to read $\sigma \eta \mu a (\nu \epsilon \iota \nu, in fin. for imperat., omitting the first <math>\epsilon l \tau \epsilon$.
- v. 25. ἐγω δὲ] 'and that I may give advice and the common business proceed by our united exertions.'
- v. 26. τοῦργον—λέγεις] 'the employment you speak of is not far off.' Comp. Æschyl. Agam. 1659. τοῦργον οὺχ ἕκας τόὸε.
 v. 29. τόὸ' ἐξύπερθε] 'here above.' See v. 1.
- κal—γε. This union of these particles is very common, as well in prose as in verse; their signification is 'and, besides,' and further.'

στίβου τύπος has been violently assailed by Editors who propose κτύπος. Buttmann translates στίβος by 'semita,' Hermann by 'vestigium,' Wünder by 'incessus.' The word τύπος may, perhaps, bear the signification of the English 'sign,' 'and, further, there is no sign of an approach.' καὶ—γε is used instead of ἀλλά, which would seem at first sight necessary, because Neoptolemus wishes to inform Ulysses that he need not fear lest Philocetees should come upon him suddenly, armed with his death-dealing arrows.

 $O\Delta$, όρα καθ' ύπνον μη καταυλισθείς κυρή. ΝΕ. όρω κενήν οικησιν ανθρώπων δίγα.

ΟΔ. οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή:

ΝΕ, στειπτή γε φυλλας ώς έναυλίζοντί τω.

ΟΔ, τα δ' ἄλλ' ἔρημα, κουδέν ἐστ' ὑπόστεγον;

ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρούργου τινὸς τεγνήματ' ανδρός, και πυρεί' όμου τάδε.

ΟΔ. κείνου το θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

ΝΕ, ἰου ὶου και ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται ράκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.

ΟΔ, άνηρ κατοικεί τούσδε τους τόπους σαφώς, κάστ' ούγ έκας που. πώς γαρ αν νοσών αντίρ κώλον παλαιά κηρί προσβαίη μακράν; αλλ' ή πι φορβής νόστον έξελήλυθεν,

v. 31. κευήν ανθρώπων δίχα] Comp. v. 487. ερημον χωρίς ανθρώπων, and Ajax, v. 464.

v. 32. οίκοποιός τροφή] 'comforts of household life.' οί-KOTOLOS is used actively, 'making or constituting a house.' TOOdn, according to Hermann, includes all things that are used to support the life of man, i. e. utensils as well as food. Τρυφη is proposed and seconded by more than one Editor.

v. 33. ωs ἐναυλίζοντι] 'as if by some one inhabiting it.' or 'making his bed in it.' The dat. is used after the verbal adj. similarly to construction στείβεσθαί τινι for ὑπό τινος.

v. 36. ἔκπωμα—τεχνήματα] The apposition of a plural noun with a singular is not uncommon, Eur. Hipp. v. 11. 'In. πόλυτος άγνοῦ Πίτθεως παιδεύματα. Antig. v. 568. Hecuba. 269. Or. 1051, on which see Porson's note.

v. 38. καὶ-ράκη, 'and these rags still besides are being dried in the sun: for $\kappa al-\gamma \epsilon$, see note on v. 29.

αλλος is frequently thus inserted in a sentence with the English signification of 'besides,' 'further.' Porson, Medea, v. 298.

v. 39. This line has no real Cæsura: for του (= τινος) being enclitic, Bapelas Tou reads as one word. Other cases of this kind occur, but not in abundance.

v. 42. παλαία κηρί, 'with an inveterate fatal malady,'

ν. 43. ἐπὶ φορβῆς νόστον, i.e. ἐπὶ νόστον φορβῆς, 'on a

35

3(

50

η φύλλον εί τι νώδυνον κάτοιδέ που.
τον οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπην, 45
μη καὶ λάθη με προσπεσών ώς μάλλον ἄν
ἔλοιτό μ' η τοὺς πάντας 'Αργείους μολεῖν.

ΝΕ. αλλ' ερχεταί τε καὶ φυλάξεται στίβος.
συ δ' εί τι χρήζεις, φράζε δευτέρω λόγω.

ΟΔ. Αχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἶς ἐλήλυθας γενναῖον εἶναι, μη μόνον τῷ σώματι, ἀλλ' ἤν τι καινόν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας, κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕ. τί δητ' ἄνωγας;

 $O\Delta$. την Φιλοκτήτον σε δεῖ

journey after food.' νόστοι is used by the tragic writers for
οδός. Kur. Iph. Aul. 966 and 1261. The construction of νόστον
φορβής may be compared with γής πατρφάς νόστος, Iph. Taur.
995.

- v. 44. The full construction is ή ἐπὶ νόστον φύλλου νωδύνου, εἴ τι φύλλον νώδυνον κάτοιδέ που.
- v. 45. του οὖυ παρόντα. A mute, who accompanies Neoptolemus.
 - v. 46. μη καί = ne adeo, Lat.
- v. 47. Hermann, Erfurdt, and some others, read μολεῖν from two MSS, and Aldus, with very little improvement.
- v. 48. ἔρχεται] 'is going,' i.e. ὁ παρων. Comp. v. 1181. ἔλθηε. φυλάξεται = φυλαχθήσεται. Monk, on Hippolytus 1458, remarks that four forms of passive future are used by Greek (Attic) writers: 1°. Future middle, as τιμήσομαι, Antig. 240; Æschylus, Ag. 590, &c. 2°. Paulo post fut. as βεβλήσομαι. 3°. First fut. pass. as βληθήσομαι. 4°. Second fut. pass. as απαλλαγήσομαι.
- v. 49. φράζε δευτέρφ λόγφ] 'subsequently.' Comp. τα' δ' άλλα δεύτερόν σ' έρήσομαι. Eur. Hec. 974.
- v. 50. ἐφ' οῖς ἐλήλυθος] '[in the things] to gain which you have come.' ἐπὶ with dat. expresses 'object,' 'aim.'
- v. 54. την Φιλοκτήτου σε δεῖ ψυχην ὅπως ... ἐκκλέψεις.
 There is an ellipse of σκοπεῖν, δεῖ σε [σκοπεῖν] ὅπως την, &c.
 Comp. Soph. Ajax, 556. Eur. Iph. Taur. λόγοισιν ἐκκλέψας.

ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων. 5: ὅταν σ' ἐρωτὰ τίς τε καὶ πόθεν πάρει, λέγειν, 'Αχιλλέως παῖς' τόδ' οὐχὶ κλεπτέον πλεῖς δ' ως πρὸς οἶκον, ἐκλιπων τὸ ναυτικον στράτευμ' 'Αχαιων, ἔχθος ἐχθήρας μέγα, οἴ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν, 6ι μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν 'Ιλίου, οὐκ ἤξίωσαν τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένω, αλλ' αὕτ' 'Οδυσσεῖ παρέδοσαν' λέγων ὅσ' αν θέλης καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. 6ι τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ' εὶ δ' ἐργάσει μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν 'Αργείοις βαλεῖς.

- v. 57. λέγειν. Infin. for imperat. though it may depend or δεί. Comp. v. 1411. and Elect. v. 9.
 - v. 58. ws mode olkov, 'with the intention of going home.'
- v. 59. έχθος έχθήρας μέγα] Supply αὐτοὺς. 'Having hated with great hatred.' El. v. 1034. Iph. Aul. v. 1190. Hom. Od xv. 245. 'Ον περί κῆρι φίλει Ζεὺς αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλωι παντοίην φιλότητα.
- v. 60. ἐν λιταῖς στείλαντες] 'with prayers.' Comp. v. 102 Έν expresses the means or instrument. Soph. Ant. 696. 764. 962. Trach. 241. Œd. Rex, 821. στέλλειν is generally used independently: it is followed by ἴκεσθαι in Antig. 165.
- v. 62. οὐκ ήξίωσαν] a union of two constructions. οὐκ ήξίωσαν σε τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων, and οὐκ ήξίωσαν δοῦναι σοι τὰ 'Αχίλλεια ὅπλα. Κυρίως αἰτουμένω, 'asking for them as their rightful owner.'
- v. 64. $\pi a \rho \acute{e} \acute{o} \sigma a \nu$, 'delivered them over,' not 'wrongly gave,' $\lambda \acute{e} \gamma \omega \nu$ agreeing with the subject of the imperative $\lambda \acute{e} \gamma \epsilon u$ in v. 57.
- v. 65. ἔσχατ' ἐσχάτων] Two adjectives are thus constructed to denote the highest possible degree. Comp. ἄρρητ ἀρρητων Œd. Rex, 465. κακὰ κακῶν Œd. Col. 1238.
- v. 66. Wünder reads τούτφ γαρ οὐδὲν ἀλγυνεῖς μ', in which οὐδὲν is used for the simple negative.
 - ν. 67. βαλείς = έμβαλείς.

εί γαρ τα τουδε τόξα μή ληφθήσεται, ούκ έστι πέρσαι σοι το Δαρδάνου πέδον. ώς δ' έστ' έμοι μέν ούγι, σοι δ' όμιλία 70 πρός τόνδε πιστή και Βέβαιος, έκμαθε. συ μέν πέπλευκας ουτ' ένορκος ουδενί, ουτ' έξ ανάγκης, ουτε του πρώτου στόλου έμοι δε τούτων ουδέν έστ' αρνήσιμον. ώστ' εί με τύξων έγκρατής αἰσθήσεται, 75 ύλωλα καί σε προσδιαφθερώ ξυνών. άλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθηναι, κλοπεύς όπως γενήσει των ανικήτων όπλων. έξοιδα, παΐ, φύσει σε μή πεφυκότα τοιαθτα φωνείν μηδέ τεχνασθαι κακά. 80 αλλ' ήδυ γάρ τοι κτήμα της νίκης λαβείν, τόλμα. δίκαιοι δ' αθθις εκφανούμεθα. νῦν δ' εἰς ἀναιδες ημέρας μέρος βραχύ

- v. 68. τόξα, 'bow and arrows.'
- v. 72. ἔνορκος—ἐξ ἀνάγκης. Ulysses had taken the oath, amongst other Grecian chiefs, to assist in the recovery of Helen: he went also on compulsion; for having feigned madness to escape the expedition, he was discovered by Palamedes and compelled to go: 'Timidi commenta retexit Naupliades animi, vitataque traxit in arma.' Ovid. Metamorph. xiii. v. 40.
- v. 73. τοῦ πρώτου στόλου] The genitive is governed by the notion contained in πέπλευκας, i.e. ήσθα ναυβάτης.
- v. 75. τόξων έγκρατης, 'while still in possession of his how and arrows.' On δλωλα see v. 1280.
 - v. 77. σοφισθήναι = σοφίσασθαι. Scholiast, 'to contrive.'
- v. 79. παῖ, Erfurdt. φύσει πεφυκότα simply = πεφυκόra, 'inclined by nature.'
- ▼. 81. ήδύ τοι κτήμα της νίκης λαβεῖν] κτήμα λαβεῖν is here used for the verb κτασθαι, as νόστον λαβείν = νοστήσαι. Eur. Iph. Taur. v. 985. aldω λαβείν = aldeiσθαι. Aj. 345. μεταμελείαν λαβείν, πείραν λαβείν. Wakefield proposes τό. $d\lambda\lambda\dot{a}$ $\gamma\dot{a}\rho = d\lambda\lambda'\dot{a}\pi\dot{e}i$, 'But, since.'
 - v. 88. els avaibès = eis duaibelau.

δός μοι σεαυτον, κάτα τον λοιπον χρόνον κέκλησο πάντων ευσεβέστατος βροτών.

8

ΝΕ. ἐγωὶ μὲν οὖς ἄν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ.
ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
οὔτ' αὐτὸς οὕθ', ὡς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
ἀλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν, 90
καὶ μὴ δόλοισιν. οὐ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς
ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
πεμφθείς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ
προδότης καλεῖσθαι. βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἥ νικῶν κακῶς.

ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὧν νέος ποτὲ γλώσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν ' νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιῶν ὀρῶ βροτοῖς τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα, πάνθ' ἡγουμένην.

- v. 84. δός μοι σεαυτόν] 'Ter. Adelph. v. 3. 59. Da te hodie mihi.' Brunck.
- v. 87. οὐς ἀν—στυγῶ] 'Whatever words I am pained to hear, I also hate to carry into effect.' For construction comp. El. 442. οὐκ ἄν ποθ', ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφεν. Antig. 463.
- v. 88. Λαερτίου] The father of Ulysses is called Laertes, Laertius and Lartius.
- v. 90. πρός βίαν] as in 92, 'with violence.' So πρός εὐσεβείαν, El. 464. πρός τάναιδές, Eur. Iph. Aul. 379.
- v. 91. ἐξ ἐνὸς ποδὸς] 'with one foot:' ἐκ denotes the 'means,' as in Soph. Ag. 537; so above ἐκ τέχνης κακῆς, and v. 563. ἐκ βίας ἢ λόγοις.
- v. 92. ήμας τοσούσδε] 'our (comparatively) large numbers.'
 There is an opposition between ένδε and τοσούσδε.
- v. 93. ὀκνῶ. 'Ubique ὀκνῶ pro aἰσχόνομαι accipiendum est.' Elmal. Herac. 244; but see v. 907.
 - v. 95. ἐξαμαρτεῖν, 'to fail in my purpose.'
- v. 98. ele ἐλεγχου ἐξιών, 'coming to the trial of things;' i.e. experience.
 - v. 99. πάνθ' ήγουμένην] 'leading the way in every thing.'

ΝΕ, τί οῦν μ' ἄνωγας αλλο πλην ψευδη λέγειν: 100 ΟΔ. λέγω σ' έγω δόλω Φιλοκτήτην λαβείν. ΝΕ, τί δ' ἐν δόλω δεῖ μάλλον ἡ πείσαντ' ἄγειν: ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται προς βίαν δ' οὐκ αν λάβοις. ΝΕ, ούτως έγει τι δεινον Ισγύος θράσος; ΟΔ, ίους αφύκτους και προπέμποντας φόνον. 105 ΝΕ, ουκ άρ' εκείνω γ' ουδε προσμίξαι θρασύ; ΟΔ, οῦ, μη δόλω λαβόντα γ', ώς εγώ λέγω. ΝΕ, ούκ αἰσγρον ήγει δήτα τὰ ψευδή λέγειν: ΟΔ. οθκ, εί τὸ σωθηναί γε τὸ ψεῦδος φέρει. ΝΕ, πώς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν: 110 ΟΔ. όταν τι δράς ές κέρδος, ούκ όκνειν πρέπει. ΝΕ, κέρδος δέ μοι τί τοῦτον ές Τροίαν μολεῖν: ΟΔ, αίρει τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

- v. 100. Porson on Phoeniss. 892, corrects $\tau i \mu' o \bar{\nu} \nu$; but the hiatus appears to be admissible in this expression.
- v. 101. λέγω] 'I order.' So in Œd. Col. 840. 856. Similarly αὐδῶ, Œd. Col. 864. ἐννέπω, Œd. Col. 932. This is one of the comparatively few verses in Tragedy which have no cæsura. Pors. Pref. Hecuba.
- v. 103. οὐ μὴ πίθηται] In negative propositions, the conjunctive aor. is sometimes used with οὐ μὴ for the future with οὐ. See particularly Electra, 428. Aristoph. Vesp. 394.
- v. 104. lσχύοι θράσοι] 'confidence arising from strength:' at v. 105 supply ἔχει from preceding verse.
- v. 106. $oin \vec{a}\rho'$] Elmsley, Heraclid. 269, reads $oin \vec{a}\rho'$ (= $oin to a\rho \alpha'$) without the note of interrogation. Translate, 'Is it not then safe even to approach him?' This neuter sense of $\pi\rho\sigma\sigma$ - $\mu \vec{\imath} \xi \alpha i$ is common: see Thucyd. i. 2. 13. iii. 11. 39. Herod. vi. 112, and compare $\dot{\epsilon}\mu\mu i \xi \epsilon \nu$ in Soph. CEd. Col. 1057.
- θρασύ] 'a thing having confidence in it,' i.e. 'a safe thing.' ψύθαρσὲς καὶ ἀσφαλὲς, Schol. Before προσμίζαι supply τινὰ, with which λαβόντα in the next line agrees.
- v. 110. πῶς—βλέπων, 'quâ fronte?' with what face?' With this sense of βλέπειν Erfurdt compares Lat. 'tueri' in expressions 'acerba, torva tueri.'
 - v. 113. alpei, 'are to take.' The future is used for the

ΝΕ. οὐκ ᾶρ' ο πέρσων γ', ως ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγω΄;
ΟΔ. οὕτ' ἄν σὰ κείνων χωρὶς οὕτ' ἐκεῖνα σοῦ.

ΝΕ. θηρατε ἄν γίγνοιτ' ᾶν, εἴπερ ωδ' ἔχει.
ΟΔ. ως τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
ΝΕ. ποίω; μαθων γὰρ οὰκ ἄν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
ΟΔ. σοφός τ' ᾶν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλῆ' ἄμα.
ΝΕ. ἴτω ποιήσω, πᾶσαν κὐσχύνην ἀφείς.
12
ΟΔ. ἡ μνημονεύεις κὖν ᾶ σοι παρήνεσα;
ΝΕ. σάφ' ἴσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ συνήνεσα.
ΟΔ. σὰ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου ἐγωὶ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρων,

present when the thing spoken of is considered certain. Æsci Agam. 125.

- v. 114. ως εφάσκετο] 'as was prophesied.'
- v. 116. The double $\hat{a}\nu$ is said to strengthen the assertion $\theta\eta\rho\alpha\tau\hat{\epsilon}'$ of ν $\gamma\hat{\epsilon}\nu$ oir $\hat{a}\nu$ is the reading of Brunck and Wiinder of ν improves the sense.
- v. 117. 'Know that by doing this you carry off double advantages.' $\phi \dot{e} \rho \omega$, to bear; $\phi \dot{e} \rho o \mu a \iota$, to bear for one self to gain.'
- v. 118. $\tau \partial \partial \rho \bar{q} \nu$] The art. with the infin. is frequentl used for the simple infin. when it is either the subject or object of the main action. It is here the object. Matthiä, Gr. 54: Obs. 2.
- v. 119. αὐτ∂s] 'in your own person.' [Wünder: αὐτ∂s = αὐτ∂s, 'the same man.'] κεκλη̂' = κεκλη̂ο, 2 pers. optat. per pass. from κεκλη̂μην, -η̂ο, -η̂το: σοφόs τε καλγαθ∂s. Clever for deceiving; and brave for capturing Troy: which Neoptolemus could not do, according to the oracle, if Philoctetes were no present.
- v. 120. $l_{T\omega}$ denotes that the speaker has made up his min to the worst.
- ν. 122. σαφ' ἴσθι, i. e. μνημονεύειν με. Συνήνεσα ' hav agreed to them.'
- v. 124. $\ddot{\alpha}\pi\epsilon\iota\mu\iota]$ elvaι (ire) with its compounds always has a future signification attached to the present tense indicative.
 - μη, &c. 'lest I should be espied if I stay here.'

καὶ τον σκοπον προς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
καὶ δεῦρ', ἐἀν μοι τοῦ χρόνου δοκητέ τι
κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
τοῦτον τον αὐτον ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
μορφην δολώσας, ὡς ᾶν ἀγνοία προση'
οὖ δητα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου, 130
δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
ἐγῶ δὲ προς ναῦν εἶμι, σοὶ παρεὶς τάδε'
Ερμης δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιτο νῷν
Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιὰς, ἢ σώζει μ' ἀεί. [στρ.ά.
ΧΟ. τί χρη, τί χρη δέσποτά μ' ἐν ξένα ξένον
στέγειν; ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν; 136

- v. 125. vor sweets] The same as is mentioned in v. 45 and 48.
- v. 126. ἐἀν—τοῦ χρόνου, &c.] 'If you shall appear to me to loiter away any of the time,' i.e. the time assigned you for this business. Αὐθιε πάλιν. See 934.
- v. 127. νανκλήρον, &c.] 'Having disguised his form with the dress of a ship-master.' With μορφήν δολοῦν comp. Virg. Æn. 683. 'Tu faciem illius noctem non amplius unam Falle dolo.' ἄγνοια. The last syllable of this word is lengthened here and in Trach. 350. A similar licence in ἄνοια, Sept. contra Theb. 404, is corrected by Blomfield. According to rule, feminines in -εια and -οια derived from substantives and adjectives in -ενς, -ης, -ονς, (i.e. οος) have α short.
- v. 130. Translate: 'while he is telling his deceitful tale, do you take up what suits your purpose of the words he may happen to say.'
- v. 134. $Ni\kappa\eta$ —' $A\theta d\nu\alpha$ $\Pi o\lambda i\alpha s$] Athena, the guardian of cities, was worshipped under the name of $Ni\kappa\eta$ at Athens, in a temple on the Acropolis. Local incidents of this nature are sometimes taken advantage of by the tragic writers: for instance, Æsch. Eumen. 1001. She had the name $\Pi o\lambda \iota \dot{\alpha} s$ in Sparta and Crete, as well as at Athens.
- v. 136. στέγειν ἢ λέγειν πρός, &c.] 'to conceal by silence or speak before the suspicious man.'

φράζε μοι.
τέχνα γαρ τέχνας έτέρας προύχει
και γνώμα παρ' ότφ το θείον
Διος σκηπτρον ανάσσεται.
σε δ', ω τέκνον, τόδ' έλήλυθεν
παν κράτος ωγύγιον' τό μοι έννεπε
τί σοι γρεων ύπουργειν.

ΝΕ, νου μεν ίσως γαρ τόπον εσχατιαίς προσιδείν εθέλεις όντινα κείται, δέρκου θαρσών όπόταν δε μόλη δεινός όδίτης τώνδ εκ μελάθρων, προς εμήν αει χείρα προχωρών πειρώ το παρόν θεραπεύειν.

[avT. a.

14

145

ΧΟ. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ, το σον φρουρεῖν ὅμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ· 151 νῦν δέ μοι λέγ' αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει, καὶ χῶρον τίν ἔχει, τὸ γάρ μοι

v. 137. Translate: 'for in whosesoever hand the divine sceptre of Jove is swayed, his art surpasses other art and his mind other minds: now this supreme ancient power has devolved upon you, my son: wherefore,' &c.

 $\tau \dot{\delta} = \delta \iota \dot{\delta}$.

- v. 144. τόπου ἐσχατιαῖs] 'the spot in distant places,' i.e. 'the distant spot.'
- v. 145. ὅντινα κεῖται] 'which he occupies:' comp. Œd. Rex, 161. θάσσειν ἔδρας. Ajax, 249. ἔζεσθαι ζύγον.
- v. 148. $\pi\rho\delta s$ $\epsilon\mu\eta\nu$, &c.] 'advancing continually near me.' $\pi\rho\delta s$ $\chi\epsilon\bar{\iota}\rho\alpha$ = 'ad manum.' It is less correctly translated 'to the beck of my hand.'
- v. 149. $\pi \epsilon \iota \rho \hat{\omega}$, &c.] 'Endeavour to further by your assistance the business that is in hand.'
- v. 151. 'That my eye should keep watch particularly on your advantage.' i. e. that I should observe the occasions when I can be of service to you.

μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον, 155
μὴ προσπεσών με λάθη ποθεν,
τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα, τίν ἔχει στίβον,
ἔναυλον, ἢ θυραῖον.

ΝΕ. οίκον μεν δράς τόνδ' αμφίθυρον πετρίνης κοίτης.

160

ΧΟ. που γαρ ο τλήμων αυτος άπεστιν;

ΝΕ. δήλον έμοιγ' ώς φορβής χρεία στίβον όγμενει τόνδε πέλας που. ταύτην γαρ έχειν βιοτής αὐτόν λόγος έστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα πτηνοῖς ἰοῖς στυγερόν στυγερώς, οὐδέ τιν' αὐτῷ

165

παιώνα κακών έπινωμάν.

ΧΟ. ολκτείρω νιν έγωγ', όπως, μή του κηδομένου βροτών μηδε σύντροφον όμμ' έχων, δύστανος, μόνος άελ, νοσεί μεν νόσον άγρίαν, άλύει δ' έπ' παντί τω

στρ. β' .

170

- v. 159. 'You see before you the double-doored habitation of his rocky bed.' i.e. the rocky habitation in which his bed is.
- v. 163. στίβου όγμεύει, &c.] 'he trails his path here somewhere in the neighbourhood.'
- v. 166. Wünder and Brunck read σμυγερον σμυγερως, with somewhat of an improvement to the sense.
- v. 167. 'and that he does not acquire ('gain,' 'get') for himself any healer of his sufferings.' On παιῶνα see Blomf. Agamem. Gloss. v. 98.
 - v. 169. 'I pity him, in that-'
- ν. 170. μή του κηδομένου] genitive absolute.
- v. 171. σύντροφον δμμα] 'an associate.' Comp. Eur. Orest. ποθεινόν δμμα τῆς όμιλίας ἐμῆς.
- v. 174. 'And is at a loss on every point of need as it arises.' $\pi a r \tau i \quad \tau \varphi = \pi a r \tau i \quad \tau \iota \nu \iota$.

γρείας ισταμένφ. πῶς ποτε, πῶς δύσμορος ἀντέ χε ω παλάμαι θυητών. ω δύστανα γένη Βροτών. οίς μη μέτριος αιών. ούτος πρωτογόνων ίσως dut. B οϊκων οὐδενος ΰστερος, 181 πάντων ἄμμορος ἐν βίο κείται μούνος απ' άλλων στικτών η λασίων μετά θηρών έν τ' όδύναις όμοῦ 185 λιμφ τ' οἰκτρος, ανήκεστα μεριμνήματ' έχων βάρη. ά δ' άθυρόστομος άγω τηλεφανής πικράς οιμωγας υπ' όγειται. 190

ΝΕ. οὐδὲν τούτων θαυμαστον ἐμοί.

v. 176. παλαμαί] 'devices.' Schol. τέχναι καὶ γνωμαι.

- v. 179. ols, &c.] 'Who have not a middle kind of life.' Μη μέτριος, 'too abundant' in either prosperity or adversity: the latter sense is used here, the former at Electra, 140.
- ν. 180 and sq. Construct: οὖτος ΐσως ὕστερος οὐδενὸς [ἀνὸρὸς] πρωτογόνων οἴκων. ὕστερος = 'inferior to.'
 - v. 183. dπ' dλλων] 'Apart from others.'
- v. 184. στικτῶν $\theta ηρῶν$] 'dappled beasts.' $\theta ηρε$ s can hardly be applied to birds, as some scholars think with Stanley on Æsch. S. c. T. 783.
- v. 186. $d\nu i \kappa e\sigma \tau a = \tilde{\epsilon} \chi \omega \nu \beta d\rho \eta$] This is the reading of Hermann for the common reading $\beta a \rho e \tilde{\iota} a$, 'quod nihili est.' Translate: 'having incurable cares as weights (upon him), i.e. oppressing him.' Böckh on Pindar proposes $\tilde{\epsilon} \chi \omega \nu \cdot \beta a \rho e \tilde{\iota} a \delta$ ', which is nearest to the old reading, and probably makes the best sense.
- v. 189. τηλεφανής] 'far sounding.' Comp. v. 203 infra, προϋφάνη κτύπος.
- v. 190. olμωγας ϋπ' ἀχεῖται] 'is borne about by reason of his cry.'

θεῖα γὰρ, εἴπερ κάγώ τι φρονῶ, καὶ τὰ παθήματα κεῖνα προς αὐτον τῆς ώμόφρονος Χρύσης ἐπέβη, καὶ νῦν ἄ πονεῖ δίχα κηδεμόνων, οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτη, τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροία τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη, πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ῷ λέγεται χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

195

200

ΧΟ. εύστομ' έγε, παι.

στρ. γ΄.

NE.

τί τόἒε:

XO.

προυφάνη

κτύπος, φωτὸς σύντροφος ώς τειρομένου του, ἤ που τῷδ΄ ἢ τῆδε τόπων.

βάλλει, βάλλει μὶ ἐτύμα φθογγά 205 του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἔρποντος, οὖδέ με λάθει βαρεῖα τηλόθεν αὖδὰ

- v. 192. $\theta \epsilon i \alpha \gamma a \rho$] 'For at the instance of the gods those sufferings inflicted by cruel Chryse have attacked him.'
 - v. 196. οὐκ ἔσθ', ως οὐ, i.e. πονεῖ] 'he must be suffering.'
- v. 197, sq. τοῦ μὴ τεῖναι] The genitive depends on μελέτη. βέλη, 'bow and arrows.' Comp. 'intendisse sagittas,' Virg. En, ix. 590.
- v. 199. $\pi \rho i \nu$ $\delta \delta^*$ $\dot{\epsilon} \xi \dot{\eta} \kappa \sigma i \chi \rho \dot{\rho} \nu \sigma \delta^*$ 'Before this time should have fully come:' $\pi \rho i \nu$, when preceded by a negative, is constructed with an optat. or subjunct. with $\dot{a} \nu$: otherwise with $\dot{\eta}$ followed by the indic.; or with the infinitive alone.
- v. 203. \$\phi\operators, &c.] 'as one associated with (i. e. accustomed to be heard from) a man in pain.'
- v. 204. τῆἐε τόπων] The genitive follows the adv. of place. as in Lat. 'ubi gentium.'
 - v. 206. Construct: του (= τινος) ἔρποντος κατ' ἀνάγκαν στίβου, 'of a man crawling along with difficulty of walking.' Comp. Œd. Col. 890. καθ' ηδουήν ποδός.

τρυσάνωρ διάσημα γαρ θρηνεί. ΧΟ. άλλ' έγε, τέκνον,

21

NE.

λέγ' δ τι.

XO.

φροντίδας

νέας ως ουκ εξεδρος, άλλ' εντοπος άνηρ, ού μολπαν σύριγγος έγων, ώς ποιμήν αγροβότας, αλλ' ή που πταίων υπ' ανάγκας βοά τηλωπον ιωάν, n vads afevor avyaζων ὅρμον· προβοᾶ τι γὰρ δεινόν. ΦΙ. ιω ξένοι,

τίνες πότ' ές γην τηνδε ναυτίλφ πλάτη 221 κατέσχετ' ουτ' ευορμον ουτ' οἰκουμένην; ποίας πάτρας ύμας αν ή γένους ποτέ τύχοιμ' αν είπων; σχημα μέν γαρ Έλλάδος

v. 209. $\tau \rho \nu \sigma \acute{a} \nu \omega \rho = \dot{\epsilon} \pi i \pi o \nu o s$. Schol.

v. 210. ἔχε φροντίδας νέας] 'entertain new thoughts,' i.e ' devise some new plan.'

v. 215. πταίων, &c.] 'stumbling, he utters through pair (ὑπ' ἀνάγκης) a far-sounding cry.'

v. 217. vads, &c. | 'seeing that the roadstead is dangerou to ships;' and therefore despairing of being released.

v. 221. κατέσχετε] 'have landed,' 'appulistis,' Lat. He rodotus (viii. 40) uses the full expression, -κατίσγει τὰς νέας Comp. also Hom. Od. xi. 445. The future of the verb, when it is used in this sense, is κατασχήσω, not καθέξω. Thucyd. iv. 42. κατασχήσουσιν.

v. 223. τύχοιμ' αν είπων] 'shall I be right in saying that vou are?' See Blomf. Gloss. in Agamenin. 1203. Κυρῶ is thus used in Soph. El. 663.

'Ελλάδος στολ $\hat{\eta}$ ς] The substantive sometimes is used instead of the adjective, and in the same construction. Hom. II. w'. 58 "Εκτωρ μέν θνητός τε γυναϊκά τε θήσατο μαζόν. Herod. iv. 78. Έλλάδα γλώσσαν. Eur. Phœn. 609. κομπός εί. Plato Apol. Soc. 34.

στολής υπάρχει προσφιλεστάτης εμοί.
φωνής δ' ακούσαι βούλομαι και μή μ' ὅκνω 225
δείσαντες εκπλαγήτ' απηγριωμένον
αλλ' οικτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
ερημον ώδε κἄφιλον καλούμενον,
φωνήσατ', είπερ ώς φίλοι προσήκετε.
αλλ' ανταμείψασθ' ού γὰρ είκος οὕτ' ἐμὲ 230
υμών αμαρτεῖν τοῦτό γ' οῦθ' υμᾶς ἐμοῦ.

- ΝΕ. άλλ', ώ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρωτον, οὕνεκα Ελληνές έσμεν. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.
- ΦΙ. ω φίλτατον φώνημα. φεῦ το καὶ λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρος ἐν χρόνφ μακρῷ.
 τίς σ', ω τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν 236 χρεία; τίς όρμή; τίς ἀνέμων ο φίλτατος; γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
- v. 225. καὶ μή μ' ὄκνφ, &c.] Join ὅκνφ ἐκπλαγῆτε=Lat.
 'aversari.'
- v. 228. καλούμενον=ὅντα. Comp. κέκλημαι in Eurip. Hipp. 2, and Monk's note. Brunck reads κακούμενον, which Wünder adopts.
 - v. 230. ἀλλ' ἀντάμειψον] 'pray answer me.'
- v. 231. $\tau \circ \tilde{\nu} \tau \circ \gamma'$, &c.] 'fail in this at your hands.' $T \circ \tilde{\nu} \tau \circ \gamma'$ is a suspected reading, and indeed the construction is contrary to the usual construction of $\dot{a}\mu a\rho \tau \epsilon \tilde{\nu}$. $T \circ \tilde{\nu} \delta \epsilon' \gamma'$ is proposed as an emendation, and plausibly supported by Wünder.
 - v. 232. ουνεκα = οτι. Comp. Antig. 63.
- v. 234. φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν] 'O that I should actually receive.' Φεῦ is occasionally used to express joy. The article is employed with the infin. in exclamations. Aristoph. Ανν. 5. τὸ ος ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον 'Οδοῦ περιελθεῖν στάοἰα πλεῖν ἡ χίλια. Similarly Cicero uses 'hoc.' 'Hoc vero non videre argumento esse...' de Finib. ii. 10.
 - v. 235. ἐν χρόνφ μακρῷ = ' tandem aliquando.'
 - v. 236. τίς χρεία προσέσχε] Προσέσχε=προσορμίσαι ἐποίησε, 'brought you to these shores.' Comp. κατέσχετε, 221.

ΝΕ. έγω γένος μέν είμι της περιβρύτου Σκύρου πλέω δ' ές οἶκον αὐδωμαι δὲ παῖς 240 'Αγιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ παῖν.

ΦΙ. ω φιλτάτου παι πατρός, ω φίλης χθουός, ω τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκσμήδους, τίνι στόλφ προσέσχες τήνδε γην; πόθεν πλέων;

ΝΕ. έξ Ἰλίου τοι δη τανῦν γε ναυστολώ.

ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης ήμῶν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἰλιον στόλου.

245

ΝΕ. ή γαρ μετέσχει και σε τουδε του πόνου; ΦΙ. ω τέκνον, ου γαρ οισθά μ' οντιν εισοράς; ΝΕ. πως γαρ κάτοιδ' ον γ' είδον ουδεπώποτε; 25

ΝΕ. πως γαρ κατοιό ου γ είδου ουδεπώποτε; 250 ΦΙ. ουδ' δυομά γ', ουδε των εμών κακών κλέος

ησθου πότ' οὐδεν, οίς εγω διωλλύμην; ΝΕ. ως μηδεν είδότ' Ισθι μ' ων ανιστορείς.

v. 239. γένος μέν εἰμι] 'I am by birth.' Hom. II. ο'. 225. γενεήν γε Μελάμποδος εκγονος ήεν.

v. 243. θρέμμα Λυκομήδους] Neoptolemus was the son of Deidamia, daughter of Lycomedes.

v. 244. $\pi\rho\sigma\sigma\dot{\epsilon}\sigma\chi\epsilon s$ $\tau\dot{\eta}\nu\delta\epsilon$ $\gamma\dot{\eta}\nu$] $\Pi\rho\sigma\dot{\epsilon}\sigma\chi\epsilon s$ is here followed by the acc. usual after verbs of motion to a place. It is generally constructed with the dat. The note of interrogation at $\gamma\dot{\eta}\nu$ would be more properly expunged, with Wünder. Double interrogations in the same sentence are peculiar to the Greek language. Vid. Antig. 401. and Philoot. 1090.

v. 245. Buttmann and Wünder read $\delta \hat{\eta} \tau \hat{\alpha} \nu \hat{\nu} \nu$ for $\delta \hat{\eta} \tau \alpha \nu \hat{\nu} \nu$.

v. 246. Οὐ γὰρ δὴ σύ γ'] 'for surely you were not...'

v. 247. κατ' ἀρχήν=' originally.' Comp. καθ' δρμήν, v. 566.

v. 250. ""o"y" quippe quem,' Lat. 'In as much as I never saw you.' Comp. 600. 1364.

v. 251. οὐδ οὕνομ'] The word οῦνομ' has no existence in Senarii: the reading has been corrected by Hermann to ὅνομά γ'. Οὕνομ' is defended by Schäfer on the authority of Eur. Iph. Taur. 36. But Elmsley (Bacch. 230) is more satisfactory.

v. 253. ω's, &c.] Instead of ὅτι with the finite verb, the participle with ω's is used after verbs of thinking, knowing, and the like.

ΦΙ. Α πόλλ' εγώ μοχθηρός, Α πικρός θεοίς, ού μηδε κληδών ώδ' έγοντος οικαδε, 255 μηδ Έλλάδος γης μηδαμού διηλθέ που. αλλ' οι μεν εκβαλόντες ανοσίως έμε γελώσι σιη έγοντες ή δ' έμη νόσος αει τέθηλε, καπι μείζον έργεται. ω τέκνον, ω παι πατρος έξ 'Αγαλλέως, 260 οδ' είμ' έγω σοι κείνος, δν κλύεις ίσως τών Ἡρακλείων όντα δεσπότην όπλων, ό του Ποίαντος παις Φιλοκτήτης δυ οί δισσοί στρατηγοί χω Κεφαλλήνων αναξ ερριψαν αίσχρως ωδ' ερημον, αγρία 265 νόσφ καταφθίνοντα, της ανδροφθόρου πληγέντ' εχώνης αγρίφ χαράγματι Εύν ή μ' εκείνοι, παί, προθέντες ενθάδε

v. 254. πολλά μοχθηρός] 'very wretched.' Comp. πολλά δεινός, Soph. Antig. 1045.

v. 256. 'Has not made its way in any quarter of Grecian land.'

v. 259. τέθηλε] So ἀνθεῖν. Soph. Trach, 1089. ἐπὶ μεῖζον ἐργεται, 'increases,' Eurip. Med. ἐπὶ μηδὲν ἔργεται.

v. 261. δδ' εἶμ' ἐγώ σοι, &c.] 'in me you see before you him whom doubtless you know of,' &c. 'Ον κλύει's. Comp. ηκουσα τοὺς ναντάς in v. 548. and note.

v. 264. $\chi \omega' = \kappa \alpha i \dot{\omega}$. When $\kappa \alpha l$ is joined with the syllable following it by crasis, the ι subscriptum is not written except the latter syllable contains an ι : $\kappa \alpha l \dot{\epsilon} \gamma \omega = \kappa \dot{\alpha} \gamma \dot{\omega}$, $\kappa \alpha \dot{\epsilon} \dot{\epsilon} \tau \alpha = \kappa \ddot{\alpha} \tau \alpha$.

Keφαλλήνων ἄναξ] The inhabitants of all the Ionian islands opposite Acarnania and Elis were originally called Cephallenes: afterwards the name was confined to Samos. They were great traders, and for that reason were in disrepute in the heroic age: whence Ulysses is thus termed by Philoctetes out of contempt.

v. 267. χαράγματι = δήγματι. Schol.

τ. 268. Construct: ξὸν ἢ [i.e. νόσω] ἐκεῖνοι προθέντες μ'
ἐνθάδε ἔρημον, ῷχοντο.

φχοντ' έρημον, ήνίκ' έκ της ποντίας Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλφ. τότ' ἄσμενοί μ' ώς είδον έκ πολλοῦ σάλου εύδοντ' έπ' άκτης έν κατηρεφεί πέτρφ, λιπόντες ώγονθ', οία φωτί δυσμόρο ράκη προθέντες βαιά καί τι και βοράς έπωφέλημα σμικρού, οί αυτοίς τύχοι. 275 σὺ δη, τέκνον, ποίαν μ' ανάστασιν δοκεῖς αντών βεβώτων έξ υπνου στήναι τότε; ποι έκδακρύσαι; ποι άποιμώξαι κακά; όρωντα μέν ναῦς, ας έχων έναυστόλουν, πάσας βεβώσας, ανδρα δ' ουδέν' εντοπον, 280 ουχ σστις αρκέσειεν, ουδ' δστις νόσου κάμνοντι συλλάβοιτο. πάντα δὲ σκοπῶν εύρισκον ουδέν πλην ανιασθαι παρόν τούτου δὲ πολλην εὐμάρειαν, ω τέκνον. ο μέν χρόνος δη διά χρόνου προύβαινέ μοι, 285

v. 269. της πουτίας Χρύσης] 'the island Chryse,' which derived its name from the nymph.

v. 271. ἄσμενοί μ' ως εἶδον εὕδοντ'] ' when they had to their great pleasure seen me sleeping after much tossing on the sea.

v. 273. oIa φωτὶ δυσμόρω] 'as before a poor wretch. Comp. not. on oī' ἀνὴρ πένης, v. 584.

v. 275. ποίαν ἀνάστασιν στῆναι] ἀνάστασιν is the cognate accusative.

ν. 277. ποῖ' ἐκδακρῦσαι = ποῖα δάκρυα ἐκδακρῦσαι.

v. 281. Oùx ὅστις, &c.] Translate: 'Not one to succomme, not one to assist me in my disease when I was sick.' Συλλά βοιτο νόσου. This sense of $\sigma v \lambda \lambda \alpha \mu \beta \alpha \nu \epsilon \sigma \alpha \alpha$ is easily derived from the primary sense, 'to take hold of with another.'

v. 283. οὐδὲν πλην ἀνιᾶσθαι = οὐδὲν πλην τοῦ ἀνιᾶσθαι 'Nothing but trouble,'

v. 284. τούτου] i.e. τοῦ ἀνιᾶσθαι.

v. 285. χρόνος διὰ χρόνου] 'time after time,' i. e. a succession of periods. Comp. ἄλλον δι' ἄλλον, Eur. Andr. 1252.

κάδει τι βαιά τηδ ύπο στέγη μόνον διακονείσθαι. γαστρί μέν τα σύμφορα τόξον τόδ έξεύρισκε, τας υποπτέρους βάλλον πελείας προς δε τουθ, ο μοι βάλοι νευροσπαδής άτρακτος, αυτός άν τάλας 290 είλυόμην δύστηνον εξέλκων πόδα προς τουτ' αν' εί τ' έδει τι και ποτον λαβείν, καί που πάγου γυθέντος, οἶα γείματι, ξύλον τι θραθσαι, ταθτ' αν έξέρπων τάλας έμηγανώμην είτα πυρ αν ού παρην, 295 άλλ' έν πέτροισι πέτρον εκτρίβων, μόλις έφην άφαντον φώς, ο και σώζει μ' αξί. οἰκουμένη γαρ οθν στέγη πυρος μέτα πάντ' έκπορίζει, πλην το μη νοσείν έμέ. φέρ, & τέκνον, νῶν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης. ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς έκων, ού γάρ τις δρμος έστιν, ούδ' όποι πλέων εξεμπολήσει κέρδος, ή ξενώσεται.

- v. 287. diacoverodai] 'to minister to my own necessities.'
- v. 289. πρότ δὲ, &c.] 'And whatever my arrow &c., after this I was wont to crawl along.' The opt. is used because of the indefinite nature of the relative. See Hom. Π. β'. 188. Eur. Troad. 380. οῦς 'Αρης ελοι. 'Αν with imperf. denotes the repetition of the action: as in ἐμηχανώμην ἀν—παρῆν ἀν below. Comp. also Aristoph. Ran. 923. 948. and εἰρπεν ἀν, v. 701.
- v. 293. Translate: 'And, if the frost happened to be spread [over the earth], as is to be expected in winter.' Comp. σΙα φωτὶ δυσμόρω, 273. and σΙ' ἀνὴρ πένης, 584.
- v. 297. aparror] 'hidden.' Virgil, Geo. i. 135. 'Ut silicis venis abstrusum excuderet ignem.'
- v. 300. The conjunctive after φέρε and άγε stands sometimes for the imperative. Comp. Eur. Hipp. 877. Herc. Fur. 530. Elect. 875. The Greeks never use the simple conjunctive for the imperative. τὸ τῆς νήσου, vid. not. on v. 497. and comp. Thueyd. ii. 60. τὰ τῆς ὀργῆς.
 - v. 303. έξεμπολήσει κέρδος] 'shall get gain by traffic,'

οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτών.
τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε πολλὰ γὰρ τάδε 305 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἄν ἀνθρώπων χρόνφ.
οὖτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον; λόγοις ἐλεοῦσι μὲν, καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν οἰκτείραντες, ἤ τινα στυλήν ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἡνίκ' ἄν μνησθῶ, θέλει, 310 σῶσαί μ' ἐς οἴκους ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
τοκῶτ' ᾿Ατρεῖδαί μ' ἢ τ' ᾿Οδυσσέως βία, ὦ παῖ, δεδμάκασ' οἶς ᾿Ολύμπιοι θεοὶ 315 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν ἐμοῦ παθεῖν.

ξενώσεται, 'shall be entertained as a guest.' On this future. see not, on v. 46.

- v. 304. oi $\pi\lambda$ 07] The dual and plural of this declension are rarely used.
- v. 305. ἔσχε] 'directed [his course],' i.e. 'approached.' Herod. vi. 95. παρὰ τὴν ἤπειρον εἶχον τὰς νέας.
- τάδε, 'these things,' i. e. things contrary to the will of man. ἐν τῷ μακρῷ ἀνθρώπων χρόνῳ, i. e. the life of man.
- v. 307. οὖτοι] refers to τις. In Greek poetry a definite plural often refers to an indefinite singular. Comp. Antig. 707. ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ...οὖτοι διαπτυχθέντες ἀφθησαν κενοί. See Eur. Hipp. 79. and Porson's note.
- ἔσχε—ἐλεοῦσι—προσέδοσαν—θέλει] The acrist expresses an occasional, and the present a constantly repeated action.
 - v. 311. σῶσαί μ' ès οἶκους] 'to carry me safe home.'
- v. 313. βόσκων νόσον] Comp. the Lat. phrase, 'vulnus alere.' Virg. Æn. iv. 2.
- v. 314. 'O $\delta v\sigma \sigma \epsilon \omega s$ βia] This Homeric phrase is here applied particularly to Ulysses, in reference to his evil actions.
- v. 315. ols 'Ολύμπ. &c.] Porson reads ol' for ols; which greatly improves the text: Wünder calls it 'certissima conjectura.'
- v. 316. $dvri\pi ou^{\prime}$ $\dot{\epsilon}\mu o\hat{\nu} = dvri\pi oua$ $\tau \hat{\omega} \nu$ $\dot{\epsilon}\mu \hat{\omega} \nu$ $\pi a \theta \eta \mu d\tau \omega \nu$. The noun is used instead of the possessive adjective.

ΧΟ. ξοικα κάγω τοῖς άφιγμένοις ἴσα Εξνοις ἐποικτείρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

NE. έγω δε καυτός τοισόε μάρτυς έν λόγοις, ως είσ' άληθεις οίδα, συντυχών κακών άνδρων 'Ατρειδών τής τ' 'Οδυσσέως βίας.

320

ΦΙ. η γάρ τι καὶ σὰ τοῖς πανωλέθροις έχεις έγκλημ' Ατρείδαις, ώστε θυμοῦσθαι παθών;

ΝΕ. θυμον γένοιτο χειρί πληρώσαι ποτε, ϊν αι Μυκήναι γνοιεν ή Σπάρτη θ' ότι 325 χή Σκύρος ανδρών αλκίμων μήτηρ έφυ.

ΦΙ. εὖ γ', ὧ τέκνον. τίνος γαρ ὧδε τον μέγαν γόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

ΝΕ. ὁ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ, ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών. 330 ἐπεὶ γὰρ ἔσγε μοῖρ' 'Αγιλλέα θανεῖν,

v. 317. ἔοικα] The first person is uncommon. The second and third are more generally used.

ίσα τοῖτ ἀφ. ξένοις] 'As much as those strangers who have come here.'

v. 319. μαρτύτ ἐν λόγοιε. Wünder pronounces this a solecism, and, it seems, with reason. Erfurdt corrects it by writing ων for ἐν.

v. 821, sq. συντυχών, &c.] 'Having had experience of the evil Atridæ.' Comp. Œd. Col. 1482. ἐναισίου δὲ συντύχοιμι.

v. 324. θυμόν πληρώσαι] 'to satisfy my angry feelinga.' Eur. Hipp, 1327.

v. 325. Ira—γνοῖεν] The opt. is used for the conj. by a kind of attraction of tenses on account of γένοιτο in 324, as in v. 529.

v. 328. τίνοι χόλον, &c.] 'On what account do you thus allege against them this your great anger?' Χόλον τίνοι; 'anger for what?' Χόλον includes also in its meaning the fault which excited the anger. Comp. νεῖκοι ἐγκαλεῖν, Œd. Rex, 702. ἐγκαλῶν ἐλῆλυθαι nearly = ἐγκαλεῖς.

v. 330. μολών] i.e. to Troy.

v. 331. ἐσχε μοῖρα, &c.] 'Fate held Achilles so that he should die.'

335

ΦΙ. οἴμοι φράσης μοι μη πέρα, πρὶν αν μάθω πρῶτον τόδ', εἰ τέθνης ὁ Πηλέως γόνος.

ΝΕ. τέθνηκεν, ανδρος ουδενός, θεού δ' υπο, το ξευτός, ως λέγουσιν, έκ Φοίβου δαμείς.

ΦΙ. αλλ' εὐγενης μεν ο κτανών τε χώ θανών. αμηχανώ δε πότερου, ω τέκνον, το σον πάθημ' ελέγγω πρώτον, ή κείνον στένω.

ΝΕ. οίμαι μεν άρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ' ω τάλας άλγήμαθ', ώστε μη τὰ τῶν πέλας στένειν. 34

ΦΙ. ὀρθώς ἔλεξας, τοιγαροῦν το σον φράσον αὐθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτις σ' ἐνύβρισαν.

ΝΕ. ήλθόν με νηὶ ποικιλοστόλω μέτα
διός τ' 'Οδυσσευς χω τροφευς τουμου πατρος,
λέγοντες, είτ' άληθες είτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
ως οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατηρ εμος, τὰ πέργαμ' ἄλλον η 'μ' ἐλειν.
ταῦτ', ω ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν

v. 334. τέθνηκεν—ϋπο] 'died by the hands of ...'

v. 335. τοξευτός ἐκ Φοίβου δαμείς = τόξοις Φοίβου δαμείς.
 v. 338. πότερου ἐλέγχω] 'whether I am to inquire into.' Ἐλέγχω and στένω are conjunctives deliberative.

v. 340. τὰ τῶν πέλας, i.e. ἀλγήματα] 'the sufferings of others.' The Eng. word neighbour is thus applied in holy writ.

v. 342. $a\bar{\nu}\theta\iota s$ $\pi a\lambda\iota \nu$] This pleonastic expression occurs frequently in Tragedy, e. g. vv. 127. 1232.

v. 343. ἢλθον με—μέτα = μετῆλθον <math>με. ποικιλοστόλω = 'painted divers colours.'

v. 344. δίος] i. e. διοτρεφής, refers to the kingly office of Ulysses. ὁ τροφεύς, &c. i. e. Phænix, Iliad i. 481, sqq.

v. 345. μάτην] 'falsely.'

ν. 347. τὰ Πέργαμα = τὰ Τροίας πέργαμα. Read $\vec{\eta}$ μ' for $\hat{\eta}$ 'μ'.

v. 348. où $\pi o \lambda \partial \nu$, &c.] 'They did not keep me long from going,' i. e. 'they made me go quickly.' When the Greeks wish to express a circumstance strongly, they sometimes do so by denying its opposite.

χρόνον μ' επέσχον μή με ναυστολείν ταχύ, μάλιστα μεν δή του θανόντος ιμέρω, 350 όπως ιδοιμ' άθαπτον ου γαρ ειδόμην επειτα μέντοι γω λόγος καλός προσήν, εί ταπί Τροία πέργαμ' αιρήσοιμ' ιών. ην δ' ημαρ ήδη δεύτερον πλέοντί μοι, κάγω πικρον Σίγειον ουρίω πλάτη 355 κατηγόμην καί μ' εύθυς έν κύκλω στρατός εκβάντα πας ήσπάζετ, ομνύντες βλέπειν τον ουκ έτ' όντα ζώντ' Αγιλλέα πάλιν. KELPOS HEN OUN EKELT' EYE & O OUTHOPOS. έπει δάκρυσα κείνον ου μακρώ χρόνω, 360 έλθων Ατρείδας προς φίλους, ως είκος ην. τά θ' ὅπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρος τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἡν. οι δ' είπου, οίμοι, τλημονέστατον λόγου, ω σπέρμ' Άγιλλέως, τάλλα μεν πάρεστί σοι πατρώ έλέσθαι των δ΄ δπλων κείνων άνηρ άλλος κρατύνει νθν. ο Λαέρτου γόνος. κάγω δακρύσας εύθυς έξανίσταμαι

v. 351. οὐ γὰρ εἰδόμην] 'For I saw him not [before].' εἰἀδμην is used for εἰδον, as in Soph. Elect. 893. Trach. 151. Comp. also Hom. Il. κ'. 47.

v. 352. ὁ καλὸς λόγος προσῆν] 'The glorious reputation that would ensue) was added to (their inducements).'

v. 355. πικρόν] The Schol. says that this epithet is used because of the sufferings of Neoptolemus at Sigeum.

v. 356. $\kappa \alpha \tau \eta \gamma \delta \mu \eta \sigma$] 'arrived at.' The ancients used to consider the sea higher than the earth, from the appearance it has when looked at from the shore. Hence $d\nu \dot{\alpha} \gamma e \sigma \theta a \iota =$ 'to put to sea,' $\kappa \alpha \tau \dot{\alpha} \gamma e \sigma \theta a \iota =$ 'to put in to land.'

v. 359. Exerto = 'was lying dead.'

v. 380. ἐπεὶ ἀάκρυσα] An elision of the initial short syllable occurs only after a long vowel or diphthong. οὐ μακρῷ χρόνῳ ἐλθών = 'having gone soon after.' Comp. v. 348.

v. 363. τλημονέστατον, 'most impudent,'

οργή βαρείφ, καὶ καταλγήσας λέγω, ω σχέτλι, ή τολμήσατ ἀντ' ἐμοῦ τινὶ δοῦναι τὰ τεύχη τάμὰ, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370 ο δ' εἶπ' 'Οδυσσεὺς, πλησίον γὰρ ῶν κύρει, ναὶ, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὖτοι τάδε. ἐγω γὰρ αὕτ' ἔσωσα κἀκεῖνον παρών. κάγω χολωθεὶς εὐθὺς ἤρασσον κακοῖς τοῖς πάσιν, οὐδὲν ἐνδεἐς ποιούμενος, 375 εἰ τάμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με. ο δ' ἐνθάδ' ἤκων, καίπερ οὐ δύσοργος ῶν, δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὧδ' ἡμείψατο, οὐκ ἦσθ' ἵν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἵν' οῦ σ' ἔδει. καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν, 380

v. 369. ω σχέτλι', ἢ τολμήσατ'] The speaker begins by addressing Agamemnon, but afterwards turns to the whole seembly; which accounts for the anomalous syntax.

v. 370. πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ, 'before (i. e. without) having received instruction from me.' Comp. πρὶν φράσαιμί σοι, 'before (i. e. without) telling you.' v. 551.

v. 371. ἀν κύρει] This reading is inadmissible, as the augment is never omitted in Attic Greek, though some German scholars defend its absence in the long narrations of messengers Wünder and Hermann after Brunck read ἢν κυρῶν. See Pors Præf. Hecub. κυρῶ is sometimes (as here) synonymous with τυγχάνω.

v. 373. κάκεῖνου] i. e. Achilles.

v. 875. ἤρασσον, &c.] 'Began to attack them with the whole catalogue of evil words.' οὐδὲν ἐνδεἐς ποιούμενος 'omitting none.'

v. 376. el τάμα, &c.] 'In case he intended to defraud,' &c Verbs of depriving govern either an acc. of the person and gen of the thing, or, more elegantly, two accusatives.

v. 377. ἐνθάδ ἤκων] 'Having come to this,' i.e. 'being thus situated, so gave answer through vexation to what he heard.'

v. 379. Contains an objection to Neoptolemus for keeping aloof from the Grecian army when it was endangered.

ν. 380. ταῦτα] i. e. τὰ ὅπλα. Join ταῦτα ἔχων.

ου μή ποτ' ές την Σκθρον έκπλεύσης έγων. τοιαυτ' ακούσας κάξονειδισθείς κακά, πλέω προς οικους, των έμων τητώμενος προς του κακίστου κάκ κακών 'Οδυσσέως. κούκ αἰτιώμαι κείνον ώς τους έν τέλει. 385 πόλις γαρ έστι πάσα των ήγουμένων, στρατός τε σύμπας οι δ' ακοσμούντες βροτών διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί. λόγος λέλεκται πας, ο δ' Ατρείδας στυγών έμοι θ' όμοιως και θεοις είη φίλος. 390 ΧΟ, δρεστέρα παμβώτι Γα, ματερ αυτού Διος,

- α τον μέγαν Πακτωλον εξγρυσον νέμεις,
- v. 381. οὐ μη ἐκπλεύσης] See note on v. 103: but the first or. act. conj. is very rarely used after οὐ μή. It is however corect Greek, and supported by authority. Aristoph. Vesp. 394. Pac. 1266. Plat. Republ. x. 609. B. Xenoph. Anab. iv. 8. 13. instead of aor. 1. subj. the future is generally used after οὐ μή. Brunck's alteration (ἐκπλεύσεις) is a solecism, the fut. of πλέω eing πλευσοῦμαι.
- v. 382. κακά = revilings, as in v. 374. 'Having been adlressed (ἀκούσας) and represented with these revilings.' Comp. 21. 288. ἐξονειδίζει κακά.
- v. 384. ἐκ κακῶν] Ulysses was said by his enemies to be the on of Sisyphus. With the phrase κάκιστε κάκ κακών comp. roungois κάκ πονηρών, Aristoph. Ran. 744. κάκιστε κάκ :ακών, Eur. Andr. 581.
- v. 385. ως τους έν τέλει] 'So much as the commanders in hief.' τους έν τέλει, Soph, Antig. 67. Ajac. 1352, &c. and omp. έντελής in Æsch. Ag. 104, and Blomf. Glossar. in loco.
- v. 386. ἐστὶ πῶσα τῶν, &c.] 'Belongs entirely to,' 'is deendent on.'
 - v. 388. διδασκάλων = των βασιλέων. Schol.
- v. 391. 'Ορεστέρα] The mysteries of the goddess Γη, otherise called Cybels and Rhea, were celebrated in the mountains, rhence this title.
- v. 394. véµeis] 'possessest.' The worship of Rhea prevailed a Lydia, in which the river Pactolus flowed.

σε κάκει, μάτερ πότνι, επηυδώμαν,
ὅτ' ες τόνδ' `Ατρειδάν ὕβρις πάσ' εχώρει,
ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
ἰω μάκαιρα ταυροκτόνων
λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρτίου
σέβας ὑπέρτατον.

40

ΦΙ. ἔχοντες, ώς ἔοικε, σύμβολον σαφές λύπης προς ήμας, ω ξένοι, πεπλεύκατε, καί μοι προσάδεθ' ώστε γιγνώσκειν ὅτι 40 ταῦτ' ἐξ 'Ατρειδών ἔργα καξ 'Οδυσσέως. ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἄν λόγου κακοῦ γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ής μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν. ἀλλ' οῦ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρών 40

v. 395. σè κάκεῖ ἐπηυδώμαν] 'I invoked thee there too.'ii
in Phrygia, when the arms of Achilles were given to Ulysses.

v. 398. és $\tau \delta v \delta^*$] i.e. Neoptolemus. $V\beta \rho \iota s \pi \hat{a} \sigma a$, 'the higher indignities.' See v. 141.

v. 401. λέοντων ἔφεδρε] i.e. sitting in a chariot drawn lions, as Rhea is represented in Ovid, Fast. iv. 215, sqq. Vir. Æn. iii. 111, and elsewhere.

 $au \hat{\phi}$ $\Lambda a
ho au to u$ follows the verb $\pi a
ho \epsilon \delta t \delta \sigma \sigma a \nu$, the intermedia words being used as an interjection.

v. 404. $\sigma \dot{\nu} \mu \beta o \lambda o \nu \sigma a \phi \dot{e}s \lambda \dot{\nu} \pi \eta s$] The $\sigma \dot{\nu} \mu \beta o \lambda o \nu$ was a tal [tessera hospitalitatis] which was broken and divided betwee two persons mutually bound by the ties of hospitality, and the provided them with mutual marks of recognition. The injurity which Neoptolemus and Philocetes had received from the Atrides compose in this case the $\sigma \dot{\nu} \mu \beta o \lambda o \nu$ of their friendshift $\sigma a \phi \dot{e}s = '$ clearly recognizable.'

v. 405. καί μοι προσφόεθ' = συμφωνεῖτε. Schol. 'Υο ditty of lamentation is the same with mine.'

v. 407, sq. Construct: ἔξοιδά νιν γλώσση ᾶν θιγόντα, know that he would say.'

v. 409. ἐς τέλος = 'at last,' 'in the end.' Comp. Eur. Ια 1615. Χρόνια μὲν τὰ τῶν θεῶν πως, ἐς τέλος δ' οὐκ ἀσθενῆ Αΐας ὁ μείζων ταῦθ' ὁρῶν ἡνείχετο.

ΙΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζών, ὡ ξέν' οὐ γὰρ ἄν ποτε ζώντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.

)Ι. πως είπας; άλλ' ή χούτος οίχεται θανών;

Ε. ως μηκέτ' όντα κείνον έν φάει νόει.

415

Οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
 οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτίου,
 οὐ μὴ θάνωσι. τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.

ΝΕ. οὐ δητ' ἐπίστω τοῦτό γ' ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν ᾿Αργείων στρατῷ. 420

- ÞΙ. τί δ' δς παλαιὸς κάγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς, Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὖτος γὰρ τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε, βουλεύων συφῶς.
- ΝΕ. κεῖνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν
 ᾿Αντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὅς παρῆν, γόνος. 425
 ΝΙ. οἴμοι, δύ' αὕτως δείν' ἔλεξας, οἶν ἐγωὰ
 - v. 411. Αΐας ὁ μείζων Ajax the son of Telamon.
 - v. 413. ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγω See note on v. 876.
 - v. 415. ὅντα ἐν φάει] 'living.' Comp. Eur. Hec. 695.
- v. 416. ὁ Τυδέων γόνος] In the Iliad Diomedes is often issociated with Ulysses in his plots, e.g. the capture of the iorses of Rhesus.
- v. 417. Construct: ὁ Λαερτίου, ἐμπολητός Σισύφου, 'the on of Laertes, who was bought from Sisyphus.'
- v. 418. où $\mu \hat{n}$ $\theta \hat{a} \nu \omega \sigma_i$] 'they will not die.' See notes on ry. 103 and 381.
- v. 421. τί δ', ös, &c.] 'What now, is Nestor of Pylos alive, who,' &c. Comp. Aristoph. Pac. 700. τί δαὶ, Κρατῖνος ὁ τοφὸς ἔστιν; "Εστιν (not enclitic) = 'exists.'
- τ. 423. τά γε κείνων κακά] 'Their evil deeds.' Comp. r. 514.
- v. 424, sq. θανών φροῦδος] ' Is dead and gone.' Φροῦδος is always used by the tragedians without the verb εἶναι.
- v. 426. δύ' αὖτως, &c.] This reading is altered by Porson [on Phœn. 540] into δύ' αὖ τώδ' ἀξέδειξας, with considerable improvement in sense.

ηκιστ' αν ηθέλησ' ολωλότου κλύευ.
φεῦ φεῦ· τί δητα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἴδε μὲν
τεθνᾶσ', 'Οδυσσεὺς δ' ἔστιν αὖ κάνταῦθ' ἴνα
γρην ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν: 4%

χρην άντι τούτων αύτον αύδασθαι νεκρόν; 40

- ΝΕ, σοφος παλαιστής κείνος άλλα χαι σοφαί γνώμαι, Φιλοκτήτ', εμποδίζονται θαμά.
- ΦΙ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεών, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι Πάτροκλος, ὅς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα;
- ΝΕ. χούτος τεθνηκώς ην· λόγφ δέ σε βραχεί 45 τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκών αίρει πονηρόν, άλλα τοὺς χρηστούς ἀεί.
- ΦΙ. ξυμμαρτυρώ σοι καὶ κατ αὐτο τοῦτό γε ἀναξίου μεν φωτος εξερήσομαι,
- γλώσση δε δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 44 ΝΕ. ποίον γε τούτου πλήν γ' 'Οδυσσέως ερεῖς;
- v. 427. αν ήθέλησα] 'I could have wished.' So Aj. & ήθελου δ' αν έκτος ων τυχεῖν.
- v. 428. rl deî oxoreîv] 'What must we look to?' i.e. Since the gods have failed to exercise justice, what are we mostals to look to?
- v. 429. 'Οδυσσεὺς δ' ἔστιν, &c.] Observe the accent of ἔστιν. 'And Ulysses on the other hand lives in the very plan where,' &c. κάνταῦθα does not make the best sense. Wünde wishes to substitute Böthe's conjecture, οὐκ ἐνταῦθ'.
- v. 431. σοφός παλαιστής] 'A wily trickster.' Comp. Eur Hipp. 921. A metaphor from the wrestling schools.
- v. 434. τὰ φίλτατα] 'the darling.' Wünder reads σοῦ.
 v. 435. σε βραχεῖ] Erfurdt reads σ' ἐν βραχεῖ, which mus be adopted. A short vowel cannot be lengthened before β
- in the following word. See note on v. 1311.

 v. 439. φωτὸς ἐξερήσομαι] 'I will ask about,' &c. For th construction, comp. Trach. 1122. τῆς μητρὸς ἥκω τῆς ἐμῆ φράσων, 'to tell about my mother.' See also Œd. Rex, 701
- v. 440. τί νῦν κυρεῖ] Compare Elect. 1424. 'Ορέστα, πῶ κυρεῖτε;

Œd. Col. 355, 662. Antig. 1182.

»Ι. οὐ τοῦτον εἶπον· ἀλλὰ Θερσίτης τις ἡν, ός οὐκ ᾶν εἵλετ εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου μηδεὶς ἐψή· τοῦτον οἰσθ εἰ ζῶν κυρεῖ;

IE. οὐκ εἶδον αὐτον, ήσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445

- Ν. ἔμελλ' ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο. ἀλλ' εὖ περιστέλλονσιν αὐτὰ δαίμονες καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ "Αιδου, τὰ δὲ δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλονσ' ἀεί. 450 ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν τὰ θεῖ ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς;
- ΝΕ. εγω μεν, ω γένεθλον Οἰταίου πατρὸς,
 τὸ λοιπὸν ἢδη τηλόθεν τό τ' Ἰλιον
 καὶ τοὺς ᾿Ατρείδας εἰσορων φυλάξομαι,
 455
 ὅπου θ' ὁ χείρων τὰγαθοῦ μεῖζον σθένει
- v. 441. Translate: 'Who is this that you are going to speak f, but Ulysses?' Wünder illustrates γε in ποίου γε τούτου by utting the sentence affirmatively, οὐδείς γε ἄλλος ἐστὶν ἢ λδυσσείς. 'Ερῶ and its compounds are always future.
- v. 443. δε οὐκ ἄν εἴλετ', &c.] 'Who would not have chosen speak only once in whatever case not one permitted him (i.e. ll forbad him) to speak ...' i.e. whatever was grievous to hear hersites would diligently repeat.
- v. 446. ἐμελλ'] 'He was a likely case (to be alive).' 'Επεὶ ὑδὲν. The last syllable of ἐπεὶ merges with the first of οὐδὲν 1 reading.
- v. 447. εὖ περιστέλλουσι] 'take good care of.' αὐτὰ, e. τὰ κακά.
- v. 451. ποῦ χρη τίθεσθαι ταῦτα] 'Εν καλῷ τίθεσθαι = 'to posider honourable.' ἐν εὐχερεῖ τίθεσθαι = 'to consider easy.' lence the expression ποῦ χρη τίθεσθαι = 'in what light must e consider?' ποῦ δ' αἰνεῖν, 'and in what respect praise them?' v. 452. ἐπαινῶν. Observe the present tense. 'When in the ery act of ...'
- v. 454, sq. Join τηλόθεν εἰσορῶν, 'Looking at &c. from a stance,' i.e. keeping quite away from them.

κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χώ δειλος κρατεῖ,
τούτους ἐγω τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ΄
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται το λοιπον, ώστε τέρπεσθαι δόμω. 40
νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ, Ποίαντος τέκνοι
χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε΄ καί σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν' ὡς ὁπηνίκ' ἄν θεὸς
πλοῦν ἡμὶν εἴκη, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα, 46

ΦΙ. ήδη, τέκνον, στέλλεσθε;

ΝΕ. καιρος γάρ καλεί πλοῦν μη Ἐ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 沒γγύθεν σκοπεί ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρὸς, πρός τε μητρὸς, ὧ τέκνοι πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλὲς, ἰκέτης ἰκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον, 4″, ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἴοις ὁρᾶς

v. 457. κρατεί] 'is in the ascendant.'

v. 459. Σκῦρος, &c.] Suidas quotes ἀρχη Σκυρία as a proverb, and remarks that it was used to express mean and unprofitable things, from the barrenness of Seyrus.

ν. 465. εἴκη = διδ $\hat{\varphi}$, συγχωρήση. Schol. 'grant.' Οn ήμε see \mathbf{v} . 8.

v. 467. πλοῦν μη 'ξ, &c.] 'To watch for an opportunity sailing, not from a distance rather than from a near spot.' No optolemus hints that he is going down to the shore, as he withere have a better chance of observing the rise of a favoural wind. Comp. Eur. Hec. 901. πλοῦν ὁρῶντας ἤσυχον.

v. 468. πρός νῦν σε πατρός, &c.] Construct: νῦν ἰκνοῦμ σε πρός πατρός, &c. Comp. Soph. Trach. 436. μὴ πρός σε τ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος Διὸς καταστράπτοντος, and Lat.
ţ te deos oro.

v. 469. πρός τ' εἶ τι, &c.] 'And by whatever,' &c. Τ full expression is εἶ τέ τι κατ' οἶκου προσφιλές ἐστιν, ἰκνι μαί σε πρὸς τούτου.

v. 471. οίοις and ὅσοισι follow ἐνναίοντα in construction

όσοισί τ' έξηκουσας ένναίοντα με: άλλ' έν παρέργφ θοῦ με. δυσχέρεια μέν, έξοιδα, πολλή τουδε του φορήματος. όμως δε τλήθι. τοίσι γενναίοισί τοι 475 τό τ' αἰσγρὸν έχθρον καὶ τὸ γρηστὸν εὐκλεές. σοι δ' έκλιποντι τουτ' όνειδος ου καλον, δράσαντι δ', ώ παι, πλείστον ενκλείας γέρας, έαν μόλω 'γω ζων προς Οιταίαν χθόνα. ίθ · ημέρας τοι μόχθος οὐκ όλης μιᾶς. 480 τόλμησον, εμβαλού μ' όπη θέλεις άγων, είς αντλίαν, είς πρώραν, είς πρύμνην, ὅποι ηκιστα μέλλω τους ξυνόντας αλγυνείν. νευσού, προς αυτού Ζηνος ίκεσίου, τέκνον, πείσθητι. προσπιτνώ σε γόνασι, καίπερ ών 485 ακράτωρ ο τλήμων, γωλός. αλλα μή μ' αφής έρημον ούτω χωρίς ανθρώπων στίβου.

v. 473. ἐν παρέργφ θοῦ με] 'make no account of me,' (i.e. as to the part of the ship where you shall put me). Πάρεργον is an 'accessary,' a 'bye-work,' in painting 'the back-ground.' Hence ἐν παρέργφ τίθεσθαι = 'to consider as a thing of minor importance.' Comp. note on v. 451.

v. 476. Construe: 'What is disgraceful is hostile, and what is honourable is productive of glory.' A false antithesis. Hence corrections of εὐφιλὲς and εὐχερὲς have been proposed.

ψ. 477. ἐκλιπόντι τοῦτ'] 'If you omit to do this.' οὐ καλόν
 = αἰσχρόν. See note on v. 348.

v. 482. πρύμνην] Vulgo πρύμναν. The correction is Elmsley's. "Οποι is used for the compound expression ἐκεῖσε ὅπου, as it is explained by Porson, Eur. Hec. 1062.

v. 485. προσπίτνω σε γόνασι] 'I fall down at your knees,' after which he checks himself with the words 'although unable to do so (ἀκράτωρ τοῦ προσπίτνεω) wretched and lame as I km.' These three latter words are expressed by the article. He means to say that it is in his will, but not in his power to fall down at the knees of Neoptolemus.

487. Comp. Antig. 778. ἔρημος ἔνθ' ἀν ἢ βροτῶν στίβος.
 80PH. PHIL.

αλλ' η προς οίκον τον σον εκσωσόν μ' άγων, η προς τα Χαλκώδοντος Ευβοίας σταθμά: κάκειθεν ου μοι μακρός είς Οίτην στόλος 490 Τραχινίαν τε δεράδα και τον ευροον Σπερχειον εσται: πατρί μ' ως δείξης φίλω, ον δη παλαί αν εξότον δέδοικ' εγω μή μοι βεβήκη. πολλα γαρ τοις ιγμένοις εστελλον αυτόν ικεσίους πέμπων λιτας, 495 αυτόστολον πέμψαντά μ' εκσωσαι δόμοις. άλλ' η τέθνηκεν, η τα των διακόνων,

- v. 489. Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά = Χαλκώδοντος Εὐβοϊκα σταθμά. Comp. Eur. Ion, 59.
- v. 491. δεράδα] Vulgo δειμάδα, which Erfurdt altered by conjecture to suit the metre. This ridge of mountains was commonly called the Trachinian rocks.
- v. 492. $\pi a \tau \rho i \ \mu'$ is $\delta \epsilon i \xi \eta \epsilon \phi i \lambda \omega$] These words are connected in construction with $\tilde{\epsilon} \kappa \sigma \omega \sigma \sigma \nu \ \mu'$ ä $\gamma \omega \nu$, the intermediate words being parenthetical.
- v. 493. δν δη πάλαι' άν, &c.] παλαια' is used for παλαιόν, according to Attic custom. The construction is δν δη δέδοικα μή μοι βεβήκη παλαιόν άν εῖη ἐξότου. παλαιόν άν εῖη ἐξότου = 'it must be a long time since.' Translate: 'Who, I fear, is dead it must be a long time since.' There is a similar construction in Œd. R. 767.
- v. 494. πολλά = πολλάκις. Τοῖς ἰγμένοις, i.e. διὰ τῶν ἰγμένων. Translate: 'For I have often by those who came here sent messages to him, &c., that he coming by himself (αὐτόστο. λον) should conduct (πέμψαντα) and carry me safe home.' The Schol. read ἰκμένων. But Hermann remarks that this form is never used but in Ἰκμένος (with soft breathing), signifying 'a favourable wind.' Αὐτὸς is frequently used in and out of composition to signify 'alone,' 'of itself.' ἐκσῶσαι δόμοις is pretty nearly the same as ἐκσῶσαι ἐς δόμους. Hermann indeed draws a fine distinction.
- ν. 497. τὰ τῶν διακόνων] This is a Greek idiom for οἰ διάκουοι. Comp. Eur. Iph. Aul. 33. τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν ἔσται. Soph. El. 261. τὰ μητρός, ἥ μ' ἐγείνατο.

ως είκος, οίμαι, τουμόν εν σμικρώ μέρος ποιούμενοι τον οίκαδ' ήπειγον στόλου.

νῦν δ', εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὐτον ἄγγελον 500 ήκω, σὺ σώσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορών ως πάντα δεινά κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἄτερα.

χρη δ' ἐκτὸς ὅντα πημάτων τὰ δείν ὁρᾶν χώταν τις εὖ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505 σκοπεῖν μάλιστα, μη διαφθαρεῖς λάθη.

ΧΟ. οἴκτειρ', ἄναξ · πολλών ἔλεξεν δυσοίστων πόνων αθλ', οἶα μηδεὶς των ἐμων τύχοι φίλων.
εἰ δε πικρούς, ἄναξ, ἔχθεις ᾿Ατρείδας, 510 εγω μεν, τὰ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν, 515

v. 498. τοὺμὸν – ποιούμενοι] 'Holding my interests in small consideration.' ποιούμενοι (not ποιούμενα) is used, agreeing with the implied meaning of τὰ τῶν διακόνων. V. not. on 712.

v. 500. πομπόν τε καυτόν ἄγγελον] 'The sender and bearer of the message as well.'

v. 501, sq. εἰσορῶν—θάπερα] 'Reflecting that all things are to be feared, and that it is a matter of chance to men that they fare well or the opposite.' Εἰσορῶν, says Hermann, refers to mental as well as corporeal vision. Comp. ὁρᾶν, v. 504. παθεῖν θάπερα is an euphemistic expression for παθεῖν κακῶς. Such delicacies abound in Tragedy.

v. 506. μη διαφθαρείς λάθη] 'Lest he be imperceptibly ruined.'

v. 507. δυσοίστων πόνων άθλα] 'Struggles with sufferings hard to bear.'

v. 509. The construction of τυγχάνω with the accusative is rare, but is to be found also in Æsch, Cho. 711. Eumen. 856.

v. 514. τὸ κείνων—μετατιθέμενος] 'Turning their injury into gain for him.' Comp. τὸ κείνων κακόν, v. 193.

v. 515. ἐνθαπερ ἐπιμέμονεν] 'where he desires to go.' This is to be construed after ἐν δόμονε. πορεύω signifies 'to conduct.' πορεύομαι 'to conduct oneself,' 'to go.'

έπ' ευστόλου ταγείας νεώς πορεύσαιμ' αν ές δόμους, ταν θεών νέμεσιν ἐκφυγών.

ΝΕ. όρα συ μη νυν μέν τις ευχερής παρής, όταν δε πλησθής τής νόσου ξυνουσία, 590 τότ' οὐκ ἔθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις Φανής.

ΧΟ. ήκιστα. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ τούνειδος έξεις ενδίκως όνειδίσαι.

ΝΕ. άλλ' αίσγρα μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένφ φανήναι προς το καίριου πονείν. 525 άλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ορμάσθω ταχύς: χή ναθε γαρ άξει, κούκ απαρνηθήσεται. μόνον θεοί σώζοιεν έκ γε τησδε γης ήμας όποι τ' ενθένδε βουλοίμεσθα πλείν. 530

ΦΙ. ω φίλτατον μεν ήμαρ, ήδιστος δ' ανήρ,

v. 517. τὰν θεῶν νέμεσιν] 'The vengeance of the gods. which would ensue if they rejected the prayers of the suppliant Philoctetes.

v. 520. ὅταν-Ευνουσία] 'when you shall have had enough of this disease by close contact with it.' νόσου must be supplied again after Ευνουσία.

v. 521. αὐτὸς consistent with.

v. 524. alσχρά] According to Attic dialect for alσχρόν: supply έστι.

v. 525. ξένφ πρός τὸ καίριον πονείν] 'Το undertake trouble to serve the advantage of the stranger.' Comp. καιρῶ is v. 151.

v. 526. ὁρμάσθω ταχύς] 'Let him start at once.' ταχύς is here used instead of the adverb. Comp. vv. 808, 1080, 1223.

v. 527. καὶ—γαρ] 'for indeed.' These words are generally separated by the intervention of one or two others.

v. 529. βουλοίμεσθα] See note on v. 325. In the preceding verse Gernhard corrects ek Te.

v. 530. ήδιστος The nom. is found joined with the vocative several times in Tragedy for the sake of the metre. Comp 867 and 963.

φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ᾶν ῦμιν ἐμφανης ἔργφ γενοίμην, ῶς μ' ἔθεσθε προσφιλη. ἴωμεν, ὧ παῖ, προσκύσαντε την ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν, ῶς με καὶ μάθης ἀφ' ὧν διέζων, ῶς τ' ἔφυν εὐκάρδιος. οἰμαι γὰρ οὐδ' ᾶν ὅμμασιν μόνην θέαν ἄλλον λαβόντα πλην ἐμοῦ τληναι τάδε· ἐγω δ' ἀνάγκη προϋμαθον στέργειν κακά.

535

ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν. ἄνδρε γὰρ δύο, ὁ μὲν νεως σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους, γωρεῖτον, ων μαθόντες αὐθις εἴσιτον.

540

ΕΜ. Αχιλλέως παι, τουδε του Ευνέμπορου, δε η νεώς σης συν δυοίν άλλοιν φύλαξ, ἐκέλευσ' ἐμοί σε που κυρών είης φράσαι, ἐπείπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οῦ,

545

- v. 531. πῶς ἀν—ἐμφανης γενοίμην] 'O that I could shew you.' πῶς ἀν with opt. in this sense is more frequently used by Eurip. than by Sophocles: I think it does not occur in Æschylus. For ὑμῦν, read with Porson ῦμιν. See v. 8.
- v. 533. προσκύσαντε—elσοίκησιν] 'After having saluted the dwelling that is within, which does not deserve the name of a dwelling.'
- v. 535. sis ἔφυν εὐκάρδως] 'How patient I am.' "Εφυν and πέφυκα have always a present sense. Their first meaning is, 'I was constituted by nature.'
 - v. 536. αν belongs to τληναι, 'could endure.'
- v. 541. ων μαθόντες] See note on v. 370. The character who now appears as the merchant performed the part of the spy mentioned in v. 127.
 - v. 542. ξυνέμπορον] 'fellow-traveller.'
- v. 543. $\sigma i \nu$] more correctly $\xi i \nu$, which is always written in early Attic, except where it would offend against the metre.
 - v. 544. ποῦ κυρών είης] See n. on v. 371.
- v. 545. δοξάζων μὲν οδ] This transposition gives greater force to the negative. Comp. Œd. R. 137. Œd. Col. 125. 363. 906. 1000.

τύχη δέ πως προς ταὐτον όρμισθεις πέδου.
πλέων γαρ, ώς ναύκληρος, οὐ πολλῷ στόλῷ
ἐξ Ἰλίου προς οἶκον ἐς τὴν εὕβοτρυν
Πεπάρηθου, ώς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν οἰ νεναυστοληκότες,
ἔδοξέ μοι μὴ σῖγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
τὰν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν ᾿Αργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλεύματ᾽ ἐστί΄ κοὐ μόνον βουλεύματα, 555
ἀλλ᾽ ἔργα δρώμεν, οὐκ ἔτ᾽ ἐξαργούμενα.

ΝΕ. ἀλλ' ή χάρις μὲν τῆς προμηθείας, ξένε, εὶ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλής μενεῖ φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ως μάθω τί μοι νεωτερον βούλευμ' ἀπ' 'Αργείων ἔχεις. 560

ΕΜ. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῷ στόλφ Φοίνιξ θ' ὁ πρέσβυς οῖ τε Θησέως κόροι.

v. 546. ταὐτόν] is used for ταὐτό (τό αὐτό) only in poetry. v. 548. Πεπάρηθον] One of the Cyclad islands celebrated for wine (Pliny) and oil. Ovid, 'ferax Peparethus olivæ.' "Ηκουσα τοὺς ναύτας. 'Ακούειν τινός, 'to hear a person say.' ἀκούειν τινά, 'to hear said of a person.' Comp. κλύεις, v. 261.

v. 550. ol νεναυστοληκότες] The article appears to be in the way here. Dobree proposed συννεναυστοληκότες, which Wünder has adopted.

v. 552. προστυχόντι τῶν Ισων] 'having met with (received) what is fair,' i.e. a reward for the news I had brought

v. 556. οὐκέτ' ἐξαργούμενα] 'and no longer in a state of delay.'

v. 557. ή χάρις τῆς προμηθείας] 'The favour of your consideration.' Winder reads προμηθίας.

v. 560. νεώτερον expresses very little more than νέον would v. 561. φροῦδοι] Note on v. 424.

v. 562. Θησέως κόροι] Acamas and Demophon, of whon Homer makes no mention, as remarked by the Scholiast,

ΝΕ. ώς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν;

ΕΜ. οὐκ οίδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σαι.

ΝΕ, ἢ ταῦτα δὴ Φοίνιξ τε χοὶ ξυνναυβάται 565 οῦτω καθ' όρμὴν δρῶσιν 'Ατρειδῶν χάριν;

ΕΜ. ώς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν, οὐ μέλλοντ' ἔτι.

ΝΕ. πως οὖν 'Οδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὖκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἶργέ νιν;

ΕΜ. κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς 570 ἔστελλον, ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ.

ΝΕ. προς ποιον αν τόνδ' αὐτος ούδυσσεὺς ἔπλει; ΕΜ. ἦν δή τις. ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον τίς ἐστίν' αν λέγης δὲ μὴ φώνει μέγα.

ΝΕ. δδ' ἐσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε. 575

ΕΜ. μή νύν μ' ἔρη τὰ πλείον, ἀλλ' ὅσον τάχος ἔκπλει σεαυτὸν Ευλλαβών ἐκ τῆσδε γῆς.

ΦΙ. τί φησιν, ε παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολῷ λύγοισι πρός σ' ο ναυβάτης;

ΝΕ. ουκ οίδά πω τί φησι δεί δ' αὐτὸν λέγειν 580

- v. 563. sis joined with fut, participle expresses 'with the intention of.' For $\delta\kappa$ $\beta i as$ see note on v. 91.
- v. 566. καθ' ὀρμήν] used adverbially. Comp. κατ' ἀρχήν,
 v. 247.
- v. 568. αὐτάγγελος] 'as the bearer of his own message.' Œd. Col. 333.
- v. 571. ἐστελλον] 'were setting out.' αὐτὸς οὐδυσσεὺς, 'Ulysses in person.' The particle α̈ν is awkward in this verse. Dissen proposes οὖν.
 - v. 574. $\hat{a}\nu$ ($\hat{a}\hat{a}\nu$) was restored by Brunck for $\hat{a}\nu$.
- v. 576. τὰ πλείονα] Observe the article. 'The further questions which you have to ask.' Comp. Œd. Col. 36. τὰ πλείον' ἰστορεῖν.
- v. 577. σεαυτόν ξυλλαβον] 'betaking yourself.' Comp. Œd. R. 1290. ἐκ χθουὸς 'Ρίψων ἐαυτόν.
- v. 578. κατα σκότον, &c.] 'Betray me secretly to you by his words.' Comp. καθ' ὀρμήν, v. 566.

εἰς φῶς δ λέξει, πρὸς σὲ κάμὲ τούσδε τε. ΕΜ. ὦ σπέρμ' ᾿Αχιλλέως, μή με διαβάλης στρατῷ λέγουθ' ἃ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὅπο δρῶν ἀντιπάσγω γρηστά γ', οἶ ἀνὴρ πένης.

ΝΕ. εγώ εἰμ' 'Ατρείδαις δυσμενής ουτος δε μοι 585 φίλος μέγιστος, ουνεκ' 'Ατρείδας στυγεί. δεί δή σ' εμοιγ' ελθόντα προσφιλή λόγον κρύψαι πρὸς ήμας μηδέν' ὧν ακήκοας.

ΕΜ. ὅρα τί ποιεῖς, παῖ.

ΝΕ. σκοπῶ κάγω πάλαι.

ΕΜ. σε θήσομαι τωνδ' αιτιον.

590

NE.

ΕΜ. λέγω. 'πὶ τοῦτον ἄνδρε τώδ' ὅπερ κλύεις, ο Τυδέως παῖς ἢ τ' 'Οδυσσέως βία, διώμοτοι πλέουσιν ἢ μὴν ἢ λόγφ

πείσαντες άξειν, ή πρός Ισχύος κράτος.

v. 581. ἐς φῶς] is used by way of antithesis to κατὰ σκότον.
 v. 582. μή με διαβάλης στρατῷ] 'Do not bring me into ill odour with.'

ποιού λένων.

- v. 584. $\chi\rho\eta\sigma\tau\dot{\alpha}$ γ'] Dobree proposes $\chi\rho\eta\sigma\tau\dot{\alpha}$ θ' , which is much better. $\pi\circ\lambda\lambda\dot{\alpha}$ $\chi\rho\eta\sigma\tau\dot{\alpha}$ $\tau\epsilon=$ many benefits.' Of $\dot{\alpha}\eta\dot{\rho}$ $\pi\dot{\epsilon}\nu\eta s=$ 'Considering my position as a poor man,' 'For a poor man,' (Ed. R. 763—4. of $\dot{\alpha}\nu\dot{\eta}\rho$ $\delta\sigma\dot{\nu}\lambda\sigma s$.
- v. 585. ἐγώ εἰμ'] These two words read as an iambus, the two latter syllables merging into one another. Comp. Œd. R. 332.
- v. 587. Translate: 'You ought not, since you have come to me as a friend, to conceal before me any of the reports which you have heard.' vv. 589 and 590 are said aside. Dindorf has corrected λόγων for λόγον.
- v. 690. σè—λέγων] 'I will hold you chargeable for these things.' N. 'Hold (me chargeable), only do speak,' 'if you will but speak.' Τίθεσθαι and τοιεῖσθαι are synonyms in this sense.
- v. 593. $\vec{\eta} \ \mu \eta^{\lambda} \nu$] 'verily,' were the words which usually prefaced an oath. Elmsley alters the text to $\vec{\eta} \ \mu \eta^{\lambda} \nu \nu \dots$...
- v. 594. πρὸς Ισχύος κράτος] is used adverbially, as πρὸς βίαν in vv. 90. 92. &c.

καὶ ταῦτ' 'Αγαιοὶ πάντες ήκουον σαφώς 595 'Οδυσσέως λέγοντος. ούτος γαρ πλέον το θάρσος είγε θατέρου, δράσειν τάδε. ΝΕ, τίνος δ' 'Ατρείδαι τοῦδ' άγαν οῦτω γρόνω τοσωδ' επεστρέφοντο πράγματος χάριν, ον γ' είγον ήδη γρόνιον έκβεβληκότες; 600 τίς ο πόθος αὐτοὺς ἴκετ', ἢ θεῶν βία καὶ νέμεσις, οίπερ ἔργ' αμύνουσιν κακά; ΕΜ. έγω σε τουτ', ίσως γάρ οὐκ ἀκήκοας, παν εκδιδάξω, μάντις ήν τις εύγενης. Πριάμου μεν υίος, όνομα δ' ώνομάζετο 605 Έλενος, δυ ούτος νυκτός έξελθών μόνος, ο πάντ' ακούων αισχρα και λωβήτ' έπη δόλιος 'Οδυσσεύς είλε. δέσμιον δ' άγων

v. 597. $\tau \delta \theta \hat{a} \rho \sigma \sigma s \epsilon \hat{l} \chi \epsilon$] 'Entertained the confident assurance.' Hence it is followed by a future like $\hat{\epsilon} \lambda \pi \hat{l} s$, $\hat{\epsilon} \lambda \pi \hat{l} \chi \omega$, &c.

v. 598. Translate: 'For what reason (τίνοι πράγματος χάριν) did the sons of Atreus so greatly turn their attention to him (ἐπεστρέφοντο τοῦδ') after so long a time?'

v. 600. $\ddot{o}v \gamma e$] See v. 250. $\epsilon l \chi o v \dot{\epsilon} \kappa \beta \epsilon \beta \lambda$. The union of $\dot{\epsilon} \chi \omega$ with the participle of the present or perfect is of very rare occurrence.

v. 601. $\pi \delta \theta os \ airrois \ [kero]$ 'desire came upon them.' Thus Homer uses the phrases $\ddot{v}\pi vos - \gamma \ddot{\eta} \rho as$, &c. $l\kappa \dot{a}v\epsilon\iota$ with the acc. of the person.

v. 602. dμύνουσιν] 'requite,' 'repay.' This sense is generally confined to the middle form.

v. 605. ὅνομα ἀνομάζετο] In the active the construction of this verb is ὁνομάζειν τινά τι. The acc. of the person disappears in the passive while the other acc. remains. Thucyd. i. 122. i καταφρόνησις—τὸ ἐναντίον ὅνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται.

v. 607. ὁ wáντ' ἀκούων—ἔτη] 'He who is called by all lisgraceful and opprobrious names.' Compare with ἀκούων the Lat. verb 'andire' (to have a character) and also not. on v. 382.

v. 608. δέσμων δ'] Wünder reads δέσμών τ', which is better accommodated to the run of the narrative.

ἔδειξ' 'Αχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν δις δη τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610 καὶ τἀπὶ Τροία πέργαμ' ως οὐ μή ποτε πέρσοιεν, εἰ μη τόνδε πείσαντες λόγφ ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ῆς ναίει τανῦν. καὶ ταῦθ' ὅπως ῆκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615 τὸν ἄνδρ' 'Αχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων οἴοιτο μὲν, μάλισθ' ἐκούσιον λαβών εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών. ἤκουσας, ὧ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 620 καὐτῷ παραινῶ, κεῖ τινος κήδει πέρι.

- ν. 611. τάπι Τροία πέργαμα = τὰ Τροίας πέργαμα.
- v. 612. πέρσοιεν] The opt. after οὐ μη is never used in the oratio recta: it is here used because of the oblique narration. See note on v. 381.
- v. 613. ἀγοιντο νήσου, &c.] The genitive is sometimes used without the preposition after simple verbs denoting a removal from a place: e.g. v. 1002. πέτρας πεσών. Œd. Rex, 142. βάθρων—ἄραντες. Antig. 418. Eur. Andr. 1063. ἄγων χθονός.
- v. 616. δηλώσειν = δείξειν, as above in v. 609. v. 617. οἴοιτο] The opt. is used because of the oblique narration, some such words as έλεγεν ὅτι being understood before it. There is a similar construction in Æsch. Agam. 615—6.
- v. 618, sq. Join τούτων μη τυχών, 'If he should fail in these things.' The participle expresses 'the condition.' Comp. Hom. II. ι'. 261. σοι δ' Άγαμέμνων 'Άξια δῶρα δίδωσι, μεταλλήξαντι χόλοιο. ἐφεῖτο = ὑπέσχετο, ἐπηγγείλατο. Schol. With this passage Wakefield compares Hom. II. β'. 259. Μηκέτ ἔπειτ' 'Οδυσηὶ κάρη ἀμοισιν ἐπείπ. Εἰ μὴ ἐγώ σε...
- v. 621. el τ ivos κήδει π έρι] Κήδεσθαι is usually constructed with the simple genitive. The genitive with the preposition is also sometimes used after μ έλειν, ϕ ροντίζειν, &c. Herod. vi.101 τ ούτον σ φι έμελε π έρι. Xen. Mem. i. 4. 17. σ οί καὐτ $\hat{\omega} = \kappa$ α σ οί αὐτ $\hat{\omega} = \kappa$ αὶ σ εαυτ $\hat{\omega}$.

- ΦΙ. οἵμοι τάλας. ἢ κεῖνος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς ᾿Αχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
 πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κάξ "Αιδου θανών
 πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 625
- .Μ. ούκ οίδ' έγω ταῦτ'. άλλ' έγω μεν εἰμ' έπὶ ναῦν' σφωρν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεύς.
- ΝΙ. οὔκουν τάδ', ὧ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτίου
 ἔμ' ἐλπίσαι πότ' ἄν λόγοισι μαλθακοῖς
 δεῖζαι νεως ἄγοντ' ἐν 'Αργείοις μέσοις;
 630
 οΰ. θᾶσσον ᾶν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
- v. 622. $\dot{\eta}$ $\pi \hat{a} \sigma a$ $\beta \lambda d \beta \eta$] 'merum scelus,' 'mass of wickedness.' Comp. $\pi \hat{a} \nu$ $\delta \epsilon \hat{\iota} \mu a$, v. 927.
 - v. 623. $\sigma \tau \epsilon \lambda \epsilon i \nu = \pi \epsilon \mu \psi \epsilon \iota \nu$, 'to conduct.'
- v. 624. $\vec{\omega}\delta\epsilon$ in this case. i.e. If Ulysses should persuade as to go to Troy, I could then be persuaded of anything.
- v. 625. ἄσπερ οὐκείνου πατήρ] The Schol. says that when Sisyphus was at the point of death, he enjoined his wife to leave im unburied; and that on his arrival in Hades he requested rermission of Pluto to return for the purpose of punishing her or defrauding him of burial rites: his request was granted, and he refused to return to the infernal regions. On the connection of Sisyphus with Ulysses, see note on v. 384.
- v. 627. ὅπως ἄριστα] The use of ὅπως for ως with the uperlative is peculiar to poetry. The full expression occurs in Γrach. 330. οὕτως, ὅπως ἥδιστα. Συμφέροι, in general an mpersonal verb, is here used personally, as in v. 659. Comp. Æsch. Choeph. 781-2. Άλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι ιόγοις, Γένοιτο δ' ως ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.
 - v. 629. av belongs to dei Fai.
- v. 630. $\nu\epsilon\omega$ s] Buttmann explains this to mean $\dot{\epsilon}\nu\nu\eta\dot{\epsilon}$. Hernann construes it after $\ddot{a}\gamma\omega\nu$, as in v. 613. But even if either of hese interpretations could be received, $\delta\epsilon i\xi a\iota\dot{\epsilon}\nu' A\rho\gamma\epsilon io\iota s$ seems o be faulty. Wünder alters $\dot{\epsilon}\nu$ to $\ddot{\epsilon}\pi'$, so that $\nu\epsilon\omega$ s may be coverned by $\dot{\epsilon}\pi\dot{\epsilon}\iota$. This improves the syntax, but it is supported by no MS. authority.
- v. 631. of] Wünder corrects of θασσον. Πλεῖστον ἐχθίττης, a double superlative, of which we have examples even in our own language.

κλύοιμ' έγίδνης, ή μ' έθηκεν ώδ' άπουν. άλλ' έστ' έκείνω πάντα λεκτά, πάντα δέ τολμητά. και νυν οίδ' όθούνες' "Εεται. άλλ', ω τέκνον, γωρώμεν, ώς ήμας πολύ πέλαγος δρίζει της 'Οδυσσέως νεώς. ΐωμεν. ή τοι καίριος σπουδή πόνου λήξαντος ύπνον κανάπαυλαν ήγαγεν.

ΝΕ, ούκουν επειδάν πνευμα τούκ πρώρας άνη, τότε στελουμεν νυν γαρ αντιοστατεί.

ΦΙ. αεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγης κακά. ΝΕ. οῦκ, ἀλλὰ κάκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.

ΦΙ. ούκ έστι λησταίς πνεθμ' έναντιούμενον.

όταν παρή κλέψαι τε γάρπάσαι βία. ΝΕ. άλλ', εί δοκεί, γωμώμεν, ενδοθεν λαβών

v. 633. πάντα—πάντα δὲ] When the adj. πῶs is repeated it is usual to connect the repetition by μέν—δè. Schæfer quote Xen. Hier. vii. 1. οἱ ἄνθρωποι πάντα μὲν πόνον ὑποδύοντα πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομένουσι. In the text, the particle μὲν ἱ omitted.

v. 634. δθούνεκα = ότι, as in Æsch. Prom. 330. Soph. Elect 47, 617, 1308, &c.

v. 636. ws-dol(e) Hermann translates ws by 'as long as Buttmann by 'since.' Hermann's sense of ws is not supporte by authority. Brunck altered ὁρίζει into ὁρίζη, a decided in provement in sense. 'That a large expanse of sea may, &c.'

v. 638. ηγαγεν is wont to bring.' The agrist is sometime used like a present of a thing that occurs usually. Comp. How Il. π'. 689. "Os τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο κ κην 'Pηϊδίως. See also Demosth. Ol. ii. 20. 27.

v. 639. πνεῦμα τοὐκ πρώρας] 'The head-wind.' ἀνῆ=πα σηται. Schol.

v. 640. στελουμεν] vid. not. on v. 571.

v. 642. οὖκ] This word, especially when followed by ἀλλ makes the answer of Neoptolemus very illogical. Döderleit correction old' removes this objection.

v. 645. χωρώμεν ενδοθεν λαβών] 'Let us go after you ha

64

635

61

650

ότου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' έχει.

ΝΙ. αλλ' έστιν ών δει, καίπερ ου πολλών απο.

VE. τί τουθ' δ μη νεώς γε της έμης ενι;

φύλλον τί μοι πάρεστιν, ῷ μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πραῦνειν πάνυ.

Ε. αλλ' ἔκφερ' αὐτύ. τί γαρ ἔτ' ἄλλ' ἐρậς λαβεῖν;

Εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρερρύηκεν, ὡς λίπω μή τω λαβεῖν.

VE. ή ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;

ΙΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χεροῖν. 655

Ε. άρ' έστιν ώστε κάγγύθεν θέαν λαβείν,

καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ώσπερ θεόν;

 σοί γ', ω τέκνον, καὶ τοῦτο κάλλο των ἐμων ὁποῖον ἄν σοι ξυμφέρη γενήσεται.

ΙΕ. και μην έρω γε· τον δ' έρωθ' ούτως έχω· 660

tken,' i. e. χωρῶμεν ἐγὼ καὶ σὰ λαβών... The construction in . 369. is somewhat similar.

- v. 647. Translate: 'Well, there are things which I want, nough they do not belong to a large stock of articles:' i.e. I hall not have to spend much time in making a choice.
- v. 648. Construct: τί τοῦτο δ μη ἔνι (i.e. ἔνεστί σοι λαεῖν) ἀπὸ ἐμῆς νεώς. Wakefield and Erfurdt wished to read ἔπι.
- v. 650. κοιμῶ τόδ' ἔλκοs] I still this painful wound.' Comp.
 l. π'. 524. κοίμησον δ' ὀδυνάς. πραθνειν is either transitive or atransitive.
 - v. 652. τόξων. See note on v. 68.
- v. 656. ἀρ' ἔστιν, ὥστε...] This construction is to be exlained by supposing an ellipse of οὕτως before ἔστιν. 'Is so luch lawful, viz. that I should...' Plat. Phæd. 103. Ε. ἔστιν ἄρα ἱστε ἀξιοῦσθαι.
- v. 657. βαστάσαι] 'to handle.' ὥσπερ θεόν. Warriors of ld looked upon their arms with as much, and possibly more, spect than they paid to a divinity. Comp. Æsch. Sept. cont. Theb. 735, eq. Virg. Æn. x. 773.
- v. 660. 'έρω, in the sense of the Lat. 'cupere,' is a favorite rord of Sophocles. See v. 651. and Œd. R. 601. 436. 512.' Wünd.

εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν' εἰ δὲ μὴ, πάρες.
ΦΙ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ὧ τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορῶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας. ὡς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὅς πατέρα πρέσβυν, ὡς φίλους, ὡς τῶν ἐμῶν 66ἱ ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει. παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
καὶ δύντι δοῦναι κὰξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἔκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς αὕτ' ἐκτησάμην. 670
οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδών τε καὶ λαβῶν φίλον.
ὅστις γὰρ εὖ δρῶν εὐ παθων ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ἄν κτήματος κρείσσων φίλος.
ΝΕ. χωροῖς ἄν εἴσω.

ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω. τὸ γὰρ νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675
ΧΟ. λόγφ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα, στρ. ά τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς

v. 661. πάρες] Anglicè, 'never mind.'

v. 662. 58 ye] vid. not. on v. 600.

v. 668. καὶ δόντι δοῦναι] 'and to return them.' This is courteously expressed for 'You may take them, on condition that you give them back.'

v. 670. καὐτὸς—εὐεργετῶν] 'myself also by doing good. He received them as a present from Hercules, for lighting his funeral pyre.

v. 671. This and the two following verses are considered spurious by the best editors, on account of their want of connection with what precedes.

v. 674. χώροις ἀν. The opt. with ἀν is used for the imperative by Attic poets; Aristoph. Eq. 1161. Soph. El. 637. I corresponds with the Lat. use of future for imperative; on κ — γε, see not. on v. 29.

v. 675. τὸ νοσοῦν = ή νόσος. See v. 83.

v. 677. τὸν πελάταν λέκτρων] 'Him who wished to vie late.' Πελᾶν and similar verbs are often used 'sensu Venerec'

'Ιξίονα κατ' ἄμπυκα δή δρομάδα δέσμιον ώς ἔβαλ'
ο παγκρατής Κρόνου παῖς: 680
ἄλλον δ' οὕτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσίδον μοίρᾳ
τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
ος οὕτ' ἔρξας τίν' οὕτε νοσφίσας,

άλλ' Ισος εν Ισοις άνηρ,

685

ώλλυθ' ώδ' αναξίως.

שאאטט שם משמבושיי

τόδε θαῦμ' ἔχει με,

πως ποτε, πως ποτ' αμφιπλήκτων ροθίων μόνος κλύων,

πώς αρα πανδάκρυτον ούτω βιοταν κατέσχεν: 690 εν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, ἀντ. α΄. οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,

- v. 679. Translate: 'How the son of Cronos threw him chained (i.e. chained him) on the whirling wheel.'
 - ν. 682. τοῦδε=τῆς τοῦδε μοίρας.
- v. 684. Θε οὖτ' ἔρξαε τιν', &c.] 'Neither having done anything (i. e. any ill) to any one, nor having defrauded any one.' I'he English phrase 'to do something to a person' sometimes uplies harm, as the Greek ἔρδειν, ποιεῖν, ὁρᾶν, τινά τι. So is o in German, 'jemandem etwas thun.' It is to be observed that the omission of τι, as in the text, is unusual.
- v. 685. toos elv toos] Matthiä reads ov for elv. Transate: 'Just among just men.'
- v. 686. ωλλυθ'] 'was being destroyed,' i. e. till rescued by s. Erfurdt and Wünder alter the text to make it correspond with the metre of the antistrophe.
- v. 687. τόδε θαῦμά μ' ἔχει] The phrase θαῦμά μ' ἔχει is sed instead of θαυμάζω, and followed by the acc. accordingly. cmp. Œd. Col. 583. τὰ δ' ἐν μέσω λῆστιν ἴσχεις. Eur. Or. 375. ἐν μὲν πρῶτα σοὶ μομφὴν ἔχω, for ἐν μέμφομαι.
- v. 691. 'Is' αὐτὸς ἦν πρόσουρος] 'where he alone was neighpur (to himself).' Πρόσουρος is the Ionic form of πρόσορος. omp. ἄπουρος, 'distant,' Œd. R. 189. and τηλουρός; ξύνουρος, usociate,' Æsch. Ag. 504. βάσιν = 'power of walking.'
- v. 693. κακογείτονα] 'neighbour of ills,' i.e. near him in his liction.

παρ' ῷ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαίσειεν αἰματηρόν· 695
οὐδ' ὅς τὰν θερμοτάταν αἰμάδα κηκιομέναν ἐλκέων ἐνθήρου ποδὸς ἢπίοισι φύλλοις
κατευνάσειεν, εἴ τιν' ἐμπέσοι,
φορβάδος ἐκ γαίας ἐλεῖν· 70²
εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα,
τότ' ᾶν εἰλυόμενος,
παῖς ἄτερ ὡς Φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάφ

παῖς ἄτερ ως φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει ὑπάρχοι, πόρον, ἀνίκ ἐξανίῃ δακέθυμος ἄτα. 705οὐ φορβὰν ἰερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων σ τρ. β.

- v. 694. παρ' α—αἰματηρόν] 'Near whom he might utter in weeping an echoing sound of lamentation caused by the severe and bloody gnawings of his disease.' Thus the passage in the text must be translated, but it appears very corrupt.
- v. 696. alμάδα κηκιομέναν, &c.] 'The gushing hemorrhage of the wounds of his unsightly foot.' 'Ενθήρου = 'grown unsightly by long want of care.' Comp. Æsch. Ag. 571. ἔνθηρου τρίχε and the similar use of ἄγριος: ως ἡγριωσαι διὰ μακρᾶς ἀλουσίας. Eur. Orest. 220; ib. 381. Soph. Phil. 226. Livy has 'efferata corpora.'
- v. 699. el $\tau \iota \nu$ è $\mu \pi \epsilon \sigma o \iota$, &c.] The reading $\tau \iota s$ for $\tau \iota \nu$ cannot be reconciled with the sense of the passage. The correction is Brunck's. 'If any $(\tau \iota \nu a \text{ sc. } \phi \nu \lambda \lambda a)$ were to fall so that be might take them from the nourishing earth.'
- v. 701, sqq. Translate: 'For he was wont, whenever the crue fatal disease $(a\tau a)$ should relax, to go, like a child without his nurse, crawling on his way, now in one direction, now in another from wherever there might result an easiness, i.e. a relief for his malady.' On $\epsilon l \rho \pi \epsilon \nu$ do see v. 290, sqq. Join $\epsilon l \rho \pi \epsilon \nu$ do $\pi \delta \rho o \nu$, the acc. being in cognate sense. The is to be referred to $d\nu l \kappa a$ in 705. Winder reads $\epsilon \nu \mu a \delta \rho e \nu$.
- v. 708. οὐ φορβὰν,&c.] 'Not receiving as food the seed of the sacred earth or anything else, &c.' ἄλλων is the partitive gent tive. II. ι'. 214. πάσσε δ' άλλυ θείοιο; 'some salt.' Thucyd. i 56. τῆς γῆς ἔτεμον, 'a part of the country.' The French idion is somewhat similar.

αΐρων, τών νεμόμεσθ' άνέρες άλφησταὶ,
πλην έξ ώκυβόλων είποτε τόξων 710
πτανοῖς ἰοῖς άνύσειε γαστρὶ φορβάν.
ω μελέα ψυχὰ,
ος μηδ' οἰνοχύτου πώματος ήσθη δεκέτει γρόνω,

ός μηδ οίνοχυτου πωματος ήσθη δεκετει χρονώ, λεύσσων δ' όπου γνοίη στατον είς ύδωρ, 716 αεί προσενώμα.

νῦν δ΄ ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας, εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων 720 ὅς νιν ποντοπόρφ δούρατι, πλήθει

- v. 709. τῶν νεμόμεσθ'] 'On which we inventive men feed.' ἐνερες ἀλφησταὶ is a Homeric phrase, and applied to men as expressing their superiority over the brutes. Comp. Blomf. Æsch. Sept. c. Theb. 768.
- v. 710. & denotes the 'means whereby,' as in v. 91; literally 'the resource from which.'
- v. 712. ψυχά, δε] The masculine article is used because of the idea contained in ψυχά, which refers to Philoctetes. This figure is called by grammarians σχημα πρὸς τὸ σημαινόμενου. δεκέτει χρόνφ, 'for a period of ten years.' Comp. Eur. Elect. 1157. δεκέτεσιν σποραϊσιν.
- v. 716. λεύσσων δ'—προσενώμα] 'But he used always to approach standing water, wherever he knew of any, looking into it.' Wünder says that λεύσσων means 'looking into it in self-gratulation, as others do into wine.' The sentence is rendered very difficult by the use of προσενώμα, on which editors do not agree.
- v. 719. $d\nu\delta\rho\hat{\omega}\nu$ $d\gamma\alpha\theta\hat{\omega}\nu$ $\pi\alpha\imath\delta\acute{o}\imath$] i.e. Neoptolemus. $\dot{\nu}\pi\alpha\nu$ - $\tau\dot{\alpha}\nu$ is generally constructed with the dative. It here takes the case of the simple verb.
- v. 720. $d\nu i\sigma e e$] 'he shall quickly become.' This sense of $d\nu i e e \nu$ is derived from the signification 'to make one's way to a place.' $d\kappa = e \xi d\kappa e \ell \nu \omega \nu = e \xi d\kappa e \ell \nu \omega \nu \kappa \alpha \kappa \hat{\omega} \nu$, 'after those calamities.'
- v. 721. δούρατι] 'in a ship.' Comp. Æsch. Pers. 411. Eur. Hel. 1611. Hor. Od. i. 1. 'trabe Cypria.'
- πλήθει πολλών μῆνων] The construction is the same as in χρόνω τοσώδε, v. 598.

πολλών μηνών, πατρώαν άγει προς αὐλάν Μηλιάδων νυμφάν,

Σπερχειού τε παρ' όχθαις, ϊν' ό χάλκασπις ανήρ θεοίς

725

πλάθει πασιν, θείφ πυρὶ παμφαής, Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

NE. ερπ', εἰ θέλεις. τί δή ποθ' ὧδ' εξ οὐδενὸς 730' λόγου σιωπάς κἀπόπληκτος ὧδ' εχει;

ΦΙ. a a, a a.

ΝΕ. τί ἔστιν;

ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴθ', ὧ τέκνον.

ΝΕ. μων άλγος ισχεις της παρεστώσης νόσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ' ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 75 ἰω θεοί.

ΝΕ. τί τους θεους ούτως αναστένων βοας;

ΦΙ. σωτήρας αὐτούς ήπίους θ ήμῖν μολεῖν. \vec{a} \vec{a} , \vec{a} \vec{a} .

ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσει 740

- v. 725. Μηλιάδων] περί την Τραχίνα γάρ οἱ Μηλιείκ. Schol.
- v. 726. $\chi d\lambda \kappa a\sigma \pi is \ \dot{a}\nu \dot{\eta}\rho$] Hercules: so called, says Hermann, not because of any particular connexion with a braze shield, but merely in a general sense; the adj. meaning 'war-like.'
- v. 727. $\pi\lambda\dot{a}\theta\epsilon\iota$] The present is used for the past tense $\theta\epsilon\dot{\iota}\omega$, because the burning of Hercules' body was the immediate step to his defication.
- v. 730, sq. ἐξ οὐδενὸς λόγου] 'for no reason.' Comp. ἐι σμικροῦ λόγου, Œd. C. 620, and see v. 443.
- v. 735. $\kappa o \nu \phi \mathcal{U}_{e \nu}$ is used as a neuter verb, in which sense is almost peculiar to writers on medicine.
- v. 737. This verse is unmusical by the absence of eithe cessura. The expression lω θεοί is used 'extra metrum.' A correction has been made by some editors: ω θεοί. τί τον θεούς αναστένων καλεῖς;

σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῷ φαίνει κυρῶν.

ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοὐ δυνήσομαι κακον κρύψαι παρ' ύμιν, ἀτταται διέρχεται, διέρχεται, διέρχεται. δύστηνος, ῶ τάλας εγώ. ἀπόλωλα, τέκνον βρύκομαι, τέκνον παπαι, 745 ἀπαππαπαπαι, παπαππαπαπαπαπαπαι. προς θεῶν, πρόχειρον εῖ τί σοι, τέκνον, πάρα ξίφος χεροιν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα ἀπάμησον ως τάχιστα μη φείση βίου. Τθ ῶ παι.

ΝΕ. τί δ' έστιν ούτω νεοχμον έξαίφνης, ότου τοσήνδ' ιυγήν και στόνον σαυτοῦ ποιείς:

ΦΙ. οἶσθ', ω τέκνον:

NE.

τί δ' ἔστιν;

ΦI.

οἶσθ', ω παῖ;

NE.

τί σοί;

ούκ οίδα.

ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαπαπαῖ. ΝΕ. δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755 ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ρητόν ἀλλ' οἴκτειρέ με.

v. 743. διέρχεται] Supply ή νόσος.

ν. 745. βρύκομαι] Vulgo βρύχομαι. Hermann says that βρύχειν = frendere; βρύκειν = mandere.

τ. 749. $d\pi d\mu \eta \sigma \sigma v = \kappa \delta \psi \sigma v$, θέρισον. Schol. Comp. γλῶσσαν θερίσας, Soph. Aj. 238. Demeteret ferro, Hor. Serm. i. 2. 46.

v. 751. ὅτου—ποιεῖε] 'On account of which you utter so great lamentations of your lot.' "Οτου the genitive of 'the thing,' and σαυτοῦ the gen. of 'the person,' both follow στόνου and lυγήν. With στόνου σαυτοῦ Buttmann compares ὄνειδος ταυτοῦ in v. 968.

v. 753. The punctuation is thus corrected by Döderlein.

v. 755. τούπίσαγμα = ή ἐπείσοδος. Schol.

ν. 756. δεινὸν γὰρ] γὰρ = ' yes.' Comp. Soph. Antig. 639. Οὕτω γὰρ, $\vec{\omega}$ παῖ, &c.

ΝΕ. τί δητα δράσω;

ΦΙ. μή με ταρβήσας προδώς.

ηκει γαρ αυτη δια χρόνου πλάνοις ισως
ως εξεπλήσθη.

ΝΕ. ἰωὶ ιωὶ δύστηνε σύ

760,

δύστηνε δητα δια πόνων πάντων φανείς. βούλει λάβωμαι δητα καὶ θίγω τί σου;

ΦΙ. μη δήτα τοῦτό γ' ἀλλά μοι τὰ τόξ' ἐλων τάδ', ὅσπερ ἤτου μ' ἀρτίως, ἔως ἀνή τὸ πήμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρον, 765 σῶζ αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν ὕπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξήκη τόδε· κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον ἀλλ' ἐᾶν χρεων ἕκηλον εὕδειν. ῆν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεων, ἐφίεμαι 770 ἐκόντα μήτ' ἄκοντα, μηδέ τφ τέχνη

v. 757. μη μη μοδώς 'do not desert me.' Soph. Aj. 588.
 μη προδούς ημῶς γένη.

v. 758. αὕτη] scil. ἡ νόσος; which is to be supplied from τοῦ νοσήματος, v. 755. διὰ χρόνου ἴσως = 'periodically.' After ἐξεπλήσθη, supply πλάνοις again. Böthe reads ἴσοις.

v. 760. The vocative is used instead of the nominative by attraction. Eurip. Troad. 1221 sq. σύ τ', ω ποτ' οὖσα καλλίνικο μυρίων μῆτερ τροπαίων. Theocr. Id. xvi. 66. Δῆτα = 'indeed.' Comp. Soph. El. 1164. ως μ' ἀπώλεσας ᾿Απώλεσας δῆτ'...

v. 762. βούλει λάβωμαι, &c.] 'Vin' te attingam?' &c. 'Do you wish me to take hold of you?' Comp. Eur. Phoen. 734. βούλει τράπωμαι δῆθ' ὁδοὺς ἄλλας τινάς; Plat. Phæd. 95. Ε. εἶ τέ τι βούλει προσθῆς ἡ ἀφέλης.

v. 767. δταν-τόδε] 'When this evil shall come to an end.'

v. 768. κοὺκ ἔστι, &c.] 'and it is not possible that I should cease from suffering before.'

v. 771. The custom of omitting the first of two or more negatives belongs to the poets and to the language of Herodotus. Aristoph. Avv. 694. γη δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ην. Herod. iv. 28.

κείνοις μεθείναι ταῦτα, μη σαυτόν θ' ἄμα κἄμ', ὅντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένη.

ΝΕ. θάρσει προνοίας γ' οῦνεκ'. οὐ δοθήσεται πλην σοί τε κάμοί· Εὐν τύχη δὲ πρόσφερε. 775

ΦΙ. ίδου δέχου, παι τον φθόνον δε πρόσκυσον, μή σοι γενέσθαι πολύπον αυτά, μηδ όπως έμοι τε και τῷ πρόσθ έμου κεκτημένω.

ΝΕ. ε θεοί, γένοιτο ταῦτα νῷν γένοιτο δὲ πλοῦς οῦριός τε κεὐσταλης ὅποι ποτὲ θεὸς δικαιοῖ χω στόλος πορσύνεται.

780

ΦΙ. ἀλλὰ δέδοικ', ο παῖ, μή μ' ἀτελης εὐχή στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ

κηκιον αίμα, καί τι προσδοκώ νέον.
 παπαι, φεῦ.
 παπαι μάλ', ὦ ποὺς, οἶά μ' ἐργάσει κακά.

προσέρπει,

προσέρχεται τόδ έγγύς. οίμοι μοι τάλας.

v. 773. κτείνας γένη] A periphrasis for the finite verb. Comp. Soph. Aj. 588. μη προδούς ήμας γένη. The use of ἔχειν with participle is similar.

v. 774. προνοίας οὕνεκ'] 'As far as care is concerned.' Observe the ambiguity in the words: Neoptolemus does not promise to give the bow back. See Soph. Œd. C. 22. χρόνου μὲν οὕνεκ'.

v. 775. ξὺν τύχη = Lat. 'Quod bene vertat.'

v. 776. του Φθόνου πρόσκυσον] 'Reverence Envy.' Φθόνος was supposed to be a divine power which afflicted men who had been blessed with more than the common share of good. Eur. Or. 963. φθόνος τις είλε θεόθεν. Iph. Aul. 1097; and the story of Polycrates.

v. 777. μηδ' ὅπως] 'nor like they were.'

v. 782. μή μ' dτελής εὐχή = μή εὐχή ἀτελής μοι γένηται. Winder thinks that a senarius is required, and reads δέδοικα δ', ω παῖ, μὴ ἀτελής εὐχή τύχη...

φοίνιον τόδ' a lμa] 'The blood, as you see.' So τόδ' in v. 788. See not. on v. 1.

έχετε το πράγμα μη φύγητε μηδαμή. άτταται.

790

ῶ ξένε Κεφαλλην, εἴθε σου διαμπερες
στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε. φεῦ, παπαῖ.
παπαῖ μάλ' αὖθις. ὧ διπλοῖ στρατηλάται,
'Αγάμεμνον, ὧ Μενέλαε, πῶς ἄν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε την νόσον; 795
ὧ μοί μοι.

ω θάνατε, θάνατε, πως ἀεὶ καλούμενος οῦτω κατ' ήμαρ οὐ δύνα μολεῖν ποτε; ω τέκνον, ω γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβων τῷ Λημνίφ τῷδ' ἀνακαλουμένω πυρὶ ἔμπρησον, ω γενναῖε κάγω τοι ποτὲ

800

- v. 789. $\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\tau\epsilon$ $\tau\delta$ $\pi\rho\tilde{a}\gamma\mu a$] 'You understand the whole business:' by which he means that his attempts to conceal his condition are now ineffectual.
- v. 792. $\tilde{\epsilon}\chi o\iota\tau o$ $\delta\iota a\mu\pi\epsilon \rho \delta\epsilon$] 'cleave firmly to.' Verbs signifying 'to take hold of,' $\tilde{\epsilon}\chi o\mu a\iota$, $\lambda a\mu\beta \acute{a}\nu o\mu a\iota$, $\delta\rho \acute{a}\tau\tau o\mu a\iota$, &c. govern a genitive.
- v. 794. $\pi\hat{\omega}s$ $\hat{\alpha}v$ (= Oh that ...!), is a phrase much used by Euripides: with Sophocles it is more rarely found. Buttm. quotes Œd. R. 765. Elect. 664. Aj. 388.
- v. 795. $\tau \rho \dot{\epsilon} \phi \omega$ is constantly used for $\ddot{\epsilon} \chi \omega$ by Sophocles, e. g. CEd. R. 356. 374.
 - v. 797. Join del κατ' ημαρ, as in Œd. C. 682.
- v. 798. δύνα] The reading δύνη was altered by Porson into δύνα, this latter being the Attic form. Elmsley contends that δύναι, ἐπίσται, &c. should be adopted in analogy with Tragic second person sing. of verbs in -ομαι.
- v. 799. & τέκνον, & γενναῖον] This forcible repetition of is found also in Eur. Troad. 1088. & φίλος, & πόσι μοι.
- v. 880. $\tau \hat{\varphi} \Lambda \eta \mu \nu i \varphi \pi \nu \rho i$ With this Lemnian fire the subject of my invocations.' The 'Lemnian fire' spoken of is the volcano Moschylus, which Philoctetes may be supposed to have called upon to put an end to his sufferings. Comp. $\theta \dot{\alpha} \nu \alpha \tau \sigma \tau \kappa \alpha \lambda o \dot{\nu} \mu \epsilon \nu \sigma s$, v. 797.
 - v. 801. κάγώ τοι] 'I too, as you know.' This sentence re-

τον του Διος παίδ' αντί τωνδε των όπλων, α νυν συ σωζεις, τουτ' επηξίωσα δράν.
τί φής, παί;

τί φής; τί σιγάς; ποῦ ποτ' ὧν, τέκνον, κυρείς; 805

ΝΕ. άλγω πάλαι δή τάπὶ σοὶ στένων κακά.

'ΦΙ. ἀλλ', ω τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'. ως ἥδε μοι ὀξεῖα φοιτὰ καὶ ταχεῖ ἀπέρχεται. ἀλλ' ἀντιάζω, μή με καταλίπης μόνον.

ΝΕ. θάρσει, μενούμεν.

810

. Ε. υαρσει, μενουμεν

ΦI. η μενεῖς;

ΝΕ. σαφως φρόνει.

ΦΙ. οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' άξιῶ θέσθαι, τέκνον.

ΝΕ. ώς οὐ θέμις γ' ἐμούστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.

ΦΙ. ἔμβαλλε χειρος πίστιν.

NE.

ἐμβάλλω μενεῖν.

ΦΙ. ἐκεῖσε νῦν μ', ἐκεῖσε

fers to the service done to Hercules in the lighting of his pyre by Philoctetes.

- v. 805. ποῦ ποτ' ὧν κυρεῖς] 'In what state of mind are you?' Comp. El. 922. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει, and note on v. 896.
 - v. 807. ηδε, scil. η νόσος.
- v. 808. $\delta \xi \epsilon i a$ and $\tau \alpha \chi \epsilon i a$ are used for $\delta \xi \epsilon \omega s$ and $\tau \alpha \chi \epsilon \omega s$. Comp. v. 1080.
- v. 812. ω_5] This prefix to an assertion supposes an ellipse assenting to what the last speaker has said: '(No) for ...' $\Gamma \alpha \rho$ is frequently employed in a similar way. Comp. 756. 'E $\mu o i$ ' $\sigma \tau i$, Hermann $i \mu o i \sigma \tau i$.
- v. 813. $\chi \epsilon \iota \rho \delta s$ $\pi i \sigma \tau \iota \nu$] Porson (Med. 21) remarks that $\pi i \sigma \tau \iota s$ is the pledging of faith by the hand: $\delta \rho \kappa \sigma s$ that by a verbal oath: and $\beta \omega \mu \delta s$ that by a sacrificial victim.
- v. 814. The words of Philoctetes from ἐκεῖσε to ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾳ̂ are influenced by the extreme pain of his wound. Before ἐκεῖσε supply some such word as κόμιζε. 'Ἄνω was unintelligible to Neoptolemus, and it is not strange that it should be so to us.' Wünder.

ΝΕ. ποι λέγεις;

ФГ.

ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλοι; ΦΙ. μέθες, μέθες με.

NE.

ποῖ μεθώ;

ΦΙ.

μέθες ποτέ.

ΝΕ. οῦ φημ' ἐάσειν.

ΦΙ. ἀπό μ' ολεῖς, ἢν προσθίγης.

ΝΕ. και δη μεθίημ', εί τι δη πλέον φρονείς.

ΦΙ. ω γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.

το γαρ κακον τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐᾱͅ. ΝΕ. τον ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου

έξειν. κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε. ίδρως γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας, μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδός αίμορραγής φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι, 825 ἕκηλον αὐτόν, ὧς ἆν εἰς ὕπνον πέση.

ΧΟ. "Υπν' οδύνας αδαιής, "Υπνε δ' αλγέων, εναιής ημιν ελθοις,

εὐαίων, εὐαίων ὧναξ·

όμμασι δ' αντέχοις

v. 815. του ἄνω κύκλου] 'The heaven above.'

v. 818. εἶ τι πλέον φρονεῖε] 'If you are more in your senses than you were before.'

v. 819. ὅπως ἔχω] 'at once.' Thucyd. iii, 30. ἐμοὶ δοκεί πλεῖν els Μυτιλήνην ὤσπερ ἔχομεν.

v. 821. οὐ μακροῦ χρόνου] 'Within a short time.' Plato, Legg. ii. p. 915. B. τριάκοντα ήμερῶν ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀπίτω ('within thirty days.')

v. 822. See note on 782.

v. 823. On the construction of the two accusatives after καταστάζει, see Matthiä, Gram. 421. Obs. 5. More properly καταστάζειν should be followed by the genitive; but comp. Eur Suppl. 583. στόμα Άφρῷ καταστάζοντα.

v. 830. ὅμμασι—αἶγλαν] 'Mayest thou hold in front of his

830

τάνδ' αἴγλαν, α τέταται τανῦν
ται, τθι μοι παιών.
τάντον, ὅρα ποῦ στάσει,
ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι
ταντεῦθεν φροντίδος. ὁρᾶς ἤδη.
835
πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται.

ΝΕ. ἀλλ' όδε μεν κλύει οὐδέν εγώ δ' όρω, οῦνεκα θήραν τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες. τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν. κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὅνειδος.

ΧΟ. ἀλλὰ, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὅψεται
ὧν δ' ᾶν ἀμείβη μ' αὖθις,
βαιάν μοι, βαιὰν, ὧ τέκνον,
πέμπε λόγων φήμαν
ὧς πάντων ἐν νόσω εὖδρακὴς

845

eyes this band which is stretched (over them) now.' i.e. 'I pray thee keep the eyes of Philoctetes veiled in sleep.' $\lambda \mu \pi i \sigma \chi o \iota s$, the suggestion of more than one editor for $d \nu \tau i \sigma \chi o \iota s$, would be an improvement.

- v. 834. πῶς δέ μοι τἀντεύθεν φροντίδος] 'What are your subsequent plans?' This passage appears to be corrupt.
- v. 836. Construct: πρός τί μενοῦμεν (ὅστε αὐτὸ) πράσσειν. The sense of the words which follow is 'Opportunity, the best adviser in all matters, gains great advantage when quickly seized.'
- v. 841. This verse refers to the oracle which said that Troy would not be taken if Philoctetes were not present.
- v. 842. $\vec{\alpha}\tau\epsilon\lambda\hat{\eta}$ συν ψεύδεσω] 'A business incomplete as well as backed by falsehood.'
 - v. 843. Construct : φάμαν λόγων, ων (for οθς) αν άμείβη...
- v. 847. πάντων ἐν νόσω, &c.] 'The uneasy sleep of all during disease is quick to perceive.' Compare Æsch. Pers. 387. εὐφεγγής ἰδεῖν.

υπνος αυπνος λεύσσειν. άλλ' ότι δύνα μάκιστον. κεῖνό μοι, κεῖνο λάθοα 850 έξιδου, ο τι πράξεις. οίσθα γαρ δυ αὐδώμαι, εί ταύτον τούτω γνώμαν ισχεις, μάλα τοι άπορα πυκινοῖς πάθη. ΧΟ. οὖρός τοι, τέκνον, οὖρος. 855 ανήρ δ' ανόμματος, ούδ' έγων αρωγάν έκτέταται νύγιος, άλεης ύπνος έσθλος. ού γερος, ού ποδός, ου τινος άργων 860 άλλ' ώς τίς τ' 'Αίδα παρακείμενος όρα. βλέπ εί καίρια φθέγγει το δ' αλώσιμον έμα φροντίδι, παι.

v. 849. ἀλλ' ὅτι—πράξεις] Const. ἀλλ' ἐξιδοῦ κεῖνο, ὅτι πράξεις, λάθρα ὅτι μάκιστον (i. e. μέγιστον) δύνα (πρᾶξαι): 'Consider (how to perform) what you are going to do with secrecy to the utmost of your power.' These words seem to refer to some arrangement which had been entered into by Neoptolemus and his crew for the completion of their plot.

v. 852. Construct: εἰ ταὐτόν (=τὸ αὐτὸ) τούτῳ, οἶσθ ὁν αὐδῶμαι, γνώμαν ἴσχεις, μάλα, &c. 'If you hold the same opinion with this man (Ulysses), you know whom I mean, there will certainly result calamities from which (even) clever people could not escape.' i.e. 'I plainly see that Philoctetes has chance of escape if you agree in carrying out Ulysses' plans. γνώμαν ἴσχεις = γιγνώσκεις, hence the acc. ταὐτὸν. Comp. Soph. Œd. Col. 223. δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ.

v. 861. ἀλλ' ὥς τίς τ', &c.] The τ' was inserted for the sake of the metre by Dindorf, according to the Epic usage Apoll. Rhod. ἀλλ' ὧς τίς τ' ἐν ὅρεσσι πελώριος ὕψοθι πεύκη.

βλόπ' εἰ - φθόγγει] These words seem to defy all attempts a explanation. That they are corrupt, it is evident by the metre

v. 863. τὸ δ' ἀλωσιμον, &c.] 'But as far as can be graspe by my mind.' The Schol. explains ὁ μὴ φοβῶν as if it wer

1.

πόνος ό μη Φοβών κράτιστος.

ΝΕ. σιγάν κελεύω, μηδ' άφεστάναι φρενών. κινεί γάρ άνηρ όμμα κάνάγει κάρα.

865

ΦΙ. ω φέγγος ϋπνου διάδοχου, τό τ' έλπίδων ΄ ἄπιστον οἰκούρημα τωνδε των ξένων.

απιστον οικουρημα τωνοε των ξενων.

ου γάρ ποτ', ὧ παῖ, τοῦτ' ἄν ἐξηύχησ' ἐγω,

τλῆναί σ' ἐλεινως ὧδε τάμὰ πήματα 870

μεῖναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.

οὔκουν 'Ατρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως

οὕτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.

άλλ' εύγενης γάρ ή φύσις κάξ εύγενών, ω τέκνον, ή ση, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875 ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.

καὶ νῦν ἐπειδη τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δη, τέκνον, σύ μὶ αὐτὸς ἀρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,

φοβούμενος: which sense cannot be admitted. Rather, 'which causes no fear;' i. e. 'if we can perform our business without frightening Philoctetes, it is our best course.'

v. 865. ἀφεστάναι φρενῶν] 'Το be disturbed.' Ἐξέστην φρενῶν, Eur. Or. 1021. Comp. also ἔνδον γενοῦ (sc. φρενῶν), Esch. Prom. v.

v. 867. τό τ' ἐλπίδων, &c.] 'And the incredible preservation of my hopes on the part of these strangers.'

v. 869. ἐξηύχησα] 'confidently expected.' Comp. Æsch. Prom. 710, and Blomf. Gloss.

v. 870. τληναί σε] 'That you would prevail upon yourself.' Μεῖναι = ὑπομεῖναι. Schol.

v. 873. ἀγαθοί στρατηλάται] 'Those excellent captains.' Bonus is also thus used ironically. 'O furum optime &c.' Caull. xxxi. 1.

 v. 874. εὐγενὴς κάξ εὐγενῶν] See v. 384. On ἀλλὰ γὰρ ee not. v. 81.

v. 875. ἐν εὐχερεῖ ἔθου] See on v. 473. γέμων, 'though auseating.'

ϊν', ηνίκ' ἄν κόπος μ' ἀπαλλάξη ποτέ, όρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.

ΝΕ. ἀλλ' ήδομαι μέν σ' εἰσιδων παρ' ἐλπίδα ἀνώδυνον βλέποντα κὰμπνέοντ' ἔτι' ώς οὐκ ἔτ' ὅντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου προς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 88 νῦν δ' αἰρε σαυτόν' εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον, οἴσουσί σ' οἴδε' τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὅκνος, ἐπείπερ οὕτως σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.

ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὧ παῖ, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῆ 890
ὀσμῆ πρὸ τοῦ δέοντος· οῦπὶ νηὶ γὰρ
ἄλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.

ΝΕ. ἔσται τάδ' άλλ' ἵστω τε καὐτὸς ἀντέχου. ΦΙ. θάρσει. τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος. ΝΕ. παπαῖ τί δῆτ' ἄν δρῷμ' ἐγὼ τοὐνθένδε γε ; 895

- v. 882. ἤδομαί σ' εἰσιδών] Verbs expressing a feeling or emotion of the mind are constructed with a participle instead of an infin. Comp. 671. 1021.
 - v. 883. βλέποντα] 'alive.'
- v. 884. ως οὐκέτ', &c.] 'For the symptoms which you shewed, when considered with reference to your present unfortunate state were very like (ἐφαίνετο) those of one who is no more.'
- v. 889. alvā τάδ'] These words courteously decline the service offered in v. 887 (οἶσουσι, &c.). Ἐπαινῶ, ἔχει πάνι καλῶς, ἔχει κάλλιστα, &c. are similarly used.
- v. 891. πρό τοῦ δέοντος] 'before it be absolutely necessary. Comp. Eur. Med. 1288. ἐν δέοντι γάρ. Orest. 206. Similarly τὸ νοσοῦν = ἡ νόσος, Phil. 675. τὸ ποθοῦν, Trach. 196.
- v. 892. συνναίειν έμοί] These words are in apposition with ἀ έπὶ νηῖ πόνος.
 - v. 893. $l\sigma\tau\omega = l\sigma\tau\alpha\sigma\sigma$.
- v. 895. τοὐνθένδε] 'after that.' τί δητ' άν. So Schäfer fo τί δητα.

ΦΙ. τί δ' εστιν, ω παῖ; ποῖ ποτ' εξέβης λόγω; ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅποι γρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος.

ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μη λέγ, ο τέκνον, τάδε.

ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρώ.

ΦΙ. οὐ δή σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος

900

ΝΕ. άπαντα δυσχέρεια, την αύτου φύσιν όταν λιπών τις δρά τα μη προσεικότα.

ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε δρος οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλον ἄνδρ' ἐπωφελών. 9

ΝΕ. αἰσχρὸς φανοῦμαι τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.

ΦΙ. οὔκουν ἐν οῖς γε δράς ἐν οῖς δ' αὐδάς ὀκνώ.

ΝΕ. ω Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερου ληφθω κακὸς, κρύπτων θ' α μη δεῖ καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπων;

ΦΙ. ανήρ όδ', εὶ μη 'γω κακός γνώμην έφυν, 910 προδούς μ' έοικε κακλιπών τον πλούν στελείν.

ΝΕ. λιπών μέν οὐκ ἔγωγε· λυπηρώς δὲ μη πάλαι.

- v. 896. $\pi o i \pi o \tau'$ $i \xi i \beta \eta \epsilon \lambda \delta \gamma \psi$] 'Whither have you wandered in your speech?' 'E $\xi i \beta \eta \epsilon$ refers to a mental movement. See note on v. 865.
- v. 899. $d\lambda\lambda'$ $\epsilon\nu\theta d\delta' \kappa\nu\rho\omega$] Refer these words to $\mu\eta$ $\lambda\epsilon\gamma\epsilon$. 'But I am so far gone in this unpleasant feeling (that I cannot be silent).' The genitive follows the adv. of place.
- v. 902. ἄπαντα δυσχέρεια] Comp. Aristoph. Ran. 21. οὐχ ῦβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλή τρυφή.
- v. 904. ἔξω τοῦ φυτεύσαντος] 'Foreign to the character of your father.' Comp. ἐκτὸς φροντίδων, Antig. 330.
- v. 908. $\lambda\eta\phi\theta\hat{\omega}$] Conjunctive deliberative, as is $\delta\rho\hat{\omega}\sigma\omega$: 'Am I to be discovered?' $\delta\epsilon\hat{\omega}\tau\epsilon\rho\sigma\nu$ refers to the crime of getting cossession of Philoctetes' person by treachery: the first crime consisting in his having got possession of the arms by the same means.
- v. 912. οὐκ ἔγωγε] sc. ἀνιῶμαι. On the construction of ἐνιῶμαι with participle see note on v. 882.

ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ο τέκνον; ως οὐ μανθάνω.

ΝΕ. οὐδέν σε κρύψω. δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915 πρὸς τοὺς 'Αχαιοὺς καὶ τὸν 'Ατρειδών στόλον.

ΦΙ. οίμοι, τί είπας;

ΝΕ. μη στέναζε, πρὶν μάθης.

ΦΙ. ποιον μάθημα; τί με νοεις δρασαί ποτε;

ΝΕ. σώσαι κακοῦ μὲν πρώτα τοῦδ΄, ἔπειτα δὲ ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθήσαι μολών. 920

ΦΙ. καὶ ταῦτ' άληθη δράν νοεῖς;

NE. πολλή κρατεῖ τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μή θυμοῦ κλύων.

ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ω ξένε, δέδρακας: ἀπόδος ως τάγος τὰ τόξα μοι.

NE. άλλ' οὐχ οἶόν τε τών γάρ ἐν τέλει κλύειν 925 τό τ' ἔνδικύν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.

ΦΙ. ὧ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἶά μ' εἰργάσω, οἶ ἠπάτηκας οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν τὸν προστρόπαιον, τὸν ἰκέτην, ὧ σχέτλιε; 930 ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἐλών. ἀπόδος, ἰκνοῦμαί σ', ἀπόδος, ἰκετεύω, τέκνον. πρὸς θεῶν πατρφων, τὸν βίον μὴ μάφέλης. ὧ μοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι, ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὁρᾶ πάλιν. 935

v. 920. τὰ Τροίας πέδια] 'The territory of Troy.' So τό Τροίας πεδίον, v. 1435.

v. 921. $\dot{a}\lambda\eta\theta\hat{\eta}$ is used adverbially.

v. 927. $\pi \hat{v}_{\rho}$] Fire is used here as elsewhere for a symbol of excessive evil. Comp. the well-known proverb: $\theta d\lambda \alpha \sigma \sigma \alpha \kappa \alpha \pi \hat{v}_{\rho} \kappa \alpha l \gamma v v \dot{\eta} \kappa \alpha \kappa \dot{\alpha} \dot{\tau}_{\rho} \dot{\alpha} \dot{\alpha}$. See also Eur. Hec. 607, sq. $\Pi \hat{a} d\hat{\epsilon} \hat{\iota}_{\mu} a =$ 'union of horrors': 'nothing but horror': as $\pi \hat{a} \sigma \alpha \beta \lambda \dot{\alpha} \beta \dot{\alpha} \dot{\beta} \dot{\alpha} \dot{\beta$

v. 933. μη μαφέλης = μή μου αφέλης.

v. 935. The meaning of obe noticed in v. 1. is also seen in

ω λιμένες, ω προβλήτες, ω ξυνουσίαι θηρών δρείων, ω καταβρώγες πέτραι, ύμιν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτφ λέγω, ανακλαίομαι παρούσι τοις ειωθόσιν, οί έργ' ο παις μ' έδρασεν ούξ 'Αγιλλέως. 940 ομόσας απάξειν οικαδ, ές Τροίαν μ' άγει προθείς τε γειρα δεξιαν, τα τόξα μου ίερα λαβών τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔγει, και τοισιν 'Αργείοισι φήνασθαι θέλει. ως ανδρ' έλων ισχυρον έκ βίας μ' άγει. 945 κούκ οίδ' έναίρων νεκρον, ή καπνού σκιάν, είδωλον άλλως, ού γαρ αν σθένοντά γε είλεν μ' επεί ουδ αν ωδ έχοντ', ει μη δόλφ. νῦν δ' ηπάτημαι δύσμορος. τί χρη ποιείν; άλλ' ἀπόδος. άλλα νῦν ἔτ' ἐν σαυτῷ γενοῦ. 950 τί φής; σιωπας. οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος. ω σχήμα πέτρας δίπυλον, αδθις αδ πάλιν

he adverb. ὧδ' ὀρᾶ πάλιν = 'See, he is turning away his head.' λοπρ. Eur. Hec. 347. πρόσωπου ἔμπαλιν Στρέφοντα.

- v. 938. $\lambda \acute{e}\gamma \omega$] This word is in the conjunctive. See v. 908. and Buttm. Gr. § 139. Obs. 1.
 - v. 939. τοῖς εἰωθόσι] Supply κλύειν μου.
- v. 942. $\tau \dot{\alpha} \tau \dot{\phi} \xi a \ \mu o v$, &c.] 'My arms sacred to Hercules, on of Zeus.'
 - v. 944. $\phi \eta \nu \alpha \sigma \theta \alpha \iota = '$ to have me shewn.'
- v. 946. καπνοῦ σκιὰν] Comp. Antig. 1170. καπνοῦ σκιᾶς δύκ ἄν πριαίμην.
- v. 947. \ddot{a} λλως = 'merely.' So $\gamma \ddot{\eta} s \, \ddot{a}$ λλως $\ddot{a} \chi \theta \eta$, Plat. Theæt. 176. D.
- v. 948. $o\dot{v}\dot{o}'\,\dot{a}\nu\,\dot{\omega}\dot{o}'\,\dot{\epsilon}\chi o\nu r']$ sc. $\epsilon I\lambda\epsilon\nu$. 'He would not have aptured me even while in this state...'
- v. 950. ἐν σαυτῷ γενοῦ] 'Act up to your own character.' renerally ἐν αὐτῷ γενέσθαι = 'to be master of one's self (compos pentis esse). Compare ἔνδον γενοῦ, quoted on v. 896. On ἀλλὰ pe note on v. 228.
 - v. 952. σχημα πέτρας] A periphrasis for πέτρα. Comp.

είσειμι προς σε ψιλός, ούκ έχων τροφήν αλλ' αὐανοῦμαι τώδ' ἐν αὐλίω μόνος, ού πτηνον δρνιν, ούδε θηρ' ορειβάτην τό Γοις έναίρων τοισίδ' άλλ' αὐτὸς τάλας θανών παρέξω δαίθ' ύφ' ών έφερβόμην, καί μ' ους έθήρων πρόσθε θηράσουσι νυν. φόνον φόνου δε ρύσιον τίσω τάλας πρός του δοκούντος ούδεν είδεναι κακόν. όλοιο μή πω, πρίν μάθοιμ' εί και πάλιν γνώμην μετοίσεις εί δε μή, θάνοις κακώς.

ΧΟ, τί δρώμεν: έν σοι και το πλείν ήμας, αναξ. ήδη 'στί και τοις τουδε προσχωρείν λόγοις.

ΝΕ. έμοι μεν οίκτος δεινός έμπέπτωκέ τις 965 τοῦδ' ἀνδρός, οὐ νῦν πρώτον, ἀλλά καὶ πάλαι.

ΦΙ. έλέησον, ω παι, προς θεών, και μή παρής σαυτοῦ βροτοῖς ὅνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕ. οιμοι, τί δράσω; μή ποτ' ἄφελον λιπείν την Σκύρον ούτω τοις παρούσιν άγθομαι. 970 ΦΙ. ούκ εί κακὸς σύ προς κακών δ' άνδρών μαθών εοικας ήκειν αἰσγρά. νῦν δ' ἄλλοισι δούς.

Eur. Alc. 911. $\sigma \chi \tilde{\eta} \mu \alpha \delta \delta \mu \omega \nu$. Aŭ $\theta \iota s = \tilde{\epsilon} \xi d \rho \chi \tilde{\eta} s$, $\pi \acute{\alpha} \lambda \iota \nu = \tilde{\epsilon} \kappa$ δευτέρου. Αὐθις αὖ πάλιν ≃ ἐκ δευτέρου δὴ πάλιν.

v. 953. τροφήν] 'my means of subsistence:' i. e. my bow.

v. 957. θανών-έφερβόμην] Supply έκείνοις before ὑφ' ών $[qy? \vec{a}\phi' \vec{\omega}\nu]$ 'I shall die and furnish food for the creatures by which I used to be supported.' Comp. v. 139.

v. 959. φόνου βύσιον] 'As the penalty of bloodshed.' Προ τοῦ, &c. 'Through him,' &c. Comp. Hom. II. a'. 239. ολτι θέμιστας Πρός Διός εἰρύαται.

v. 961. The opt. μάθοιμι is used by attraction to the opt preceding. Comp. v. 325.

v. 963. ἐν σοί] 'It rests with you.' Comp. Eur. Phœs 1250. Πολύνεικες, έν σοί Ζηνός όρθωσαι βρέτας Τρόπαιον.

v. 968. σαυτοῦ δυειδος | see v. 751.

v. 972. Join ήκειν μαθών (= to have learnt). Comp. έγκα-

955

960

οίς είκος, έκπλει, τάμά μοι μεθείς ὅπλα.

ΝΕ. τί δρώμεν, ανδρες;

ΟΔ.
 ω κάκιστ' ἀνδρων, τί δρᾶς;
 οὐκ εἶ μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;
 975

ΦΙ. οίμοι, τίς ἀνήρ; ἀρ' 'Οδυσσέως κλύω;

'ΟΔ. 'Οδυσσέως, σάφ' ἴσθ', έμοῦγ', δν εἰσορᾶς.

ΦΙ. οίμοι πέπραμαι καπόλωλ. ὅδ ἡν ἄρα ο ξυλλαβών με καπονοσφίσας ὅπλων.

ΟΔ. έγω, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος ομολογω τάδε. 980

ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.

ΟΔ. τοῦτο μὲν, οὐδ' ἢν θέλη, δράσει ποτ' ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ στείγειν ἄμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσί σε.

ΦΙ. ἔμ', δε κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε, οΐδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;

985

 $O\Delta$. ἢν μη ἔρπης ἐκών.

ΦΙ. ὦ Λημνία χθων καὶ τὸ παγκρατές σέλας Ηφαιστότευκτου, ταῦτα δῆτ' ἀνασχεταὶ, εἴ μ' οὖτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;

ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ', ἵν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
 Ζεὺς, ὧ δέδοκται ταῦθ' ὑπηρετῶ δ' ἐγώ.

λῶν ἐλήλυθας, v. 328. "Αλλοισι δοὺς, 'Having yielded to the suggestions of different men.' So ὁ δ' ήδουῆ δοὺς, Eur. Phœn. 21. This sense of δοὺς is peculiarly Attic.

v. 975. Join οὐκ εἶ πάλιν. The future with οὐ and the interrogation stands for the imperat. 'Away with you.' Comp. Antig. 224. Οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεἰς ἄπει;

v. 978. $\delta \delta' \hat{\eta} \nu \hat{a} \rho a$] The expression $\hat{\eta} \nu \hat{a} \rho a$ has the force of the pres. tense in argumentative observations. Cf. Eur. Hipp. 359. $\mathbf{K} \hat{\nu} \pi \rho \iota s \hat{a} \rho' \hat{\eta} \nu \hat{a} \rho s \hat{c} s$.

v. 984. τολμήστατε] A syncopated form of τολμηέστατε.

v. 986. σέλας, &c.] See v. 800.

v. 988. ἐκ τῶν σῶν] 'from your vicinity.' Ἀπάξεται, 'shall cause me to be taken away.'

ΦΙ. ω μισος, οία κάξανευρίσκεις λέγειν θεούς προτείνων τούς θεούς ψευδείς τίθης.

ΟΔ. οῦκ. ἀλλ' ἀληθεῖς. ή δ' όδος πορευτέα.

ΦΙ. οῦ φημ' ἔγωγε.

ΟΔ. φημί. πειστέον τάδε.

ΦΙ. οἴμοι τάλας. ήμας μεν ως δούλους σαφως 995 πατηρ αρ' εξέφυσεν οὐδ' ελευθέρους.

ΟΔ. οὖκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βία.

ΦΙ. οὐδέποτέ γ' οὐδ' ἢν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακὸν, εως ᾶν ἢ μοι γῆς τόδ' αἰπεινον βάθρον. 1000

ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις;

ΦΙ. κρατ' έμον τόδ' αντίκα πέτρα πέτρας ανωθεν αιμάξω πεσών.

ΟΔ. ξυλλάβετε γ' αὐτόν μη 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.

ΦΙ. ω χείρες, οἷα πάσχετ' εν χρεία φίλης νευρας, ὑπ' ἀνδρος τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005 ω μηδεν ὑγιες μηδ' ελεύθερον φρονων, οἷός μ' ὑπῆλθες, ως μ' ἐθηράσω, λαβών

v. 992. $\tau i\theta \eta s$] Vulgo $\tau \iota \theta \epsilon i s$. 'Ubicunque $\tau \iota \theta \epsilon i s$ legitur : legitur ex errore scribarum.' Pors. Eur. Or. 141.

v. 996. δούλους—οὐδ' ἐλευθέρους] 'Slaves, not freemen.' "Αρα = 'So then.' ἄρα is used in drawing an inference.

ν. 997, δμοίους] Supply εξέφυσεν.

v. 1001. $\kappa\rho\bar{a}\tau\alpha$ Wünder denies, in opposition to Hermann, that this word is ever masc. It does not appear that there are any passages which force this gender upon it.

v. 1002. Join $\pi\acute{e}\tau\rho as\ \pi e\sigma \dot{\omega}\nu =$ 'having thrown myself from a rock.' The construction is similar to that noticed at v. 613. The same word is repeated for Tragic effect. Comp. e. g. Phil. 135. Œd. Col. 184.

v. 1003. ἐπὶ τῷδε] 'in his power.'

v. 1004. ἐν χρεία—συνθηρώμεναι] 'Caught by this man while without,' &c. Comp. Soph. Aj. 963. ἐν χρεία δορός.

v. 1007. Wünder adopts Porson's conjecture, οίως.

πρόβλημα σαυτοῦ παίδα τόνδ' ἀγνωτ' ἐμοὶ, ἀναξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ, ὅς οὐδὲν ἤδη πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν, 1010 δῆλος δὲ καὶ νῦν ἐστὶν ἀλγεινως φέρων οῖς τ' ἀγὰ "παθον. ἀλλ' ή κακὴ σὴ διὰ μυχων βλέπουσ' ἀεὶ ψυχή νιν ἀφνα τ' ὅντα κοὐ θέλονθ' ὅμως εῦ προὐδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015, καὶ νῦν ἔμ', ὡ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἤ με προὐβάλου ἄφιλον, ἔρημον, ἄπολιν, ἐν ζωσιν νεκρόν. φεῦ.

όλοιο· καί σοι πολλάκις τόδ εὐξάμην.
άλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ήδύ μοι, 1020
σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, έγῶ δ' ἀλγύνομαι
τοῦτ' αὐθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,

- v. 1011. ἀλγεινῶς φέρων οἶς, &c.] For a similar use of the dative comp. Xen. Hell. vii. 4. 21. μη θαυμάζετε ὅτι χαλεπῶς φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασι. Matthiä (Grammar, 399. c.) quotes similar usages of dative after στέργω, ἀγαπῶ, &c.: and from Cic. Verr. iv. 30. 68. a dative after 'graviter ferre.'
 - v. 1013. διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεί] 'Always watching secretly.' A metaphor borrowed from beasts of prey.
 - v. 1015. προϋδίδαξε] 'has taught thoroughly.' Soph. Aj. 163. γνώμας προδιδάσκειν.
 - v. 1016. δύστηνε] 'abandoned wretch.' Schol. on Soph. El. 121. The English word 'wretch' also bears the double signification of degraded moral and personal states.

συνδήσας νοείς] 'you intend to bind me and,' &c.

v. 1020. $\vec{a}\lambda\lambda\hat{a}-\gamma\hat{a}\rho$] See note on v. 81.

v. 1021. γέγηθας ζῶν] Note on v. 882. ἀλγύνομαι τοῦτο. A feeling towards an object is nearly equivalent to an action upon that object: hence verbs which express such feeling are sometimes followed by the accusative. Comp. Eur. Hipp. 946. Troad. 623. ἐπεκοψάμην νεκρόν.

γελώμενος προς σου τε και των 'Ατρέως δισσών στρατηγών, οίς σύ ταυθ' ύπηρετείς. καίτοι συ μεν κλοπή τε κανάγκη ζυγείς 1025 έπλεις αμ' αυτοίς εμε δε τον πανάθλιον έκοντα πλεύσανθ' έπτα ναυσί ναυβάτην άτιμον έβαλον, ώς σύ φής, κείνοι δὲ σέ. καὶ νῦν τί μ' ἄγετε: τί μ' ἀπάγεσθε: τοῦ γάριν; ος οὐδέν εἰμι καὶ τέθνης ὑμῖν πάλαι. . 1030 πώς, ώ θεοίς έχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι γωλος, δυσώδης: πώς θεοίς εύξεσθ', έμου πλεύσαντος, αίθειν ίρά; πώς σπένδειν έτι; αύτη γαρ ήν σοι πρόφασις έκβαλειν έμέ. κακώς όλοισθ. όλεισθε δ' ήδικηκότες 1035 τον ανδρα τόνδε, θεοίσιν εί δίκης μέλει. έξοιδα δ' ως μέλει γ' έπει ουποτ' αν στόλον

- v. 1023. τῶν ἀτρέως] Comp. τοῦ Ζηνός Ἡρακλέους, v. 943.
- v. 1025. κλοπή τε κανάγκη ζυγείς] 'Compelled by stratagem and force.' See note on v. 72.
- v. 1027. ἐπτὰ ναυσὶ ναυβάτην] Words denoting an army or fleet, and the like, have their datives used without σὺν in the same sense as if that preposition were expressed. Thuc. i. 102. Ἀθηναῖοι ἦλθον—πλήθει οὐκ ὀλίγφ.
 - v. 1028. Construct : κεῖνοι δὲ (φασί) σὲ ἐκβαλεῖν ἐμέ.
- v. 1029. From a comparison of this verse with v. 988. the distinction between the uses of the middle and active verbs. appears to be sometimes almost too slight for discrimination. See also φήνασθαι, v. 944.
 - v. 1032. $\epsilon \tilde{v} \xi \epsilon \sigma \theta'$] Pierson's reading, $\tilde{\epsilon} \xi \epsilon \sigma \tau'$, is an improvement.
 - v. 1034. πρόφασις ἐκβαλεῖν = πρόφασις τοῦ ἐκβαλεῖν. The infinitive is sometimes used substantiyely without the article: as in Thuc. i. 16. Κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι.
 - v. 1036. τὸν ἄνδρα τόνδε = ἐμέ. See note on v. 1.
 - v. 1037. $\dot{\omega}$ s $\mu\dot{\epsilon}\lambda\epsilon\iota$ γ'] $\gamma\epsilon=$ certainly.' $\Sigma\tau\dot{\delta}\lambda o\nu$ is acc. in cognate sense.

επλεύσατ' ἄν τόνδ' οὔνεκ' ἀνδρος ἀθλίου, εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἢγ' ὑμᾶς ἐμοῦ. ἀλλ', ὧ πατρφα γῆ θεοί τ' ἐπόψιοι, 1040 τίσασθε, τίσασθ ἀλλὰ τῷ χρόνφ ποτὲ ξύμπαντας αὐτοὺς, εἴ τι κἄμ' οἰκτείρετε. ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς εἰ δ' ἴδοιμ' ολωλότας τούτανς, δοκοῖμ' ἄν τῆς νόσου πεφευγέναι.

- ΧΟ. βαρύς τε καὶ βαρείαν ο ξένος φάτιν 1045 τήνδ' είπ', 'Οδυσσεῦ, κοὺχ ὑπείκουσαν κακοῖς.
- ΟΔ. πόλλ' αν λέγειν ἔχοιμι προς τα τοῦδ' ἔπη,
 εἴ μοι παρείκοι νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
 οῦ γαρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·
 χῶπου δικαίων κἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
 1050
 οὐκ αν λάβοις μου μαλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
 νικαν γε μέντοι πανταχοῦ χρήζων ἔφυν,
 πλην εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἐκῶν ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτὸν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι.
 ἐᾶτε μίμνειν.
 οὐδέ σου προσχρήζομεν,
 1055
- v. 1039. κέντρου ἐμοῦ] Comp. τίνος χόλου, v. 327. 'An incentive to possess me.'
- v. 1041. ἀλλὰ τῷ χρόνφ ποτὲ] 'At least after such a lapse of time.' Comp. Soph. El. 411. ο θεοί πατρφοι, ξυγγένεσθέ γ' άλλὰ νῦν.
- v. 1044. τῆς νόσου πεφευγέναι] Hom. Od. α'. 18. Οὐδ' ἔνθα πεφευγμένος ἦεν ἀέθλων.
- v. 1048. εἶ μοι παρείκοι] 'If it were convenient.' Thuc. iii. 1. ὅπη παρείκοι. ἐνὸς κρατῶ λόγου, 'I have one thing to say.'
- v. 1049. $o\tilde{v}$ $\gamma a \rho$, &c.] 'Horum verborum sensum non assequor.' Wünder. After this decision it is with great diffidence that I suggest: 'Where men of a particular (= indifferent) character are wanted, I shape my conduct to suit the occasion.'
- v. 1052. χρήζων έφυν] 'I am anxions.' Comp. Œd. B. 9. πρέπων έφυν (= πρέπεις). See also not, on v. 588.

τά γ' ὅπλ' ἔχουτες ταῦτ' ἐπεὶ πάρεστι μὲν Τεῦκρος παρ' ήμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων, ἐγώ θ', δς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί. τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Δῆμνον πατῶν. 1060 ήμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἄν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἥν σ' ἐχρῆν ἔχειν.

ΦΙ. οίμοι τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθείς ἐν ᾿Αργείοις φανεῖ;

ΟΔ. μή μ' αντιφώνει μηδέν, ώς στείχοντα δή. 1065

ΦΙ. ὦ σπέρμ' 'Αχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνής ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;

ΟΔ. χώρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γευυαίός περ ων, ἡμων ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

ΦΙ. ἢ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος, ὧ ξένοι, 1070 λειφθήσομαι δὴ κοὺκ ἐποικτερεῖτέ με;

ΧΟ. δδ' έστιν ήμων ναυκράτωρ ο παίς. δσ' αν ουτος λέγη σοι, ταυτά σοι χήμεις φαμέν.

ΝΕ. ακούσομαι μεν ως εφυν οίκτου πλέως προς τουδ' όμως δε μείνατ', εί τούτω δοκεί, 1075

- v. 1056. $\mu i \nu \tau e$] Comp. the instances quoted by Matthiä, Grammar, § 622.
- v. 1058. Os oluai, &c.] Const. So older (=oik) oluai κάκιον σοῦ κρατύνειν ἀν τούτων μηθὲ κάκιον ἐπιθύνειν ἀν χερί. If older oluai be replaced by its equivalent ἀρνοῦμαι, the use of μηθὲ will be made quite clear.
- v. 1060. Join χαῖρε πατῶν, 'I wish you joy in your walks,' &c.
 - v. 1065. ων στείχοντα δή] 'Forasmuch as I am going.'
- v. 1066, sq. σοῦ φωνῆς προσφθεγκτός] 'Worthy to be addressed by you in speech.' On the personal genitive after προσφθεγτός see note on v. 3. With the other gen. comp. Soph. El. 1002. άλυπος άτης, and Eur. Andr. 460. άθωπευτος γλώσσης.
 - v. 1074. ἀκούσομαι πρός τοῦδ'] 'Shall be represented by him.'

χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεώς στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα. χοῦτος τάχ' ἄν φρόνησιν ἐν τούτψ λάβοι λώω τιν ἡμῖν. νω μὲν οῦν ὁρμώμεθα
ὑμεῖς δ', ὅταν καλώμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080

ΦΙ. οδ κοίλας πέτρας γύαλον

θερμον καὶ παγετώδες, ὧς σ'
οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὧ τάλας,
λείψειν οὐδέποτ', αλλά μοι
καὶ θνήσκοντι συνοίσει.

1085

σίμοι μοί μοι.

είθ αιθέρος άνω

ώ πληρέστατον αῦλιον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;

1090

- v. 1076. τὰ ἐκ νεω's] 'What belongs to the ship,' scil. 'What has been brought ashore from the ship.'
- v. 1079. ὁρμώμεθα] So Elmsley for ὁρμώμεθον. Comp. e.g. Soph Ant. 58, sqq. Buttm. (Lexilog. in v. χραισμεῖν) proves that the dual and plural numbers were originally expressed by the same form; to which circumstance the origin of the present construction may be traced.
- v. 1080. ὁρμᾶσθαι ταχεῖε] Inf. for imperat. On ταχεῖε, see note on v. 808.
- v. 1085. και θνήσκοντι συνοίσει] 'Thou shalt be with me even when I am dead:' i. e. 'As in my life we were associated, so shall we be in my death.' This sense of the pres. part. θνήσκοντι is well defended by Wünder, who compares φονεύειν (= interficere and interfectorem esse), &c.
- v. 1089. $\tau i\pi \tau e \ (=\tau i \ \pi o \tau e)$ 'what ever?" To $\kappa a \tau$ ' $\tilde{\eta} \mu a \rho$ = 'my daily sustenance.'
- v. 1090. τοῦ = τίνοι: σιτονόμου ἐλπίδοι = expectation of nourishment. On the double interrogative see v. 244.
 - v. 1092. The only chance of sense in this passage depends

πτωκάδες οξυτόνου δια πνεύματος έλωσί μ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω. ΧΟ, σύ τοι, σύ τοι κατηξίωσας, 1095 ω βαρύποτμ', ούκ άλλοθεν έγει τύγα ταδ απο μείζονος. εὖτέ γε παρον φρονήσαι, τοῦ λώονος δαίμονος είλου το κάκιον έλειν. 1100 ΦΙ. ω τλάμων, τλάμων ἄρ' έγω καὶ μόγθφ λωβατὸς, δς ήδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον ανδρών είσοπίσω τάλας 1105 ναίων ένθαδ' όλουμαι. alaî, alaî, ου φορβάν έτι προσφέρων. ού πτανών απ' έμων όπλων κραταιαίς μετά γερσίν 1110 ισχων αλλά μοι άσκοπα κρυπτά τ' έπη δολερας ύπέδυ φρενός. ίδοίμαν δέ νιν.

on the very doubtful rendering of πτωκάδες by 'whirlwinds' or something similar. δξυτόνου διὰ πνεύματος='with a shrill blast.' For Ίσγω Wünder reads ἀρκῶ.

v. 1095. σύ τοι κατηξίωσας] 'You have resolved for yourself.' Join ἄλλοθεν ἀπό μείζονος = 'from elsewhere, from a superior power.'

v. 1100. τοῦ λφονος, &c.] 'You have chosen to have the inferior rather than the more desirable fortune.' The word είλου contains in itself the notion of comparison, whence the genitive δαίμουος. Comp. Hom. II. α'. 117. Βούλομ' έγω λαόν σῶν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Soph. Aj. 1357.

v. 1104. δε ήδη, &c.] Const. δε ήδη ένθάδε όλουμαι, μετ ουδένος άνδρος υστερον έσοπίσω τάλας ναίων. Schol.

v. 1109, sq. οὐ πτανῶν, &c.] Const. οὐκ ἴσχων μετα χερσίν κραταιαῖς (in resistless hands) φορβάν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων πτανῶν.
v. 1111. ἄσκοπα] 'crafty;' lit. 'that could not be foreseen.'

τον τάδε μησάμενον, τον ίσον χρόνον εμάς λαγόντ' ανίας.

1115

ΧΟ. πότμος, πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγερὰν ἔχε

δύσποτμον άραν έπ' άλλοις.

1120

καὶ γαρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μη φιλότητ' ἀπώση.

ΦΙ. οΐμοι μοι, καί που πολιᾶς

πόντου θινός εφήμενος,

γελά μου, χερί πάλλων ταν εμαν μελέου τροφαν, ταν ουδείς ποτ' εβάστασεν. 1125

ω τόξον φίλον, ω φίλων χειρών εκβεβιασμένου,

η που έλεινον όρᾶς, φρένας εί τινας

1130

έχεις, τον Ήρακλειον ἄθλιον ὧδέ σοι

ούκ έτι γρησόμενον το μεθύστερον

- v. 1116. πότμος ἔσχε σε τάδε] 'Has brought you to this sate.' Wünder compares Æsch. Pers. 750. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν Εἶχε παῖδ' ἐμόν. The sense of ἔχε, 'direct,' immediately following is somewhat similar to this. Join δόλος ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς = 'A trick played by me.'
- v. 1121. μη φιλότητ' ἀπώση] 'That you reject not our friendship' (which your curses, if continued, will force us to withdraw).
- v. 1123. To avoid the repetition of the same final sound the adj. πολιὸς is made to agree with θινὸς rather than with πόντου, to which it properly belongs.
 - v. 1125. γελα, sc. ὁ 'Οδυσσεύς.
- v. 1126. ἐμὰν μελέου] Comp. Œd. Col. 344. τὰμὰ δυστήνου κακά. The Latin possessive adj. is constructed in the same way.
 - v. 1130. ἐλεινον ὁρᾶs] 'with pity thou lookest on ...'
 - v. 1131. του 'Ηράκλειου] 'the friend of Hercules.'

άλλ' έν μεταλλαγή πολυμηγάνου ανδρός έρέσσει, όρων μέν αίσγρας απάτας, στυγνόν τε έγθοδοπον, μυρί ἀπ' αἰσχρών ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ euńσατ * *. ΧΟ, ανδρός τοι το μέν εδ δίκαιον είπειν 1140 εἰπόντος δὲ μη φθονεραν έξωσαι γλώσσας όδύναν. κείνος δ' είς άπο πολλών ταγθείς τοῦδ' έφημοσύνα κοιναν ήνυσεν ές Φίλους αρωγάν. 1145 ΦΙ. Ε πταναί θήραι γαροπών τ' έθνη θηρών, ους όδ' έγει χώρος οὐρεσιβώτας, φυγά μ' ουκ έτ' απ' αυλίων πελατ' ου γαρ έχω γεροίν 1150

- v. 1134. ἐν μεταλλαγή—ἐρέσσει] 'Thou art handled by a different and wily master.'
 - v. 1136. $\dot{o}\rho \hat{\omega} \nu$ (= $\dot{o}\rho \dot{a}o\nu$) agrees with $\tau \dot{o} \xi o\nu$.
- v. 1139. Const. μυρία κακὰ ἀνατέλλουθ', &c.] 'Causing to arise (i.e. creating) innumerable evils for me by disgraceful means.' There is a hiatus after ἐμήσατ'.
- v. 1140. dνδρός, &c.] 'Excellence in (lit. the good part of) a man is to speak justly, and when he has spoken it not to,' &c.: elπόντος being the genitive absolute, instead of the accusative which the construction would require. Examples of this construction occur in Thucydides and other prose writers.
 - v. 1143. κεῖνος = Neoptolemus : τοῦδ' = Ulysses.
 - v. 1147. Const. οθε οθρεσιβώτας (acc. plur.) όδε χώρος έχει.
- v. 1149. $\phi v\gamma\hat{q} \pi \epsilon \lambda \hat{a}\tau'$] The Scholiast's view of this passage is perhaps the best: 'Ye will no longer approach me from your haunts so as to fly away from me' (again, but ye will now approach to take your revenge upon me for the slaughter I have made among you).

ταν πρόσθεν βελέων άλκαν,
δ δύστανος έγω τανύν.

άλλ' άνέδην ὅδε χώρος ἐρύκεται,
οὐκ ἔτι φοβητὸς ὑμῖν.
ἔρπετε, νῦν καλὸν

1155

αντίφονου κορέσαι στόμα προς χάριυ έμας σαρκός αἰόλας. ἀπο γαρ βίου αὐτίκα λείψω.

πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὧδ ἐν αὕραις τρέφεται, 1160

μηκέτι μηδενός κρατύνων όσα πέμπει βιόδωρος αία:

(Ο. προς θεών, εἴ τι σέβει ξένου, πέλασσου εὐνοία πάσα πελάταν
 ἀλλα γνώθ, εὖ γνώθ ὅτι σοὶ 1165 κῆρα τάνδ ἀποφεύγειν.
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαὴς δ΄ ἔγειν μυρίον ἄχθος, ῷ Ευνοικεῖ.

v. 1153. ἀνέδην ἐρύκεται] 'Is carelessly guarded.'

v. 1155. νῦν καλόν] sc. ἐστι, 'Now is there an oppormity.'

v. 1156. πρὸς χάριν] 'According to your pleasure.' So

v. 1160. ἐν αδραις τρέφεται] 'lives on air.' Comp. ἐν ταῖς, v. 60, with note.

v. 1163. πέλασσον, &c.] 'Approach him who approaches a with perfect good will:' i.e. 'meet half way our advances friendship.'

v. 1165. σοί cannot be placed in the sentence independently · ἐν σοί ἀστι. The syntax therefore is improved by the subtration, after many editors, of σόν.

w. 1167. βόσκειν] Comp. v. 318. 'Αδαής δ', &c. 'And it ows not how to support the manifold weight of grief with fich it is united.'

ΦΙ. πάλιν, πάλιν παλαιον ἄλγημ' ὑπέμνασας, ω 116(λώστε των πριν ἐντόπων.

τί μ' ώλεσας; τί μ' εἴργασαι;

ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;

ΦΙ. εὶ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγεράν

Τρφάδα γαιαν μ' ήλπισας άξειν.

117

ΧΟ. τόδε γαρ νοώ κράτιστον.

ΦΙ. ἀπό νύν με λείπετ' ήδη.

ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταθτα παρήγγειλας, εκόντι τ πράσσειν.

ἴωμεν, ἴωμεν,

ναος ίν' ήμιν τέτακται.

1180

ΦΙ. μή, προς αραίου Διός, έλθης, ικετεύω.

XO.

μετρίαζε

ΦΙ. ω ξένοι.

μείνατε, προς θεών.

118

ΧΟ. τί θροείς;

ΦΙ. αἰαῖ, αἰαῖ δαίμων, δαίμων. ἀπόλωλ' ὁ τάλας.

ω πους, πους, τί σ' ἔτ' ἐν βίω τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;

v. 1170. $\pi \dot{\alpha} \lambda \nu \nu$, &c.] 'You have again called to my mind i.e. by again advising me to go to Troy.

v. 1171. $\tau\hat{\omega}\nu \pi\rho\hat{\nu}\nu \hat{\epsilon}\nu\tau\hat{\sigma}\pi\omega\nu$] 'Of those who have yet visite the place.'

v. 1174, sq. εἰ-ηλπισας] 'In having expected.'

v. 1180. vade 'l', &c.] 'To the parts of the ship in whic our places have been assigned to us.'

v. 1183. $\mu\eta$ š $\lambda\theta\eta$ s] 'depart not.' Comp. š $\rho\chi$ e $\tau\alpha\iota$, v. 4: $\Pi\rho\delta$ s d $\rho\alpha$ lov $\Delta\iota\delta$ s, 'by the Zeus who presides over curses:' i. lest I should invoke him against you.

v. 1188, sq. τί σε τεύξω] 'What am I to do with you?' Th construction is similar to that of εῦ, κακῶς ποιεῖν τινά.

ω ξένοι, έλθετ' ἐπήλυδες αὐθις. 1190 ΙΟ. τί ρέξοντες αλλοκότω γνώμα των πάρος, ών προυφαινές; Η. ούτοι νεμεσητον, αλύοντα γειμερίφ λύπα καὶ παρά νοῦν θροεῖν. 1195 ΙΟ. βαθί νυν, ω τάλαν, ώς σε κελεύομεν. Ν. οὐδέποτ', οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον, ουδ' εί πυρφόρος αστεροπητής βροντάς αυγαίς μ' είσι φλογίζων. έρρετω Ίλιον, οί θ' υπ' εκείνω 1200 πάντες όσοι τόδ έτλασαν έμου ποδός άρθρον åπώσαι. αλλ' & ξένοι, εν γέ μοι είχος ορέξατε.

ΚΟ. ποιον έρεις τόδ' έπος;

Ν. ξίφος, εἴ ποθεν,

η γένυν, η βελέων τι, προπέμψατε. 1205

(Ο. ώς τίνα ρέξης παλάμαν ποτέ;

Ν. κρατ' ἀπο πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερίτους, φονα νόος ήδη.

10. τί ποτε;

1210

)Ι. (Ο. ποῖ γᾶς; πατέρα ματεύων.

- v. 1191, sq. τί ρέξοντες, &c.] 'To do what with a different urpose from the former orders which you gave.'
- v. 1194. ἀλύοντα] Supply τινα and comp. ἀλύει, v. 174. [ειμερίφ λύπα = 'in a storm of grief.'
- v. 1204. εἶ ποθεν] 'from some quarter or other:' the full xpression is εἶ ποθεν προπέμψαι δύνασθε.
 - v. 1207. ως τίνα, &c.] The metre is defective.
- v. 1208. $\pi \acute{a}\nu \tau a$ is to be joined with ${\mathring{a}}\rho \theta \rho a$, not with $\kappa \rho {\mathring{a}}\tau a$. In the gender of $\kappa \rho {\mathring{a}}\tau a$ see note on v. 1001. $\Phi o \nu {\mathring{a}}=$ 'is reedy for death.'

ΦΙ. ἐς "Αιδου

οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.

ਔ πόλις, ὦ πόλις πατρία,

πῶς ᾶν εἰσίδοιμί σ' ἄθλιός γ' ἀνηρ,

ὄς γε σὰν λιπών ἰερὰν λιβάδ',

ἐγθροῖς ἔβαν Δαναοῖς

121

122

122

αρωγός, ετ, ουδεκ είπι

ΧΟ. έγω μεν ήδη και πάλαι νεως όμοῦ στείχων αν ήν σοι της έμης, εἰ μη πέλας 'Οδυσσέα στείχοντα τόν τ' 'Αχιλλέως γόνον προς ήμας δεῦρ' ιόντ' έλεύσσομεν.

ΟΔ. ούκ αν φράσειας ήντιν αῦ παλίντροπος κέλευθον ἔρπεις ώδε σὺν σπουδή ταχύς;

κελευσον ερπεις ωσε συν σπουση ταχυς; ΝΕ. λύσων δο' εξήμαρτον εν τῷ πρὶν γρόνω.

ΟΔ. δεινόν γε φωνείς ή δ' αμαρτία τίς ήν;

ΝΕ. ήν σοι πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ

ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὕ σοι πρέπον;

ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις έλών.

ΟΔ. τον ποιον; ω μοι μων τι βουλεύει νέον;

ΝΕ, νέον μὲν οὐδέν· τῷ δὲ Ποίαντος τόκφ 123

v. 1214. $\pi \hat{\omega} \hat{s} \hat{a} v$] See note on v. 994. "Os $\gamma \epsilon$, see v. 600.

v. 1215. σὰν ἱερὰν λιβάδα] i.e. the Sperchius.

v. 1218. καὶ πάλαι] comp. v. 968. οὐ νῦν πρῶτον ἀλλὰ κι πάλαι. 'Ομοῦ in Attic Greek is frequently used for ἐγγύ Soph. Œd. R. 1007.

v. 1219. στείχων αν ἢν] 'I should have been in the cours of my journey...'

v. 1222. οὐκ ἀν φρασείας] See v. 674, and note.

v. 1224. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον] 'To make good the fault had committed.'

v. 1226. Supply $\eta\mu\alpha\rho\tau\sigma\nu$, or $\epsilon\pi\rho\alpha\xi\alpha$ from $\epsilon\pi\rho\alpha\xi\alpha$ s in 1227.

v. 1227. ὧν οῦ σοι πρέπον=ἐκείνων ἔργων, ἃ οὐ πρέπο ἢν σοι πρᾶξαι. Comp. Œd. R. 862. οὐδὲν γὰρ ᾶν πράξαι, ἄν, ὧν οῦ σοι φίλον. DΔ, τί γρημα δράσεις; ώς μ' υπηλθέ τις φόβος. ΝΕ. παρ' ούπερ έλαβον τάδε τὰ τόξ', αύθις πάλιν 🕰 🐱 Ζεῦ, τί λέξεις; οὕ τί που δοῦναι νοεῖς; ΝΕ. αἰσγρώς γαρ αὐτα κου δίκη λαβών έγω. 🕰 προς θεών, πότερα δή κερτομών λέγεις τάδε ; 1235 ΚΕ. εἰ κερτόμησίς έστι τάληθη λέγειν. ΟΔ, τί φης, 'Αγιλλέως παι; τίν' είρηκας λόγον; ΝΕ, δίς ταύτα βούλει και τρίς άναπολείν μ' έπη; 0Δ αργήν κλύειν αν ουδ' απαξ εβουλόμην. ΝΕ. εν νου επίστω, πάντ ακήκοας λόγον. 1240 DΔ έστιν τις, έστιν ός σε κωλύσει το δραν. ΝΕ, τί φής; τίς έσται μ' ούπικωλύσων τάδε; ΟΔ Εύμπας 'Αγαιών λαός έν δε τοισδ' έγω. ΝΕ. σοφος πεφυκώς ουδεν έξαυδας σοφόν. DΔ συ δ' ούτε φωνείς ούτε δρασείεις σοφά. ΝΕ. άλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε. ΟΔ. καὶ πώς δίκαιον, ά γ' έλαβες βουλαίς έμαις, πάλιν μεθείναι ταῦτα;

Την άμαρτίαναἰσχρὰν άμαρτών ἀναλαβεῖν πειράσομαι.

v. 1234. alσχρῶς γάρ, &c.] 'Yes, for,' &c.

v. 1233. οὖ τί που] 'Surely you do not.'

v. 1239. ἀρχὴν] 'at all;' literally 'at first.' Comp. Soph. Int. 92. τὴν ἀρχὴν is also thus used Plato, Apol. Soc. p. 29.

v. 1240. εὐ ἐπίστω] 'Be well assured' (that I will return be bow). Πάντ' ἀκήκοας λόγον: a formula intimating that leoptolemus will not discuss the matter any furthur. See oph. Aj. 480.

v. 1241. $\tau \delta \ \delta \rho \hat{a} \nu$] On the article with infin. see note on 118.

v. 1249. ἀναλαβεῖν] 'to correct.' Eur. Ion, 426. τὰς πρίν καλαβεῖν ἀμαρτίας. With which compare a similar use of at. 'reprehendere' and the German 'zurücknehmen.'

ΟΔ. στρατον δ' 'Αχαιών ου φοβεῖ, πράσσων τάδε ; ΝΕ. ξυν τῷ δικαίῳ τον σον ου ταρβῶ φόβον. 1251 ἀλλ' ουδέ τοι σῆ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.

ΟΔ. οῦ τἄρα Τρωσὶν, ἀλλὰ σοὶ μαγούμεθα.

ΝΕ. ἔστω τὸ μέλλον. χεῖρα δεξιὰν ὁρậς κώπης ἐπιψαύουσαν;

125

- ΟΔ. ἀλλὰ καμέ τοι ταὐτον τόδ ὅψει δρῶντα, κοῦ μέλλοντ ἔτι. καίτοι σ' ἐάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ λέξω τάδ' ἐλθῶν, ὅς σε τιμωρήσεται.
- ΝΕ. ἐσωφρόνησας κᾶν τὰ λοίφ' οὕτω φρονῆς, ἴσως ᾶν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. 1260 σὰ δ', ὧ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω, ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
- ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ΐσταται βοῆς; τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
- v. 1251. ξὺν τῷ δικαίῳ, &c.] 'Thanks to justice, I enter tain not the fear which you endeavour to inspire me with;' οι 'the fear which you feel.' Comp. Soph. Aj. 1125. ξὺν τι δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν.
- v. 1252. This verse has not a genuine look: it is considere spurious by Wünder. $\sigma \hat{\eta} \chi \epsilon \iota \rho l = '$ by the use of violence o your part.'
 - v. 1253. of $\tau \tilde{a} \rho a = o \tilde{b} \tau o i \tilde{a} \rho a$.
- ν. 1256. οὐ μέλλοντ'] 'without delay.' After v. 1268. exiUlysses.
- v. 1260. ἐκτὸς κλαυμάτων, &c.] 'to avoid misfortunes: (κλαυμάτων = πημάτων, the effect being put for the cause This phrase frequently occurs. Comp. Æsch. Prom. 271. ἐτις πημάτων ἔξω πόδα Ἔχει: and see Blomfield, Gloss.
- v. 1262. ἀμείψαs] 'having left' (literally 'changed'). S Lat. 'mutare.' 'Cœlum non animum mutant, qui trans mai currunt.'
- v. 1264. τοῦ κεχρημένοι;] 'In want of what?' This sens of κεχρημένος is more common in Epic poetry. Horn. Oc i. 13.

ώ μοι κακόν το χρήμα. μών τί μοι μέγα 1265 πάρεστε πρός κακοισι πέμποντες κακόν;

ΝΕ. θάρσει λόγους δ' ἄκουσον οῦς ῆκω φέρων.

 δέδοικ' ἔγωγε, καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.

ΝΕ. ούκουν ενεστι και μεταγνώναι πάλιν;

1270

1280

ΦΙ, τοιούτος ήσθα τοῖς λόγοισι χώτε μου τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστὸς, ἀτηρὸς λάθρα.

ΝΕ. άλλ' οῦ τι μη νῦν βούλομαι δέ σου κλύειν, πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν, ι ιδί η πλεῖν μεθ ήμων.

ΦΙ. παῦε, μη λέξης πέρα. 1275 μάτην γαρ αν είπης γε πάντ' εἰρήσεται.

ΝΕ. ούτω δέδοκται;

ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.

ΝΕ. άλλ' ἤθελον μεν ἄν σε πεισθῆναι λόγοις ἐμοῖσιν' εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων κυρῶ, πέπαυμαι.

ΦΙ. πάντα γαρ φράσεις μάτην.
οὐ γάρ ποτ' εῦνουν την ἐμην κτήσει φρένα,

v. 1265. κακὸν τὸ χρῆμα] Hermann here notices a play upon words: χρῆμα being used with direct reference to κεχρημένοι. 'That which you want is evil.'

v. 1268. ἐκ λόγων καλῶν] 'By specious propositions.' Comp. v. 91.

1273. ἀλλ' οὅτι μὴν νῦν] scil. τοιοῦτος ἔσομαι.

v. 1275. тайе] scil. σеаυто́у.

v. 1276. elρήσεται] On this form of fut. pass. see v. 48.

v. 1277. $\kappa al - \lambda \acute{e} \gamma \omega$] 'Yes, know that it is so more than I assert.' A hyperbolical method of expressing determination. If $al - \gamma e$.

v. 1280. πέπαυμαι] 'I have done at once.' The perf. is used for the future to express the immediate consequence of the action spoken of. Compare δλωλα, v. 76.

όστις γ' έμοῦ δόλοισι τον βίον λαβων ἀπεστέρηκας. κἆτα νουθετεῖς έμὲ έλθων, ἀρίστου πατρος αἴσχιστος γεγώς. ὅλοισθ', ᾿Ατρεῖδαι μέν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285 ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ.

1290

NE. μη 'πεύξη πέρα· δέχου δὲ χειρος ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

ΦΙ. πως είπας; άρα δεύτερον δολούμεθα;

ΝΕ. απώμοσ' αγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας.

ΦΙ. & φίλτατ' εἰπων, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. ΝΕ, τοῦργον παρέσται Φανερόν, ἀλλά δεξ

ΝΕ. τουργον παρέσται φανερόν. άλλα δεξιαν πρότεινε χειρα, και κράτει των σων οπλων.

ΟΔ. έγω δ' απαυδώ γ', ως θεοί ξυνίστορες, υπέρ τ' Ατρειδών τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ. ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα; μῶν 'Οδυσσέως 1295

έπησθόμην ;

ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὁρᾶς, ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί ἀποστελῶ βία, ἐάν τ' ᾿Αχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλη.

ΦΙ. ἀλλ' οῦ τι χαίρων, ἢν τόδ' ὀρθωθῆ βέλος.

ΝΕ. α, μηδαμώς, μη προς θεών, μεθης βέλος. 1300

v. 1282. $\tau \partial \nu \beta (\nu r)$ 'my means of subsistence.' Comp. $\tau \partial \nu \tau \rho \phi \alpha \dot{\nu}$, v. 1126. See also v. 931.

v. 1285. 'Ατρεῖδαι—ἔπειτα δὲ] 'The sons of Atreus first and foremost, after them,' &c.

v. 1289. απώμοσ'] 'I swear that you are not being deceived. 'Απομνύναι and ἐπομνύναι signify respectively to deny and assert a thing upon oath. On the use of the aorist see Buttm. Gr. § 137.

v. 1293. ώς θεοί ξυνίστορες] 'As heaven is conscious:' i. e. I call heaven to witness.

v. 1299. οῦτι χαίρων] Soph. Œd. R. 368. ἢ καὶ γεγηθως ταῦτ' deì λέξειν δοκεῖς; Both participles may be rendered 'with impunity.'

ΦΙ. μέθες με, προς θεών, χείρα, φίλτατον τέκνον. ΝΕ. οὐκ ἄν μεθείην.

ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς; ΝΕ, ἀλλ' οὕτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὕτε σοὶ καλόν.

'ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ, τοὺς τῶν 'Αχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς 1306 ὅντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.

ΝΕ. είεν. τὰ μὲν δη τόξ' ἔχεις, κοὺκ ἔσθ' ὅτου ὀργην ἔχοις ᾶν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.

ΦΙ. ξύμφημι. την φύσιν δ' ἔδειξας, ω τέκνον, 1310 έξ ης ἔβλαστες οὐχὶ Σισύφου πατρος, ἀλλ' έξ 'Αχιλλέως, δς μετὰ ζώντων θ' ὅτ' ην ηκου ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.

ΝΕ. ήσθην πατέρα τε τον έμον εύλογοῦντά σε,

v. 1301. μέθες με χεῖρα] This construction of two cases with a verb, the former of which denotes the whole body spoken of and the latter the particular part meant, is called by Grammarians σχῆμα καθ' ὅλον καὶ μέρος. Examples are abundant.

ν. 1302. οὐκ ἀν μεθείην = οὐ μεθήσω.

v. 1303. $d\phi \epsilon i \lambda \sigma v$] 'Hast taken away (the opportunity),' i.e. 'prevented.' Hence it is followed by $\mu \eta$, like those verbs which contain a negative notion.

v. 1306, sq. κακούς—αἰχμην] 'ignavos esse ad pugnam.'

v. 1311. $\dot{\epsilon}\xi$ $\dot{\eta}s$ $\dot{\epsilon}\beta\lambda\alpha\sigma\tau\sigma s$] When a vowel precedes a union of one of the middle vowels (β, γ, δ) with any liquid except ρ (whether they occur in the same or different words), it is made long. Comp. $\dot{\eta}$ $\pi\hat{a}\sigma\hat{a}$ $\beta\lambda\hat{a}\beta\eta$, v. 622. The text affords one of the very few exceptions to this rule.

v. 1313. ήκου' ἄριστα] 'had an excellent name.' νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων = νῦν δὲ [ἀκούει ἄριστα ὅτε μετὰ] τῶν τεθνηκότων [ἐστίν].

v. 1314. On the acc. of the object after ησθην comp. note on v. 1021. Comp. Soph. Aj. σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω. Wakefield quotes acc. after gaudere (Stat. Theb. iv. 231), after pallere (Hor. Od. iii. 27. 26), ardere (Hor. Od.)

αὐτόν τέ μ' ών δέ σου τυγεῖν ἐφίεμαι 1315 ακουσον, ανθρώποισι τας μέν έκ θεών τύγας δοθείσας έστ' αναγκαῖον φέρειν όσοι δ' έκουσίοισιν έγκεινται βλάβαις. ώσπερ σύ, τούτοις ούτε συγγνώμην έγειν δίκαιον εστιν ουτ' εποικτείρειν τινά. 1320 συ δ' ηγρίωσαι, κούτε σύμβουλον δέγει. έάν τε νουθετή τις εὐνοία λέγων. στυγείς, πολέμιον δυσμενή θ' ήγούμενος. όμως δὲ λέξω. Ζήνα δ' ὅρκιον καλῶ. καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενών ἔσω. 1325 σύ γάρ νοσείς τόδ' άλγος έκ θείας τύγης. Χρύσης πελασθείς φύλακος, δς τον ακαλυφή σηκον φυλάσσει κρύφιος οἰκουρων ὄφις. και παθλαν ζοθι τησδε μή ποτ' έντυγείν

v. 1321. κοὖτε—τε] Kai couples the two sentences; and οὖτε—τε join the two parts of the latter.

v. 1325. γράφου φρενῶν ἔσω] 'Write them in thy heart.' A frequent metaphor. Comp. Æsch. Prom. 814. "Ην ἐγγράφου σὰ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν, and Blomfield's Glossar.

v. 1326. νοσεῖς τόδ' ἄλγος] The acc. follows the verb in a cognate sense.

v. 1327. Χρύσης πελασθείς φύλακος] 'Having approached the guardian of Chryse:' i.e., as it is explained in the next lines, 'the serpent which guarded her altar.' This refers to the legend that Philoctetes was punished for pointing out to the Greeks the hidden altar of Chryse. See the metrical argument to this play.

v. 1328. $\sigma\eta\kappa\delta\nu$] 1° the enclosure; 2° the thing enclosed: hence 'the altar,' which was surrounded by a hedge.

v. 1329. ἴσθι μήποτ' ἐντυχεῖν] ἐντυχοῦσαν would be more in accordance with common usage: but Matthiä (Gr. Gr. 549, 6. Obs. 2) has collected many instances of the construction in the text: e.g. Thucyd. vi. 59. The aor. infinitive is frequently used as if its sense bore some affinity to that of the future: the action being considered, though future, as certain of occur-

νόσου βαρείας, ώς αν αὐτὸς ήλιος 1330 ταύτη μὲν αἴρη, τῆδε δ' αὖ δύνη πάλιν, πρὶν αν τὰ Τροίας πεδί' ἐκών αὐτὸς μόλης, καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχών ᾿Ασκληπιδῶν νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα ξὐν τοῖσδε τόξοις ξύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. ώς δ' οἶδα ταῦτα τῆδ' ἔχοντ' ἐγωὶ φράσω. 1336 ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλοὺς, "Ελενος ἀριστόμαντις, δς λέγει σαφῶς ώς δεῖ γενέσθαι ταῦτα καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι, ως ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστώτος θέρους 1340 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν ἢ δίδωσ' ἐκών κτείνειν ἐαυτὸν, ῆν τάδε ψευσθῆ λέγων. ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγγώρει θέλων.

rence. Thus it is sometimes used with ἐλπίζω and similar expressions. The use of the genitive after ἐντυγχάνω is of rare occurrence; but here, as in v. 729 (παιδός ὑπαντήσας, see note), the compound verb has the construction of the simple one. Const. ἶσθι παῦλαν μήποτ' ἐντυχεῖν τῆσδε νόσου, 'that relief will never come to this disease.'

v. 1331. αἶρη] The transitive verb is here used intransitively, as ἀνέγεω Soph. Œd. R. 174.

v. 1333. καl—'Ασκληπιδών] On έντυχών with gen. see v. 1329. 'Ασκληπιάδης and 'Ασκληπίδης are forms of the same patronymic; as Χαλκωδοντιάδης (Hom. II. β'. 541) and Χαλκωδοντίδης (Eur. Ion, 59). Τῶν 'Ασκληπιδών is a generic term for 'physicians.' Comp. παΐδες 'Ηφαίστου, Æsch. Eum. 13.

v. 1334. νόσου μαλαχθης] Here the genitive follows the implied meaning of the verb μαλάσσεσθαι; which, as it is applied in the text, is 'to be set free from.' Eur. Phœn. 1028. νόσου τήνο' ἀπαλλάξω χθόνα. Comp. also the double constructions of the Lat. verbs 'circumdo,' 'induo,' &c.

v. 1340. θέρους] On this gen. see note on v. 821.

 v. 1341. Const. ἢ ἐκῶν δίδωσιν ἐαυτὸν [ὥστε τινὰ] κτείνειν, 'Freely offers himself for some one to kill him.'

καλή γαρ ήξπίκτησις, Έλλήνων ένα κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μεν παιωνίας 1345 είς γειρας έλθειν είτα την πολύστονον Τροίαν έλόντα κλέος υπέρτατον λαβείν. ΦΙ. ω στυγνός αίων, τί με, τί δητ' έγεις άνω βλέποντα κούκ άφηκας είς Αιδου μολείν; οίμοι, τί δράσω; πως άπιστήσω λόγοις 1350 τοίς τουδ', δς εύνους ών έμοι παρήνεσεν: αλλ' εἰκάθω δῆτ': εἶτα πῶς ο δύσμορος είς φως τάδ' έρξας είμι; τώ προσήγορος; πως, ω τὰ πάντ' ιδόντες άμφ' έμου κύκλοι ταῦτ', έξανασχήσεσθε τοῖσιν 'Ατρέως έμε Ευνόντα παισίν, οι μ' απώλεσαν; πως τώ πανώλει παιδί τώ Λαερτίου:

v. 1344, sq. ἕνα κριθέντ' ἄριστον] ἕνα ἄριστον = 'by far the best.' Comp. Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. So also unus in Lat.

ου γάρ με τάλγος των παρελθόντων δάκνει

- v. 1345, sq. τοῦτο μὲν—εἶτα] 'In the first place—then.' Soph. Antig. 63. τοῦτο μὲν—ἔπειτα δέ. Œd. Col. 441. τοῦτο μὲν—οὶ δέ. Antig. 165. τοῦτο μὲν—τοῦτ' αῦθις.
 - ν—οι δε. Antig. 165. τουτο μέν—τουτ΄ αύθις. v. 1349. άφῆκας—μολεῖν] i.e. ὥστε μολεῖν.
- v. 1350. πῶς ἀπιστήσω;] 'How am I to disobey?' Œd. R. 625. ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὰ πιστεύσων λέγεις.
- v. 1352. $d\lambda\lambda'$ ε $l\kappa d\theta \omega$ $\delta \hat{\eta} \tau'$] 'Well, am I to yield then?' i.e. 'Suppose I yield.' Eur. Or. 779. $d\lambda\lambda'$ $\delta \hat{\eta} \tau'$ ε $\lambda \theta \omega$;
- v. 1353. els $\phi \hat{\omega}$ s] So Cic. uses 'in luce' for 'before the face of men.'
 - τῷ προσήγορος] 'With whom shall I converse?'
- v. 1354. $\vec{\omega}$ τὰ πάντ'—κύκλοι] 'Ye eyes that have seen all that has been done with me.'
- v. 1355. Wünder, ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν ᾿Ατρέως, το.: where τοῖσιν—ἀπώλεσαν are exegetical of ταῦτα.
- v. 1357. τῷ Λαερτίου] Brunck, τοῦ Λαερτ. 'Articulum raro propriis nominibus præfigunt Tragici.' Pors. Phæn. 145.

άλλ' οξα γρή παθείν με πρός τούτων έτι δοκώ προλεύσσειν. οίς γάρ ή γνώμη κακών μήτηρ γένηται, τάλλα παιδεύει κακά. καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔγω τόδε. γρην γάρ σε μήτ αὐτόν ποτ ές Τροίαν μολείν, ήμας τ' απείργειν, οί γέ σου καθύβρισαν, πατρός γέρας συλώντες. Γοι τον άθλιον Αιανθ οπλων σου πατρος νστερον δίκη 'Οδυσσέως έκριναν. Τείτα τοῖσδε σύ 1365 εί ξυμμαγήσων, καμ' αναγκάζεις τάδε; μή δήτα, τέκνον άλλ' α μοι ξυνώμοσας, πέμλον προς οίκους καντός έν Σκύρω μένων έα κακώς αὐτούς ἀπόλλυσθαι κακούς. γούτω διπλην μεν έξ έμου κτήσει γάριν, 1370 διπλην δε πατρός κου κακούς επωφελών δό Ες ομοιος τοις κακοίς πεφυκέναι.

ΝΕ, λέγεις μεν εἰκότ' άλλ' ὅμως σε βούλομαι

- v. 1360. ols yap, &c.] 'For in whomsoever principle is the origin of evil deeds, it makes them adepts in every other kind of wickedness.'
- v. 1362. καὶ—τόδε] Pors. Eur. Or. 614. objects to καὶ—δὲ, and proposes $\pi \alpha i$. Translate: 'I am astonished at this in you.' On the const. of exa with part. comp. v. 600.
- v. 1363. Join σε-αὐτόν. 'Ημᾶς τ' ἀπείργειν, &c.] ' And to endeavour to keep me from (going to join those) who,' &c. The words οι τον άθλιον—ἔκριναν are rejected by the best critics as spurious.
- v. 1369. This verse is inharmonious from the want of either csesura: the unpleasantness of the rhythm is an echo to the sense, as in Æsch. Eum, 26. λαγώ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρου. κακώς—κακούς: a common pleonasm. With κακώς άπόλλυσθαι comp. κακώς όλεῖται, Eur. Med. 787.
- v. 1370. διπλην χάριν] i.e. by doing as well a service to Philoctetes as an injury to the Atridæ.

θεοίς τε πιστεύσαντα τοίς τ' έμοις λόγοις φίλου μετ' ανδρος τοῦδε τησδ' ἐκπλεῖν γθονός. ΦΙ. ή προς τὰ Τροίας πεδία καὶ τον 'Ατρέως

έχθιστον υίον τώδε δυστήνω ποδί;

ΝΕ. προς τους μέν οθν σε τήνδε τ' έμπυον βάσιν παύσοντας άλγους κάποσώζοντας νόσου.

ΦΙ. ω δεινον αίνον αίνεσας: τί φής ποτε: 1380

ΝΕ. ά σοί τε κάμοι λφσθ' όρω τελούμενα.

ΦΙ. και ταῦτα λέξας, οὐ καταισχύνει θεούς:

ΝΕ. πως γάρ τις αἰσγύνοιτ' αν ωφελούμενος:

ΦΙ. λέγεις δ' 'Ατρείδαις όφελος, ή 'π' έμοι τάδε;

ΝΕ. σοί που φίλος γ' ών, γω λόγος τοιόσδε μου. 1385

ΦΙ. πώς, ός γε τοῖς έγθροῖσί μ' εκδοῦναι θέλεις:

ΝΕ. ω ταν, διδάσκου μη θρασύνεσθαι κακοίς.

ΦΙ. όλεις με, γιγνώσκω σε, τοισδε τοις λόγοις.

ΝΕ, οῦκουν έγωγε φημί δ οῦ σε μανθάνειν.

ΦΙ. έγων 'Ατρείδας εκβαλόντας οίδά με.

1390

ΝΕ, αλλ' εκβαλόντες εί πάλιν σώσουσ' δρα.

v. 1374. θεοῖε] 'the gods,' i.e. the oracle.

v. 1375. μετ' ἀνδρὸς τοῦδε] 'with me.'

v. 1378. $\mu e \nu \ o \bar{\nu} \nu =$ 'immo vero,' 'nay rather:' $\bar{e} \mu \pi \nu o \nu \ has$ the second syllable long.

v. 1379. Eur. Elect. 1025. η δωμ' δνήσων τάλλα τ' έκσωζων τέκνα.

v. 1382. Translate: 'Are you not ashamed before heaven of having said this?' On καταισχύνει with acc. see note on v. 1021.

v. 1384. A preposition governing two cases united by a conjunction is sometimes placed only before the latter of them. Soph. Œd. R. 783. σχιστή δ' όδος Ές ταὐτό Δελφων κάπο Δαυλίας ἄγει.

v. 1385. σοί που φίλος γ' ών] Supply λέγω.

v. 1387. κακοίς = έν κακοίς.

v. 1389. φημί δ', &c] 'I fancy von do not understand me.'

ΦΙ. οὐδέποθ' έκόντα γ' ώστε την Τροίαν ίδεῖν.

ΝΕ. τί δητ' αν ήμεις δρφμεν, εὶ σέ γ' ἐν λόγοις πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω; ὡς ράρστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων ληξαι, σὲ δὲ 1395 (ῆν ὥσπερ ηδη (ῆς ἄνευ σωτηρίας.

ΦΙ. ε α με πάσχειν ταῦθ ἄπερ παθεῖν με δεῖ·
α δ' ἥνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγων,
πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνου,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι
1400
Τροίας. ἄλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

ΝΕ. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.

ΦΙ. ω γενναίον είρηκως έπος.

ΝΕ. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν.

ΦΙ. είς όσον γ' έγω σθένω.

ΝΕ. αἰτίαν δὲ πῶς 'Αχαιῶν φεύξομαι;

ΦΙ. μη φροντίσης.

ΝΕ, τί γαρ, έαν πορθώσι χώραν την έμην; 1405 ΦΙ. έγω παρών

ΝΕ. τίνα προσωφέλησιν έρξεις;

ΡΙ. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους

ΝΕ. πώς λέγεις;

ΦΙ. είρξω πελάζεω [σης πάτρας].

- v. 1392. οὐδέποθ', &c.] 'Never shall they deliver me so that,' &c.
 - v. 1393. τί ἀν δρφμεν] ' What must we do?
- v. 1394. The future is sometimes used after εξχομαι, βούλομαι, and the like, as it is here after δυνησόμεσθα.
 - v. 1395. ράστ' = ράστόν έστι. Comp. v. 524.
- v. 1398. α ήνεσας] 'what you have said (that you would 'ρ)' = ' promised.'
 - v. 1399. πέμπεω. See note on v. 496.
- v. 1402. durépeide, &c.] 'Make your steps firm by leaning gainst me' (durí). els δσου γ'] γε = 'yes.'
 - 1408. εἴρξω πελάζειν = εἴρξω αὐτοὺς τοῦ πελάζειν.

ΝΕ. [ἀλλ' εἰ δρậς ταῦθ' ὧσπερ αὐδậς] στεῖχε προσκύσας χθόνα.

ΗΡ. μήπω γε, πρίν αν των ήμετέρων αίης μύθων, παι Ποίαντος. 1410 φάσκειν δ' αύδην την 'Ηρακλέους ακοή τε κλύειν λεύσσειν τ' όλιν. την σην δ' ήκω χάριν ουρανίας **ἔδρας προλιπών,** τα Διός τε φράσων βουλεύματά σοι, 1415 κατερητύσων θ' όδον ην στέλλει συ δ' έμων μύθων έπακουσον. καὶ πρώτα μέν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύγας, όσους πονήσας και διεξελθών πόνους, αθάνατον αρετήν έσχον, ώς πάρεσθ' όραν. καὶ σοὶ, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν, έκ των πόνων τωνδ' ευκλεά θέσθαι βίον. έλθων δὲ σύν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν πόλισμα, πρώτον μέν νόσου παύσει λυγρας, άρετη τε πρώτος έκκριθείς στρατεύματος, Πάριν μεν, δε τωνδ' αίτιος κακών έφυ, τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου, πέρσεις τε Τροίαν, σκυλά τ' είς μέλαθρα σὰ πέμψεις, άριστει έκλαβών στρατεύματος,

Verbs expressing hindrance as more commonly followed by a pleonastic μή.

v. 1411. φάσκειν] Inf. for imperat. See v. 57.

v. 1418. τὴν σὴν δ' ἤκω χάριν = ἐποίησα ταύτην τὴν ὁδὸν. τὴν σὴν χάριν, the three latter words being in apposition with όδον, which is implied in ἥκω.

v. 1420. ἀρετήν] 'Reward of excellence,' 'glory': a sens, frequent in Thucydides. Musgr. compares Plat. Symp. 108. D. Άλλ', οἶμαι, ὑπὲρ ἀρετής ἀθανάτου πάντες πάντα ποιοῦσιν.

ώς $\pi d\rho e \sigma \theta'$ $\delta \rho \hat{a} v$] i.e. by the supernatural splendour of his appearance.

Ποίαντι πατρί προς πάτρας Οΐτης πλάκα. 1430 α δ' αν λάβης συ σκύλα τούδε του στρατού, τόξων έμων μνημεία πρός πυράν έμην κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', 'Αγιλλέως τέκνον, παρήνεσ' ούτε γάρ συ τουδ άτερ σθένεις έλειν το Τροίας πεδίον ούθ ούτος σέθεν. 1435 άλλ' ώς λέοντε συννόμω φυλάσσετον ούτος σε και συ τονδ. έγω δ' Ασκληπιον παυστήρα πέμψω σής νόσου πρός Ίλιον. το δεύτερον γαρ τοις έμοις αυτήν χρεών τόξοις άλωναι, τουτο δ' έννοεισθ', όταν πορθήτε γαΐαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς. ώς τάλλα πάντα δεύτερ' ήγειται πατήρ Ζεύς. ή γαρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοίς, καν (ωσι, καν θάνωσιν, ούκ απόλλυται. 1445

ΦΙ. ω φθέγμα ποθεινών έμοι πέμλας.

- v. 1431. Translate: 'Whatever spoils you shall receive from this army as acknowledgements of the deeds done by my weapons.' The acknowledgements made to Philoctetes' own prowess were to be sent home.
- v. 1434. παρήνεσα] 'I advise.' Comp. ἀπώμοσα, v. 1289; iσθην, v. 1314; and Buttm. Gr. § 137. Obs. 9.
- v. 1435. τὸ Τροίας πέδιον] 'the territory of Troy:' 'das Gebiet Trojas.' Wünder.
- v. 1437. Hermann remarks that the violence of Philoctetes' malady required divine aid, and that therefore Hercules promises to send the deified Æsculapius.
- v. 1441. εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς] These words, according to the Schol., contain an allusion to the sacrilegious behaviour of Neoptolemus at the siege of Troy. See Virg. Æn. ii.
- v. 1443. ή γαρ εὐσέβεια, &c.] 'For the character of piety demains with men in death.' Brunck wished to substitute of γάρ ηθσέβεια, &c.
- v. 1445. φθέγμα] 'Vox sollennis de voce, quam dii in scenam producti mittebant.' Wünder. Comp. e.g. Soph. Aj. 14. & φθέγμ' Άθάνας.

χρόνιός τε φανείς, ούκ απιθήσω τοίς σοίς μύθοις. ΝΕ. κάγω γνώμη ταύτη τίθεμαι.

ΗΡ. μή νυν γρόνιοι μέλλετε πράσσειν. καιρός καὶ πλούς

1450

όδ' ἐπείγει γαρ κατά πρύμνην.

ΦΙ. φέρε νῦν στείχων χώραν καλέσω. γαιρ' ω μέλαθρον ξύμφρουρον έμοι, Νύμφαι τ' ένυδροι λειμωνιάδες. καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβολής, 1455 οὖ πολλάκι δη τουμον ἐτέγχθη κρατ' ένδόμυγον πληγαίσι νότου. πολλα δε φωνής της ήμετέρας Ερμαίον όρος παρέπεμψεν έμοι στόνον αντίτυπον γειμαζομένφ. 1460 νῦν δ' ώ κρηναι, Λύκιόν τε ποτον, λείπομεν υμας, λείπομεν ήδη, δόξης οῦ ποτε τησδ' ἐπιβάντες.

v. 1448. κάγω, &c.] 'I too give my assent to this expression of feeling.' $T(\theta \epsilon \mu \alpha \iota)$ is used independently, as if $= \tau \ell \theta \epsilon \mu \alpha \iota$ ψηφου. Elmsl. however has proposed γυώμην ταύτην.

v. 1450. $\pi \lambda o \hat{v}_s = 'fair wind.'$ See v. 467.

v. 1452. $\phi \epsilon \rho \epsilon - \kappa \alpha \lambda \epsilon \sigma \omega$] 'Come, let me address.'

v. 1453. ξύμφρουρον έμοί] 'my safeguard and familiar abode.' 'Proprie φρουρόν συνόν έμοί.' Matthiä.

v. 1454. ενυδροι λειμωνιάδες] ' Haunting the streams that are in the meadows.'

v. 1455. κτύπος—προβολής] 'Mighty noise of the dashing of the sea.'

ν. 1458. πολλά = πολλάκις.

v. 1460. χειμαζομένω] So αλύοντα χειμερίω λύπα, v. 1194 ...

v. 1461. Λύκιόν τε ποτόν] A fountain, says Schol., in Lemnos, sacred to Apollo.

v. 1463. δόξης-έπιβάντες] Soph. Œd. Col. 189. εὐσεβίας έπιβαίνοντες. Hom. Od. xxiii. 52. δφρα σφώιν εὐφροσύνης έπιβητον Άμφοτέρω φίλον ήτορ.

χαιρ', ω Λήμνου πέδον αμφίαλον,
καί μ' εὐπλοία πέμψον αμέμπτως,
ενθ' ή μεγάλη Μοιρα κομίζει,
γνώμη τε φίλων, χώ πανδαμάτωρ
δαίμων, δς ταῦτ' ἐπέκρανεν.
ΚΟ. χωρώμεν δη πάντες ἀολλεις,
Νύμφαις ἀλίαισιν ἐπευξάμενοι
1470

v. 1467. γνώμη φίλων] i.e. of Neoptolemus and his crew. γώ πανδαμάτωρ Δαίμων] sc. Jupiter.

νόστου σωτήρας ικέσθαι.

v. 1471. σωτηρας] This is strictly a masc. form: the corresponding fem. being σωτείρας, and is used to suit the verse. So Œd. R. 80, sq. ἐν τύχη γέ τω Σωτηρι. Æsch. Agam. 664. Τύχη δὲ σωτηρ ναῦν στελοῦσ' ἐφέζετο.

FINIS.

. • 1

Works published by John W. Parker,

London.

The Student's Manual of Ancient History; containing the Political History, Geographical Position, and Social state of the Principal Nations of Antiquity. By W. C. Taylor, L.D. Fourth Edition. 10s. 6d.

The Student's Manual of Modern History; The Rise and Progress of the Principal European Nations, their Political listory, and the changes in their Social Condition. By W. C. 'aylor, LL.D. The Fourth Edition. 10s. 6d.

Classical Texts. Carefully revised from the best kittions.

series of very elegantly printed brochures of 'Classical Texts,' adapted either for the desk or the pocket.—Spectator.

icero de Officiis. 2s.
icero de Senectute. 1s.
icero de Amicitia. 1s.
icero pro Plancio. 1s.
iceronis Oratio Philippica
Secunda. 1s.

Excerpta ex Arriano. 2s. 6d.
Taciti Agricola. 1s.
Virgilii Georgica. 1s. 6d.
Ovidii Fasti. 2s.
Platonis Phædo. 2s.

The Æneid of Virgil, with Anthon's Notes. Edited J. R. Major, D.D., Head Master of King's College School, and on. 7s. 6d.

Select Epistles of Cicero and Pliny. With English lotes. By the Rev. J. Edwards. 4s.

The Aulularia of Plautus, with Notes. By J. Idyard, B.D., Fellow of Christ's College, Cambridge. 7s. 6d.

The Menæchmei of Plautus, with a Glossary and otes. By J. Hildyard, B.D. 7s. 6d.

WORKS PUBLISHED BY JOHN W. PARKER.

The Cambridge Greek and English Testament; the Greek and the English being given in Parallel Columns on the same Page. New Edition, with marginal References. 8s. 6d.

The Greek Text of the Acts, with Notes. By H Robinson, D.D. Octavo, &c.

Excerpta ex Arriano.—Extracts from Arrian's Anabasis. Foolscap Octavo, 2s. 6d.

In Germany, Arrian's Anabasis is very commonly used at the principa Gymnasia, and the Editor hoped that in publishing a cheap and cor rectly-printed selection of those passages, which seemed most likely to be attractive to boys, he should not only cater for himself, but als anticipate the wishes of other Masters of Schools in this country—Advertisement.

Excerpta ex Herodoto; with English Notes. By the Rev. J. R. Major, D.D., Head Master of King's College School. 4s. 6d.

Excerpta ex Xenophontis Cyropædia; with a Voca bulary, and English Notes. By Dr. Major. 3s. 6d.

Homer's Iliad: With Anthon's Notes and Homeri Glossary. Edited by Dr. Major. Demy 12mo. 6s.

Xenophon's Anabasis I. and II. With Englisl Notes, and a Biographical Sketch, by Dr. Hickie, Head Maste of Hawkeshead Grammar School. 3s. 6d.

Select Private Orations of Demosthenes, with Englisl Notes. By the Rev. C. T. Penrose, M.A., Head Master of Sherborne School. 5s.

The Frogs of Aristophanes, with English Notes By the Rev. H. P. Cookesley. 7s.

Pindar's Epinician Odes, and the Fragments of hi Lost Compositions, revised and explained; with copious Note and Indices. By the Rev. J. W. Donaldson, B.D., Hea Master of King Edward's School, Bury St Edmund's. Octave 16s.

T . . · •

•

•

CLASSICAL TEXTS,

CAREFULLY REVISED, FROM THE BEST EDITIONS.

ÆSCHYLI EUMENIDES. 1s. ÆSCHYLI PROMETHEUS VINCTUS. 1s. CESAR DE BELLO GALLICO. I. to IV. 1s. 6d. CICERO DE AMICITIA ET DE SENECTUTE. 1. CICERO DE OFFICIIS. 2s. CICEBO PRO PLANCIO. 1s. CICEBO PRO MILONE. 1s. CICERO PRO MURANA. 18, CIGEBONIS OBATIO PHILIPPICA SECUNDA. 1s. DEMOSTHENES ADVERSUS LEPTINEM. 1s. DEMOSTRENIS ORATIONES SELECTA. 1s. 6d. EURIPIDIS BACCHAL. 1s. EXCERPTA EX ANNALIBUS TACITI. 20.6d. EXCERPTA EX ARRIANO. 2s. 6d. EXCERPTA E LUCIANO. 2s. 6d. HORATII CARMINA. 1s. 6d. HOBATH DE ARTE POETICA LIBER. 6d. HOBATH SATIRA. 1s. OVIDII FABIL 2s. PLATONIS MENEXENUS. 14. PLATONIS PHEDO. 28. PLATONIS PHEDRUS. 1s. 6d. PLAUTI MILES GLORIOSUS. 1s. PLAUTI TRINUMMUS. 1s. PLUTARCH'S LIVES: SOLON, PERICLES AND PHILOPCEMEN, 24. SOPHOCLIS ŒDIPUS TYRANNUS, with English Notes. 2s.6d. TACITI AGRICOLA. 1s. TERENTII ADELPHI. 1s. TERENTII ANDRIA. 1s. TACITI GERMANIA. 1s. VIRGILII GEORGICA. 1s. 6d.

LONDON: JOHN W. PARKER AND SON, WEST STRAND.

PRICE TWO SHILLINGS.

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

NEX TOWN

FEB 6 57 !!

APR 25 '62 H

CANCELLED

